

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

YASAMA DÖNEMİ

24

YASAMA YILI

4

(10-753) DOPİNG SORUNU ARAŞTIRMA KOMİSYONU

TUTANAK DERGİSİ

9 Ocak 2014 Perşembe

(10-753) DOPİNG SORUNU ARAŞTIRMA KOMİSYONU

GÖRÜŞME TUTANAKLARI

9 Ocak 2014 Perşembe

---0---

K O N U

Savfa

Türk sporunda yaşanan doping sorununun araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla kurulan komisyonda; Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi Başkanı, Türkiye Görme Engelliler Spor Federasyonu Başkanı, Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu Başkanı, Atletizm Federasyonu eski Başkanı ve Halter Federasyonu eski Başkanının konuyla ilgili sunumları

1:38

İ Ç İ N D E K İ L E R

Savfa

BİRİNCİ OTURUM

1:38

Prof. Dr. Uğur ERDENER (Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi Başkanı)	1:2, 2:5, 8:11, 12:13
Mehmet Hilal KAPLAN (Kocaeli)	2, 4:5, 15, 22, 25, 30, 33, 37
Hamza DAĞ (İzmir)	5, 14
Mehmet DOMAÇ (İstanbul)	5:6, 9:11, 12:13
Metin Lütfü BAYDAR (Aydın)	6:7
Adem TATLI (Giresun)	7, 8
Mesut DEDEOĞLU (Kahramanmaraş)	7:8, 15:16, 20, 21:22, 32
Abdullah ÇETİN (Türkiye Görme Engelliler Spor Federasyonu Başkanı)	13:14, 15, 18, 21
Demirhan ŞEREFHAN (Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu Başkanı)	16, 20, 21
Prof. Dr. Nevin ERGUN (Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu Sağlık Kurulu Başkanı)	16:20
Ülker CAN (Eskişehir)	17
Mehmet TERZİ (Türkiye Atletizm Federasyonu Eski Başkanı)	22:25, 31:32, 33, 34:37, 38
Hasan AKKUŞ (Türkiye Halter Federasyonu Eski Başkanı)	24, 25:30, 30:31, 32, 33, 34
Komisyon Uzmanı	31
Prof. Dr. Rüştü S. GÜNER	34:37

Açılma Saati: 11.05

Kapanma Saati: 14.39

09 Ocak 2014 Perşembe

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 11.05

BAŞKAN: Osman Aşkın BAK (İstanbul)

BAŞKAN VEKİLİ: Adem TATLI (Giresun)

KÂTİP: Gönül BEKİN ŞAHKULUBEY (Mardin)

0

BAŞKAN – Toplantı yeter sayımız vardır.

Türk sporunda yaşanan doping sorununun araştırılarak alınması gereken önlemlerin belirlenmesi amacıyla kurulan Medis Araştırma Komisyonumuzun 8'inci Toplantısını açıyorum.

Bugünkü toplantımızda Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi Başkanı Profesör Doktor Uğur Erdener'in Türkiye'nin ulusal ve uluslararası alanda dopingle mücadeledeki konumu, bu alandaki temel sorunlar ve kendi deneyimleri hakkındaki görüşlerini alacağız. Ardından, Türkiye Görme Engelliler Spor Federasyonu Başkanı Abdullah Çetin ve Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu Başkanı Demirhan Şerefhan tarafından sporda dopingle mücadele alanında federasyonlarının durumu, temel sorunları ve alandaki istatistiki veriler değerlendirilecek, sunumları alınacak. Ardından, Atletizm Federasyonu eski Başkanı Mehmet Terzi ve Halter Federasyonu eski Başkanı Hasan Akkuş'un federasyon başkanlıkları süresince yaşadıkları sorunları, kendi deneyimlerini aktaracakları değerlendirmeleri olacak.

Sayın Hocam, siz Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi Başkanı olarak Türkiye'de olimpiik sporun en önemli noktasındasınız, yıllardır da Türkiye Okçuluk Federasyonu Başkanlığı ve Dünya Okçuluk Federasyonu Başkanlığı görevini yürütüyorsunuz, aynı zamanda IOC Yönetim Kurulu Üyesisiniz, IOC Üyesisiniz ve WADA'nın Yönetim Kurulu Üyesisiniz; dolayısıyla şu anda bizim Komisyonumuzun en önemli gündemi olan, Türk sporundaki doping sorunuyla ilgili konuları en fazla bilen, uluslararası boyutunu en iyi bilen kişisiniz. Biz de Komisyonumuz olarak sizin bu görüşlerinizi dinlemek istiyoruz.

Öncelikle, şu anda Türkiye dopingle ilgili durumda ulusal açıdan, dışarıdan, Uluslararası Olimpiyat Komitesinden nasıl görünüyor, WADA'da nasıl görünüyor? Bu konuda bize görüşlerinizi aktarırsanız, ardından da sizin konuşmanızdan sonra üye milletvekillerimizin sorularını alacağız.

Sözü size bırakıyorum, buyurun Hocam.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Sayın Başkanım, Komisyonumuzun değerli üyeleri; öncelikle Türk sporunun bu çok önemli konularından birisinin Türkiye Büyük Millet Medisi çatısı altında gündeme getirilmesi ve araştırma konusu yapılması nedeniyle şükranlarımı arz etmek isterim.

Doping maalesef ülkemizde ülkemiz sporu için çok ciddi boyutta bir sorun oluşturdu ve oluşturmaya, kanımca, devam ediyor. Maalesef uzun yıllar sporcularımız doping yapmaksızın başarıya ulaşmanın yani yüksek performans sporu yapmanın imkânsız olacağı gibi bir düşünceye sahip oldular ya da bu düşünce sporcularımıza maalesef dışarıdan nakledildi ve inandırıldılar. Oysa artık dünya sporunda dopinge sıfır tolerans ile yaklaşım genel bir ilke ve gerek Uluslararası Olimpiyat Komitesi gerekse Dünya Anti-Doping Ajansı yani WADA'nın şu anda uyguladığı politikalar hiçbir şekilde dopinge geçit vermeyen politikalar. Bugün spora hizmet eden herkes çok iyi bilmeli ki, hiçbir biçimde bir doping olgusunun yakalanmaması diye bir şey söz konusu değil. Geriye doğru gidip, işte biyolojik pasaport örneğinde olduğu gibi, bu yola başvurmuş sporcuların ortaya çıkarılması artık mümkün. Uzun bir süre yüksek risk taşıyan federasyonlarımızdaki teknik adamlarımızın maalesef çok değişik nedenlerle –nedenlerine burada girmeyeceğim, sizler çok iyi vakıfsınız konuya, çok arkadaşımızı dinlediniz- sporcularını bu yöne ittiğini görüyoruz, maalesef. Ama artık günümüzde mutlaka ve mutlaka çok ciddi tedbirlerin alınıp, uygulanıp dünya sporunun bu olmazsa olmazından vazgeçmeme keyfiyeti söz konusu.

Şöyle bir bakıldığında –mutlaka rakamları biliyorsunuz, arkadaşlarımız sizlere sundular ama- bugün alınan örnek sayısı itibarıyla oranlandığında Türkiye'deki, hâlen daha doping oranının yüzde 14,5'ler civarında olduğunu görüyoruz. Oysa, sporda ileri ülkelerin ya da yüksek performans sporcularına sahip ülkelerin oranlarının yüzde 0,5 ila 1 mertebesinde olduğu bir gerçek yani biz dünya ortalamasının yaklaşık 14-15 kat üzerinde pozitif sonuca sahibiz. Bu, kabul edilemez.

Uzun bir süre WADA'nın raporlarında Türkiye, sakıncalı ülkeler listesinde yer aldı ve artık ciddi tedbirlerin uygulanması noktasına gelindiğinde -ki bu tedbirlerin bir bölümü Türk sporcularının uluslararası yarışmalardan menini de içeren tedbirler idi- o günkü Sayın Bakanımız Faruk Nafiz Öz'ın bizzat konuya ciddi boyutta yaklaşımları, o günkü Sayın Genel Müdür Yunus Akgül'ün, ondan önceki Genel Müdür Sayın Mehmet Atalay'ın konuya yaklaşımları sonucu Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi'yle Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü -o günkü adıyla- tarafından ortaklaşa bir protokol hazırlandı ve hemen uygulanmaya konularak bugünlere gelindi. Tabii, bu protokolün sonucunda Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi ciddi bir görev üstlendi. Ve de benim, Sayın Profesör Rüştü Bey de burada, kendisine ilk gün söylediğim bir söz vardı, "Ben de kıramayacağım baskılara maruz kalabilirim, senden ricada bulunabilirim ama beni de dinlemeyeceksin." diye bir beyanla yola çıktık ve gerçekten çok zorlanmamıza rağmen tavizsiz bir politika izleyerek bugün bu alanda Türkiye'nin WADA tarafından, IOC tarafından takdirle karşılanan dopingle mücadele oluşumunu ortaya çıkardık. Bu, geçtiğimiz, en fazla, iki yılın gelişmesidir.

Tabii, bu süreçte birçok zorluk vardı, en başta maddi güçlük. Bakın, Doping Mücadele Komisyonu bugün itibarıyla 2 milyon TL bu protokolden kaynaklanan alacağı olan, bu parayla gerçekleştirmesi gereken eğitim faaliyetlerini, diğer bazı istihdam etmesi gereken personeli istihdam edememe durumunda. Çünkü, WADA'ya verdiğimiz yükümlülükler var ama biraz önce Sayın Başkanımın da dediği gibi, benim o kurumun da yönetim sorumluluğunu taşıyor olmam bir parça daha bize toleransla yaklaşılmasına yol açıyor tabii. Ama Türkiye'nin genelde dopingle mücadelede verdiği mücadelenin çok ciddi boyutta pozitif olarak değerlendirildiğini ifade etmeliyim.

Tabii, uzun bir süre ulusal federasyonlarımızın bir bölümünün de direnciyle karşılaştık, hâlen daha bu direnç çok azalsa da sürmekte. Uzun bir süre bazı federasyonlarımız tarafından Türk sporunu bitirmeyle suçlandık, ki eğer dopingle mücadele etmek Türk sporunu bitirmek ise bunun takdirini de ben sizlere bırakıyorum ama gelenen noktada Türkiye çok ciddi adım atmıştır ve önemli kazanımlar sağlamıştır diyebilirim.

Ben, Sayın Başkanım, kısa bir giriş yapayım, uygun bulursanız sizin sorularınız çerçevesinde konuyu geliştirelim.

BAŞKAN – Tamam.

Ben başlayayım mesela. Öncelikle, bizim, tabii, Komisyonumuz bu zamana kadar çeşitli bakanlıkları, ilgili bakanlıkları, şeyleri dinledi ve bizde şöyle bir düşünce gelişmeye başladı: Birincisi, dopingle ilgili eğitim konusu yeterli derecede yapılabilir mi, sporculara dopingin zararları anlatılabilir mi, bu noktada neredeyiz sizin bakış açınızla? Ayrıca, Uluslararası Olimpiyat Komitesi bunu nasıl değerlendiriyor yani öncelikleri nedir? Yani, WADA'nın ve Uluslararası Olimpiyat Komitesinin dopingle mücadeledeki birinci önceliği nedir?

İkinci soru olarak da şunu ifade edebilirim: Sizce dopingle mücadele için yasal bir düzenleme gerekli midir? Yani, şu anda, bunu çağırdığımız hukukçularla da tartıştık. Onların bir kısmı Millî Olimpiyat Komitesi bünyesinde kurulan Doping Mücadele Komisyonunun havada kaldığını, yasal yapısının olmadığını ve... Bazı yasal boşlukların olduğu şeklinde ifadeler kullanıldı hukukçular tarafından. Tabii, bu konudaki görüşünüzü öğrenmek isterim. Bunlar benim sorularım.

Hilal Bey, buyurun.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Herkese günaydın diyorum tekrar.

Sayın Erdener, hoş geldiniz. Önce, kısa açıklamalarınız için teşekkür ediyoruz. Sizi dinlerken biraz da kaygılandım. Şu anda bulunduğunuz makam gereği... Türkiye'de dopingin dünyadaki 14 kat artıyor olmuş olması... Bilmiyorum ne kadar süreden beri bu görevdesiniz. Özellikle, "İlk göreve geldiğimde Sayın Başkana da kıramayacağım şeklinde taleplerim olursa beni kırım.", "Zorlanıyoruz." dediniz. Bunun altında ne var, merak ediyorum.

İkincisi, özellikle, yine sizin cümlelerinizle "Ulusal federasyonların bazılarının direnciyle karşılaştık." Siz Türkiye'de dopingin olumsuz olduğunu biliyorsunuz. Dopingle mücadele etmenin gerekliliği nedeniyle Millî Olimpiyat Komitesi tarafından organizasyonun yetkilisisiniz. Federasyonlarda karşılaştığınız direnç nedir, merak ediyorum.

Teşekkür ederim.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Teşekkür ederim.

Sayın Başkanım, öncelikle, eğitimle ilgili yapılması gerekenlerden söz etmek isterim. Bizim Doping Mücadele Komisyonumuzun koordinatörlüğünü yürüten arkadaşım da, Rüştü Bey de buradalar. Bizim temel yaklaşımımız sporda ileri ülkelerin, sporda kurumsal yapılanmalarını, organizasyonlarını tamamlamış ülkelerin ve dopingle mücadelede çok başarılı sonuçlar almış ülkelerin

modelleri çerçevesinde eğitim faaliyetleri sürdürmek. Bununla ilgili sonuç aşamasına gelen Amerika'nın antidoping organizasyonu -kısaca adı- USADA'yla bir eğitim iş birliği protokolümüz yakın zamanda yürürlüğe girecek. Ki USADA'nın Başkanı Edwin Moses geçmişin rekortmen atletlerinden birisidir, benim de şahsi dostluğum olan bir insandır. Edwin Moses da -bu hafta oylamasını yaptık, WADA'nın Eğitim Komisyonu Başkanı atanıyor aynı zamanda- bu konuyu iyi bilen bir insan. Onunla yakın zamanda bir protokol çerçevesinde ciddi bir şekilde bu konuyu gündeme getiriyoruz. Tabii, eğitimle ilgili faaliyetler bir yandan sürdürülmekte. Arkadaşlarımız millî takım kamplarında federasyonlarımızın sağlık kurullarıyla yakın iş birliği içinde millî sporcularımızı özellikle önemli konulara dikkatlerini çekme bağlamında ziyaret edip bilgilendiriyorlar. Ama daha organize, daha bilinçli bir eğitim çalışmasını hem USADA'yla hem de -Çin'de de çok başarılı bir antidoping programı sürdürülmekte- CHINADA'yla -onun da kısa adı- yapacağımız protokollerle önümüzdeki hemen birkaç ay içinde hayata geçirmiş olacağız daha üst düzeyde eğitim planlaması ve çalışmalarını.

Yasa gerekli mi? Yasa, şahsi fikrim, işin sadece finansal boyutta bir kaynak sağlanması bağlamında gerekli. Onun dışında, bu konu çok dinamik bir konu, her yıl, bazen yıl içinde de değişikliklerin olduğu bir konu. Yasayla yapı kurulduğu takdirde bunun sıkça yasayla değiştirilme keyfiyeti doğar ki bu da çok ciddi zaman kayıplarına yol açabilir.

Ama bir de şöyle bir genel yaklaşım: Mutlaka bunun bir devlet organizasyonu olmama keyfiyeti var yani bu olmazsa olmaz koşullardan birisi. Yani "governmental sports organization" bunun içinde olmayacak. Tabii ki temsilcisi olacak ama yönetim sorumluluğu devlette olmayacak.

BAŞKAN – Olimpiyat Komitesinin ve WADA'nın bakışı böyle mi? Yani "non-governmental organization" gibi özerk bir yapısının olması mı gerekiyor?

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Evet, bir "non-governmental organization" gibi özerk bir yapısının olması keyfiyeti var. Aksi takdirde, bunun her zaman şüphelere açık bir yönü olacaktır. Bakıldığı zaman, Çin'deki yapı bile şu anda bu şekilde kurulmuş durumda ve çok da başarılı uygulama yapıyorlar. Ben birkaç ay önce Çin Antidoping Organizasyonunun düzenlediği bir hücre dopingi seminerine katıldım, çok çok üst düzey ve çok değişik ülkelerin bilim insanlarının katıldığı bir organizasyon idi.

Burada çerçeve bir yasa tabii ki olabilir ama işleyişi ve kurumsal yapıyı bir yönetmelik çerçevesinde çözüp daha kolay değiştirilebilir, daha dinamik bir yapı olarak planlamakta yarar var. Geçen yıllarda bir yasa çalışması yapıldı, bana da bir bölümünü sordular. Mesela, 1'inci maddesi şöyleydi yasanın: "Gençlik ve Spor Bakanlığı tarafından atanacak 7 kişiden oluşan yönetim kurulu." Şimdi, bu kabul edilemez. Yani, böyle bir yasa çıkardığımız takdirde bunun uluslararası muhataplarımız yani Uluslararası Olimpiyat Komitesi ve WADA tarafından kabul edilebilirliği olmaz. O nedenle, bu düzenlemenin çok sağlıklı bir şekilde yapılmasında fayda görürüm şahsen.

Sayın Vekilimizin sorusu, federasyonlar direnci... Şimdi, WADA bir ülkede bir tane antidoping organizasyonunu tanır, bir otorite tanır. Bir ülkede birkaç tane antidoping organizasyonu olamaz. Şimdi, Futbol Federasyonu kendi antidoping organizasyonunu yapamaz, böyle bir uygulama yok. Uzun bir süre, bizim protokol kapsamı içinde futbol ve basketbol yer almadı. Basketbol sonradan, konu defalarca arkadaşlarımız tarafından, benim tarafımdan Federasyon Başkanımızla, diğer otoritelerle görüşülerek anlatıldı ve şu an, futbol dışında bütün spor dalları bu çatı altında ve de hiç sorunsuz yürüyen bir çalışma var. Ama, bazı federasyonlarımız -ki Mehmet Bey burada, önceki Atletizm Federasyonu Başkanımız- uzun bir süre negatif yaklaşılar, şöyle: "Çok üstümüze geliyorlar." gibi bir düşünceyle yaklaşılar. Ben kendilerine hak veriyorum çünkü işleyen bir sistem vardı, bir anda o sistemin önüne âdeta Antidoping Komisyonunun uygulamaları set çekti. İşte, "Habersiz, baskın tarzında numune alınıyor." dendi, oysa işin esası ve gereği bu zaten, hiçbir şekilde haber vermeyeceksiniz, herhangi bir saat belirtmeyeceksiniz. Millî takım sporcularının ya da yüksek performans sporcularının siz uluslararası federasyona bir yıllık antrenman programlarını ve onların nerede bulunacaklarını, nerede kamp yapacaklarını bildirmek zorundasınız. Ben aynı zamanda bir olimpik dalın dünya başkanıyım, Sayın Başkanımızın belirttiği gibi. Biz, herhangi bir ülkenin herhangi bir sporcusuna herhangi bir gün herhangi bir saatte doping numune alıcısını gönderip numune alabiliriz. Aynı şey, şimdi, benim dalımda bu iş düşük risk taşıyor ama bazı spor dallarında ki yüksek risk içeren spor dallarında bu numune alımı ve bu ziyaretler daha sık yapılmak zorunda ve yapılıyor. Bugünkü Uluslararası Olimpiyat Komitesi Başkanı Thomas Bach'ın yaklaşımı "Dopingle mücadele terörle mücadeleye eş değer kabul edilmeli ve âdeta terörle mücadele eder gibi dopingle mücadele edilmeli." felsefesiyle yaklaşılan bir konu, bir. İki: "Bugünkü fikrim, ilk yakalandığı anda sporcunun yaşam boyu spordan men edilmesidir." diye yaklaşan bir insan.

BAŞKAN – Olimpiyat Komitesi Başkanı Thomas Bach'ın açıklamalarını ben takip ettim, evet.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Yine, Uluslararası Olimpiyat Komitesinin Asbaşkanı Avustralya Olimpiyat Komitesi Başkanı aynı zamanda, John Coates, aynı zamanda CAS'ın, Lozan'daki Uluslararası Spor Mahkemesinin Başkanıdır, aynı yaklaşıma sahiptir. Bakın, biz hâlâ dopinge ilgili konularda CAS'a götürüp CAS'tan lehimize karar almayı düşünüyoruz.

BAŞKAN – Karar çıkarmayı umuyoruz.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Hiçbir şekilde bu kararların çıkmayacağını ben burada peşinen söyleyeyim, çıkmaz böyle bir karar da. Yani dopinge âdeta yeşil ışık yakacak hiçbir kararın Uluslararası Olimpiyat Komitesinden, WADA'dan geçmesi mümkün değil. Bizim, Türk sporu olarak mutlaka ve mutlaka gereken tedbirleri alıp bunları hayata geçirme keyfiyetimiz var. Şu anda da zaten Dopinge Mücadele Komisyonumuz evet, Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi çatısı altında görev yapıyor ama bu Komisyonunda Gençlik ve Spor Bakanlığımızın da 2 temsilcisi var, onlar da gayet iş birliği içinde bu görevi sürdürüyorlar.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Ben burada bir şeyi açıklamak zorundayım.

Şimdi, “federasyonların bilinci” derken söylediğiniz açıklamalar mantıklı, kabul ettim. Ancak, şöyle bir şeyle karşılaşır muyuz diye de kendimi düşünmekten alamıyorum. Örnek veriyorum, Atletizm Federasyonuna bağlı çalışan atletler var, dopinge ilgili ilişkilendirmeyi bilmeyen ya da bildiğini kısmen kabul ettiğim bir yapıya siz federasyon süreci içerisinde, Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi çerçevesinde bu sporcuların gelecekteki hedeflerini koyarken eğitimden geçip dopinge ilgili olumsuzluklar bilindiği hâlde mi direnç gösteriliyor? Merak ettiğim nokta bu, yani bilinçsizlikten kaynaklanan direnci kastetmedim.

Teşekkür ederim.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Sporunun bilinçli bir direnci olduğuna ben inanmıyorum. Yani o konuda sporcuyla hiçbir şekilde suçlama hakkına sahip değiliz ama sporcunun etrafındaki kişileri, menajerini, teknik adamını suçlamak zorundayız. Sporcu bunu tek başına yapmıyor çünkü, sporcuya bunu birileri yaptırıyor. O nedenledir ki 1 Ocak 2015'ten itibaren uygulanacak yeni Dünya Antidoping Kodu'nda sporcunun bütün çevresi sorumlu tutuluyor ve onlar da cezaya tabi yani antrenörü, menajeri, kulüp başkanı, yöneticisi, hepsi bu cümle içinde değerlendiriliyor.

Burada yılların alışkanlıklarını tabii göz ardı edemeyiz, kimseyi direkt olarak suçlamak istemiyorum ama hâlâ daha bizim “Az ceza verelim.” gibi bir yaklaşımımız var; bunlar kabul edilemez. Bakın, uluslararası federasyon bir federasyonumuzu ısrarla uyarıyor, 2 kere, 3 kere mektup yazıyor ve toplantı yapıyorlar burada, “Bu cezaların bu şekilde verilmesi lazım.” diyor, ona rağmen, yine yarısrını veriyoruz biz.

BAŞKAN – Ya da hiç vermiyoruz.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Ya da hiç vermiyoruz. Şimdi, bunlar kabul edilir uygulamalar değil.

BAŞKAN – Evet.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Başkan, sana sorayım bir soru.

BAŞKAN – Buyurun.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Farklı bir şey soracağım ve o anlamda Erdener Bey'e de soracağım.

Reklamlarda Halil Mutlu'nun şeyleri geçiyor. Halil Mutlu dopinge ilgili bir soruşturma geçirmedi mi?

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Geçirdi, ceza da aldı.

BAŞKAN – Ceza aldı.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) - Şimdi hemen soruyu size soruyorum, dikkatimi çekti, bugün sabahleyin de dikkatimi çekti; hem NBA'de oynayan bir basketbolcumuz hem de Halil Mutlu'yla ilgili bir reklam geçiyor, yani özendirici bir reklam. Siz Millî Olimpiyat Komitesinde görevlisiniz, Dopinge Mücadele Komisyonunun yetkilisisiniz. Türkiye'nin tüm televizyonlarında böyle bir reklam geçiyor, bu kişi dopinge ilgili bir soruşturma geçiriyor. Ne müdahale ettiniz, merak ediyorum.

Teşekkür ederim.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Sorunuz için ben teşekkür ediyorum Sayın Vekilim çünkü bu soruyu her gördüğümde o ekranda ben de kendime soruyorum. İşte bu konularda çok özenli davranmamız gerekiyor. O kanalın spor yöneticileriyle de konuştum.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Siz bir müdahale ettiğinizde yasal bir engel var mı?

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Bizim bir yaptırım gücümüz yok tabii ki.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) - Sorun bu.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Yani, işte, yasa, bence kompozisyonunu değil, bu tür temel ilkeleri düzenlerse çok daha ciddi bir sonuca ulaşmış oluruz.

BAŞKAN – Evet.

Hamza Bey, buyurun.

Sonra Mehmet Domaç Bey'e vereceğim söz.

HAMZA DAĞ (İzmir) – Ben de çok teşekkür ediyorum.

Şimdi, Sayın Başkanım şeyden bahsettiniz, ilaç kullanmadan başarılı olamayacakları gibi bir anlayış vardı eskiden sporcularda. Yani buradan anladığımız, sanki şu anda fazlasıyla bu konuda eski anlayış söz konusu değil.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Hâlen var yine ama..

HAMZA DAĞ (İzmir) – Bir de şunu söylediniz: Yani teknik olarak da dopingin tespit edilmesi artık çok kolay ve tespit edilmeme ihtimali de çok zayıf. Dolayısıyla burada, bu eski anlayışın devam etmeme veya azalma noktasındaki etkisi artık doping konusundaki mücadelenin çok etkin olarak yürütülmesi mi, yoksa yeterli düzeyde biraz önce Sayın Başkanın da ifade ettiği gibi eğitim konusunda düzenlemeler mi yapıldı?

İkincisi, şimdi, tabii, ülkemiz içinde siz yetkili pozisyondasınız. Dolayısıyla ülkemiz içindeki sporcuların arasındaki yarışlarda hiç kimsenin hak etmediği şekilde sonuca gitmesinin önünde her türlü engeli ve her türlü mücadeleyi vermeniz lazım. Yani bunu ben şeye benzetiyorum, bir öğrenci var, yazılı sınav için gecesini gündüzüne katıyor çalışıyor, diğeri de sadece kopya hazırlamakla meşgul oluyor ve en son kopya çeken belki daha fazla not alabiliyor, bu da insanın vicdanını yaralayabiliyor. Bu açıdan ülkemiz içindeki bu şekildeki mücadeleyi en etkili şekilde vermemiz lazım. Ama uluslararası boyuta baktığımızda dünya şampiyonaları ve olimpiyat şampiyonaları, yani ülkemizdeki sporcular bir de dünyadaki insanlarla yarışıyorlar ve burada da çok büyük başarılar elde ettiğimizi söyleyemeyiz açıkçası. Dolayısıyla uluslararası boyutunda bu konuda etkin bir mücadele yapılabilir mi? En son Armstrong örneği açıkçası çok manidar bir örnek. 2012 yılına kadar 1988 yılından itibaren 7 defa Fransız bisiklet turunu kazanmış bir insan, 2012 yılında doping kullandığına dair bir durum ortaya çıktı. Bir, bunu sormak istiyorum.

Bir de son olarak, bu biraz daha teknik bir mevzu belki, şimdi, bedensel olarak gücün az olduğu, taktik ve teknik gücün fazla kullanıldığı sporlar var; bir de bedenın ön planda olduğu sporlar var; mesela vücut geliştirme. Açıkçası burada bir antrparantez açayım, dün bir haber vardı, o reklamlarla alakalı söylediğiniz, bizim bedensel vücut geliştirmeyle ilgili, bedensel engelliler vücut geliştirme dünya şampiyonu bir arkadaş vardı, o da reklamlarda oynuyordu. Dün itibarıyla onun da dopinge alakalı bir haberi çıktı. Bunu da biraz önce söylediğinize bir antrparantez olarak söylemiş olayım. Yani burada konumuza gelecek olursak, vücudun ve gücün fazla olduğu alanlarda bazı ilaçların alınması makul, mantıklı gibi bir durum söz konusu mu, yoksa hiçbir şekilde hiçbir ilaç alınamaz gibi bir durum mu söz konusudur, tüm spor branşlarıyla ilgili diyeyim.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Sayın Domaç, buyurun.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Çok teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Hoca hoş geldin.

Şimdi, benim birkaç tane gelen sorum olacak. Siz, tabii, bu işlerde çok uzun süredir uğraşıyorsunuz, Dünya Okçuluk Federasyonunun Başkanlığını yapıyorsunuz. Sanıyorum Türkiye'nin ilkiniz bu konuda, başka bir şey yok, başka olmadı şimdiye kadar. Bir de Olimpiyat Komitemizin Başkanı'sınız. Olimpiyatlar bu doping nedeniyle epey yara aldılar. Yani benim çocukluğumun olimpiyatları değil şimdiki izlediğim olimpiyatlar. Sizce bu olimpiyat felsefesinin yeniden kazanılabilmesi için, o romantizmin devam edebilmesi için neler yapılmalı hem Türkiye'de hem dünyada, bu işlerin en başında olan kişi olarak, Türkiye'de ve dünyada da en fazla ilgilenen kişi olarak...

Bu yasayla ilgili Başkanımız soruyu bizden önce sordu ama ben tekrarlamadan şöyle bir şey söylemek istiyorum: Sivil örgütlerde çok çalışan biri olarak, sivil örgütler, siyasi iktidarların tavrına göre bazen çok "in" olurlar bazen de "out" olurlar. Bunlar her zaman denge oluşturamazlar siyaset yapıyla. Dolayısıyla sadece sivil yapıya dayalı bir organizasyonla Türkiye'de dopinge ilgili konuları götürebilmek en azından kısa erimde pek mümkün gözüküyor, en azından kısa erimde çok olanaklı gözüküyor. Esnek bir

yapı ile belki 4-5 maddelik bir yasayla veya bir geniş kapsayıcı yönetmelikle böylesi bir uygulamanın ekonomik kısmını da ciddi ölçüde çözerek... Yani iane dağıtılır gibi sana işte 2 milyon verdim, bununla sen şimdi biraz idare et, daha sonra gel bir 500 bin lira daha alırsın veya gel bir 500 bin belki daha çıkarabiliriz, bakabiliriz gibi yaklaşımlarla yürütülemeyeceğine göre bu ciddi iş, bir küçük yasa ve geniş bir yönetmelikle bu işi çözmek mümkün olabilir mi? Çünkü bir taraftan da merkez var, doping merkezi var bir taraftan yani geçinemeyen, kendini geçindiremeyen, yaşamını çok fazla sürdüremeyen, oradan yeni bir AR-GE pozisyonu da yaratamayan bir merkez var, onu da kapsayarak...

Sizin bilginiz dâhilindedir, ben Küba'da izledim, mesela Havana Valisi Millî Olimpiyat Komitesi Başkanıydı Küba'nın benim gittiğim zamanda, belki siz de tanıyorsunuzdur onu o zamanlar. Mesela Kuzey Kore'de kim yapıyor bu işi, bir NGO olmayacağına göre kim yapıyor bu işi Kuzey Kore'de? Onlar nasıl hallediyorlar bu işleri? Yani Çin'de NGO olmuş galiba, siz söylüyorsunuz, ben tabii çok fazla bilemiyorum ama Kuzey Kore'ye göre; pek inanmıyorum Kuzey Kore işine.

Bir de sanıyorum Hacettepe Üniversitesiyle Gençlik ve Spor Bakanlığımızın bir çalışması var, belki onu siz başlattınız zamanında. Spor enstitüsü mü öyle bir şey diyorlar, büyük bir projeleri var, ciddi bir yatırım yapacaklar, öyle gözüküyor. Bunun sadece Hacettepe Üniversitesiyle Spor Bakanlığı arasında yapılan bir protokolle gerçekleşmesi uygun olur mu sizce? Yani bunun da bir mevzuat altyapısına gereksinimi, ihtiyacı yok mu? Çünkü benim gördüğüm yatırım ciddi bir yatırım olarak gözüküyor orada ve ciddi bir organizasyonu gerekli kılıyor. Yani üniversitenin belki yüzde 25'lik bir bölümü kadar büyüklüğe ulaşacak bir yapı olarak gördüm orayı ben. Dolayısıyla böyle bir şeye ihtiyaç yok mu? Sanıyorum siz başlatmış olmalısınız diye düşünüyorum onu.

Geçtiğimiz günlerde gazetelere de yansıdı, bir olimpiyat şampiyonumuza ceza verilmedi ancak bu olimpiyat şampiyonumuzun cezasız kalmayacağı söyleniyor. Yani Türkiye'de ceza verilmedi ama bu olimpiyat şampiyonumuzun cezasız kalmayacağı söyleniyor. Şimdi, bu olimpiyat şampiyonumuz ceza alırsa bizim bu olimpiyat hayallerimize bunlar küçük küçük veya büyük büyük engeller olmuyorlar mı?

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Buyurun Hocam.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – İsterseniz, ben de birkaç ilave yapacağım. Ondan sonra cevap versin...

BAŞKAN – Mesut Bey de o zaman, hepinize şey yapalım. Ondan sonra Hocam...

Hocam, sorular çok geliyor.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Hocam toptan cevap versin.

BAŞKAN – Tamam, toptan cevap versin.

Buyurun Metin Bey.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Sayın Domaç o kadar çok top ortaladı ki Sayın Başkanım yani birine bir tane vursam zaten akşam olur yani.

BAŞKAN – Evet, Metin Hocam, buyurun.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Öncelikle, “Hoş geldin Uğur Ağabey.” diyorum. “Uğur Ağabey” diyorum çünkü 1986-87 Sayın Tefik Sarpkaya'nın Gençlik, Spor Genel Müdürlüğü döneminden bu yana kendisiyle federasyonlarda ortak görev yapmış, daha sonra da Üniversiteler Arası Kurulda dört sene beraber oturmuş bir ağabeyimiz olarak “Hoş geldin.” diyorum.

Tabii, şöyle bir özeleştiri yapmamız lazım: Türkiye'de, hani, bugüne kadar aynı yönetmeliklerle, aynı kanunlarla yönetilen spor camiasında neden son dönemlerde birden bu doping olayları arttı da, eskiden bu kadar yoktu? Yani bu sadece acaba doping maddelerinin tespitinin detaylarının artmasına mı bağlı, yoksa işi ehline verin anlayışından uzaklaşarak ehil olmayan kişilere birtakım yetkiler verilip “Sadece ben bunu bizim arkadaşlarla beraber yapayım.” anlayışının gereği mi olduğunu ifade etmek istiyorum.

Şimdi, Uğur Ağabey'i anlatmaya gerek yok. Uğur Ağabey Türkiye'de gerçekten Okçuluk Federasyonunu uluslararası düzeye getirmiş, Dünya Okçuluk Federasyonu Başkanlığı yapmış, Uluslararası Olimpiyat Komitesinde hakikaten Türkiye'nin bayrağını ciddi bir şekilde dalgalandırarak çok önemli görevlere gelmiş bir ağabeyimiz.

Onun dışında, hani, bu ehil olma işinden bir şey daha söz etmek istiyorum: Hacettepe Üniversitesi gibi Türkiye'nin yüz akı bir üniversiteyi dört sene yöneterek hakikaten çok önemli başarılarla da imza atmıştır ve o, Hacettepe Üniversitesi yönetiminden ayrıldığı andan itibaren de, işte, Hacettepe Üniversite Hastanesinin bugünkü durumu ortadadır, özellikle ekonomik olarak durumu ortadadır. Yani ehil olmayan insanlara bazen yetkiler verildiği zaman ne gibi sonuçlar alacağımızı ne yazık ki bugün görüyoruz yani sporda dopingin bu derece tespit edilmesinin arkasında da, Türkiye'deki birçok olayda da bunları görüyoruz.

O nedenle, esasında, iktidar yetkililerinin de, bugün nasıl, özellikle, hani başlatılan operasyonlarla birlikte birçok kamu kurumundaki görevlileri, emniyetten başlayarak insanları görevden alıp “Ya, biz...”

BAŞKAN – Hocam, spora gel Hocam.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Hayır, oraya... Yani genel bir anlayışı anlatmaya çalışıyorum. Birçok şeyleri de görevden alıyorlar ise yani bu spor camiasında da, temel olarak, ehil olmayan kişilerle yapılan federasyon başkanlığı seçimlerinin, ehil olmayan kişilere verilen federasyon yöneticiliklerinin, sporun bazı yönetim kademesindeki temel anlayışların da ehil olanlara verilmesi gerektiği ve ondan sonra, Türkiye’de özellikle bu kanayan –dopingdi- bazı yaraların da daha düzgün olacağını ifade etmek istiyorum. Bunun çok önemli olduğunu söylüyorum. Yani bu konuların her birisi... Yani burada siyasi bir konuşma yapmıyorum. Benim burada sadece söylemek istediğim, bu konuda kendimizle yüzleşelim. Yani birçok insan Hacettepe Üniversitesinde 1’inci olarak seçilmiş... Yani burada Sayın Cumhurbaşkanının takdirini de sorgulamak istemiyorum ama bu derece üniversitede belirli başarılarla imza atmış, ilk 500 içerisinde göğsümüzü her zaman kabartmış bir Hacettepe Üniversitesini yöneten kişiyi atamayacaksın, başka birisini atayacaksın. Bunları kabul edemiyorum arkadaşlar. Yani illa ehil olsun. Benden olsun anlayışını lütfen sorgulayalım, burada bir ayna tutalım ve bu samimiyeti gerçekten iktidar yetkilileri gösterdiği andan itibaren Türkiye’nin önümüzdeki dönemlerde çok daha aydınlık... Yani senden, benden olsun ayrımını bırakarak kim ehildir kardeşim, bu işi en iyi kim yapabilir anlayışını kurgulamamız gerektiği düşüncesindeyim ve bu krizden, bu problemlerden ancak böyle kurtulabileceğimizi düşünüyorum. Yani bugün yaşadığımız temel krizlerden bağımsız düşünmememiz lazım doping problemini. Hepsı aynı bunların. O yüzden bu konularla da yüzleşmemiz gerektiğini samimi olarak, bir kardeşiniz olarak ifade ediyorum. Eleştirmek anlamıyla değil, gerçekten bir çıkış yolu bulmak anlamıyla söylüyorum.

Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Hocam, yani Komisyonun kurulma amacı bu. Biliyorsunuz, önce bu Komisyonun kurulması için önergeyi verenlerden bir tanesiyim. Ben de aynı zamanda federasyon başkanlığı yaptım dolayısıyla yani bizi böyle...

ADEM TATLI (Giresun) – Ne kadar ehildin?

BAŞKAN – Çok ehildim. Yani Hocam bilir, değerlendirmesini yapsın Hocam.

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Ben sizin için söylemiyorum, genel olarak söylüyorum.

BAŞKAN – Neyse, şöyle söyleyeyim: Bu konuda, Hocam, belki eleştirilerinizin bir kısmında haklılık payı var ama genelde de bu işi bilen arkadaşlarımız da var yani bunların haklarını verelim yani. Dolayısıyla işin içerisinden gelen arkadaşlarımız da var. Tabii ki bazı hatalar olabilir. Zaten şu anda bu Komisyonun kurulmasının sebeplerinden bir tanesi de bu gerçeği çok ciddi bir şekilde ele almak. Bu, sadece tek taraflı ayağı olan bir mücadele değil, hocam da katılacaktır çünkü bu, sadece federasyonların, işte devletin yapacağı bir yapı değil; herkesin katılımıyla, medyanın da. Mesela biraz evvel konuştuk. Medyanın reklamlarını geziyorsun. Medyayı çağırdık. Arkadaşlarımız da ifade etti, medyadaki spor yazarlarımızın bu konulardaki, doping konusundaki hassasiyetlerinin ne kadar olduğunu görmeniz lazım. Medya neyi yazıyor? Doping çıktığı zaman yazıyor ama bu tip bir eleştiriye kendi içinde yapmıyor. Niye? Bunu eleştirmesi lazım. Şimdi bir spor yazarının veya işte sporu yöneten yöneticilerin ne yapması lazım? Ben bu reklamı koyuyorum veya şunu koyuyorum derken sonuçlarını da değerlendirmesi lazım. Oraya koyduğu kişi nedir, yapısı nedir, özelliği nedir? Siz diyorsunuz ki işte “Soruşturma geçirmiş...” Bunları biraz daha hassas olarak değerlendirmesi gerekiyor. Herkesin bilinçli bir şekilde bu işin içerisinde olması gerekiyor. Evet, Mesut Bey de eski federasyon başkanı. Mesut Bey de seçildi, bayağı işin ehlidir yani Mesut Bey’le çalıştım ben, yani dolayısıyla...

METİN LÜTFİ BAYDAR (Aydın) – Şimdi, polemik yapmak istemiyorum. Benim söylediğimin ne olduğu belli. Benim, ehil olmayanlara yönelik söylediğim bir şey.

BAŞKAN – Anladım Başkanım; Hocam, tamam.

Buyurun.

MESUT DEDEOĞLU (Kahramanmaraş) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Çok değerli Komisyon üyesi milletvekili arkadaşlarımız ve yıllarca beraber çalıştığım federasyon başkanı arkadaşlarım ve çalışma arkadaşları; hepiniz Komisyonumuza hoş geldiniz, şeref verdiniz. Çok memnun olduğumu ifade etmek istiyorum.

Şimdi, Uğur Hocam, tabii ki benim federasyon dönemimde de Okçuluk Federasyonu Başkanıydı, daha sonra FITA’nın Başkanı oldu. Arkasından Olimpiyat Komitesi Başkanı ve uluslararası branşın başkanı, birçok görevlerde, keza WADA’da da öyle. Türkiye’de bir ilk ve spor adamlığı konusunda, spor yöneticiliği konusunda sayılı arkadaşlarımızdan bir tanesi. Bunu da iltifat olarak

lÜtfen kimse telakki etmesin. Hakikaten Türkiye'nin gurur duyduğu, yapmış olduğu, göstermiş olduğu başarılarla bunu ortaya koymuş bir arkadaşımız.

Şimdi, deminki konuşmalarından en çok dikkatimi çeken konulardan bir tanesi şu: Çalışmalarında, özellikle doping ile ilgili çalışmalarında "Türk sporunu bitirmekle itham ediliyorum." dedi. Bu çok enteresan ve manidar bir cümle. Bunu hakikaten çok merak ettim Sayın Hocam çünkü doping artık dünyada da, Türkiye'de de kabul edilecek bir olgu değil yani.

Bununla beraber, yine, en çok merak ettiğim konulardan bir tanesi de şu: Yıllarca Hacettepe'de yöneticilik yaptınız, başarıyla devam ettiniz, bunu da biliyoruz. Amatör spor federasyonlarında... Özellikle bütçeleri çok sayılı ve kısıtlı olan federasyonlarımız var ki bunlardan kendimle ilgili olan Engelliler Spor Federasyonunun bütçeleri diğerlerine göre çok kısıtlı. Doping numuneleri gönderildiği zaman çok ciddi rakamlar çıkar karşımıza. Yani dopingin numunesini vermek ve onun ücretini federasyon tarafından karşılamak, bütçeleri sarsacak rakamlar.

Merak ettiğim konu şu: Kâr amacıyla mı böyle yüksek faturalar çıkıyor, yoksa yurt dışından bunu ayrıştıracak maddelerin maliyetinin yüksek olduğundan mı? Bunu her zaman merak etmişimdir. Gönümde olan şuydu: Keşke bu rakamlar, Hacettepe'de yapılan veyahut da dünyada yapılan numuneler küçük rakamlarla yapılsa da daha çok boyutta numune alınsa diye her zaman düşünmüşümdür. Tabii ki bunun da cevabını verecek olan sizsiniz Sayın Hocam.

Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Hocam, bayağı soru var. Ortalar var. İşte, siz sporcusunuz, hedefe yollarsanız ortalarınızı, okçuluk...

ADEM TATLI (Giresun) – Teknik olmazsa doping bir işe yaramaz.

BAŞKAN – Evet, doğru, Hocamın tekniği de var.

Hocam, buyurun.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Sayın Başkanım, çok teşekkür ediyorum.

Sorular için gerçekten Komisyonumuzun değerli üyelerine teşekkür ediyorum.

Sayın Domaç'la da ortak projem olduğu için, çok sevgi, saygı duyduğum bir insan olduğu için takıldım "Çok orta yaptın." diye. Gerçi onunla yaptığımız projeyi de lağvettiler ama...

BAŞKAN – Buyurun Hocam.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Efendim, ben kısa kısa cevap vereyim.

Sayın Vekilim, inanç değişimiyle ilgili, dopingi saptamayla ilgili sorunuza gönülden katılıyorum. Burada bir inanç değişimi ister istemez oluyor, olmak durumunda sporcularımızda. Çünkü dopingi analiz yöntemleri teknolojiyle paralel bir şekilde, teknolojinin gelişimiyle paralellik içinde çok ciddi değişim gösteriyor. Artık nanoteknikler kullanılıyor ve laboratuvarların analiz yöntemleri geliştiriliyor, analiz cihazları geliştiriliyor; işte kan tetkikleri işin içine giriyor, hücre dopingine yönelik değerlendirmeler atıyor. Bu alanda gerek WADA'nın Bilim Komisyonu gerekse Uluslararası Olimpiyat Komitesinin Sağlık Komisyonu -ki o Komisyonun da as başkanıyım ben, işte, Sochi'den sonra başkanlığı devralacağım- bu alanda bilimsel çalışma gruplarıyla ciddi çalışmalar yürütüyor ve bu alanda yapılacak bilimsel araştırmaları destekleme amaçlı hem WADA hem IOC, ciddi paraları bilim insanlarının emrine proje desteği olarak veriyor. Dolayısıyla, bunların hepsi birleştiğinde, eğitimle de bunlar senkronize edildiğinde, ister istemez, sporcunun, mutlaka ve mutlaka, bir inanç değişimi, zihniyet değişimi beraberinde geliyor, gelmek zorunda.

İşin uluslararası boyutunda, siz çok güzel bir noktaya değindiniz. Armstrong olayı o kadar çok şeyi değiştirmiştir ki, bakın geriye doğru gidilerek yakalanmış bir doping olgusudur Armstrong, hem de çok geriye gidilerek. Bizde de, şimdi, çok gerilere gidilerek bir yığın sporcumuz şu anda hâlen daha sorgulanıyor, bir alay başarılı sporcumuz. Yakın zamanda bunların sonuçları da çıkacaktır olumlu ya da olumsuz. Ama bir Armstrong olayı Uluslararası Bisiklet Federasyonunun yönetimini değiştirmiştir. Uluslararası Bisiklet Federasyonu ile ilişkili bir önceki yönetimin dahi yüklendiği rolleri değiştirmiştir. Yani bir doping olayı bir uluslararası federasyonu tümünden değiştirmiştir. Bu, artık, bu çağda, bir tane doping olayının dahi, bir vakanın dahi, taa altı sene önce, beş sene önce yapılmış bir doping olayının dahi bir yönetimi nasıl değiştirebileceğinin en güzel, en somut örneği olmuştur. Bazı spor dallarında, tabii ki, benim de belirttiğim gibi, risk faktörü yüksek. Şimdi, örneğin, benim dalımda bakıldığında son üç senede bir doping vakamız yok ama işte atletizm gibi, halter gibi, vücut geliştirme gibi bazı dallarda oransal olarak dopinge daha fazla rastlıyoruz.

Bir de, tabii, WADA'nın her yıl yayınladığı yasaklı ilaçlar listesi var, geniş bir liste, onun ciddi takibi gerekiyor. Federasyonlarımızın sağlık kurullarının sporcularımızı bu alanda ciddi bilgilendirmeleri gerekiyor. İşte bizde şöyle bir yaklaşım var: Dopinge yakalanan bir sporcu hemen, kendisinin ne kadar masum olduğunu, yemeğine bir şeylerin karıştırılmış olduğunu söylüyor. İşte cezası yeni biten bir sporcunun yapılmış bir röportajda şöyle bir ifadesi var: "Bundan sonra yanıma kimseyi yaklaştırmayacağım, yediğime, içtiğime çok dikkat edeceğim." Şimdi, bu, alay etmek resmen. Yani kimse yemeyle içmeyle doping yapamaz. Yani bir kafeinin doping etkisini elde etmek için aşağı yukarı üst üste yirmi fincan kahve içmesi lazım bir sporcunun. Bu olacak iş mi? Yani yemeyle içmeyle olacak iş değil bu. O nedenle, bizim medyamız da, biraz önce Sayın Başkanım da değindi, maalesef, bu işlere çanak tutuyor. Yani o röportajda o ifadeleri yazan arkadaşımız da deneyimli bir gazeteci, kendisine de söyledim bunu, ama hepimiz bu işte popülizm yapıyoruz. Federasyon Başkanı dopinge göz yumuyor çünkü sporcu madalya alıyor, teknik adam göz yumuyor, yaptırıyor hatta, çünkü ödül alıyor. Yani bu bir fasit daire içinde dönüyor ama artık dönmesi mümkün değil. Artık bu yakalanıyor ve sıkı takip içinde sonuca ulaşıyor.

Şimdi, Sayın Domaç belirttiler, olimpiyatlar yara aldı, evet, ama yeni bir felsefe yeni bir yaklaşım. İşte biraz önce vurguladığım gibi, Uluslararası Olimpiyat Komitesinin yeni başkanı bir kere bir Alman, son derece disipline çalışan bir insan, birçok özelliğini yakından tanıdığım -çünkü yakın dostluğum olan bir insan- ve de bu konulara çok hassasiyetle eğilen bir insan, bir kere hukukçu.

Şimdi, mesela üzüldüğüm bir şeyi vurgulayayım: Bu insan ilk yurt dışı seyahatini Türkiye'ye yaptı. Ama Türk sporu adına ya da devlet otoritesi adına hiç kimse bu kişiyle görüşmedi.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Tanımamışlardır.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Bu insan gittiği her ülkede cumhurbaşkanı ya da devlet başkanlarıyla muhatap olur, o şekilde karşılanır, o şekilde uğurlanır. Ama bizim hani spora bakışımız ya da genel işte bu tartışma konusunun içinde kendimize çeki düzen vermemiz gereken sadece doping değil, bir sürü konu var. Şimdi, burada, o nedenle, Sayın Domaç'ın yeni yaklaşım gerektiğine dair bu ifadesine yüzde 100 katılıyorum. Bir ölçüde Sayın Baydar da o konulara girdi.

Şimdi yasa tamam, ama sivil örgütlerin zaman zaman in zaman zaman out olması işinde aynı düşünmüyorum. Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi bir sivil toplum kuruluşu. Ama dünya sporunun nasıl yönetildiğine bakıldığında -ki biz yakın zamanda bir rapor yayınladık bu konuda, bu çalışmayı tamamen uluslararası saygın bir kuruluş tarafından ortaklaşa yürüttük- dünya sporunu, dünyada sporda başarılı ülkelerde sporu olimpiyat komiteleri yürütür, yönetir, devlet değil. Bugün, Rusya'da da bu böyle; Rusya Olimpiyat Komitesi yönetir Rusya'da sporu. İki tane güzel örnek verdiniz: Küba ve Kuzey Kore. Sadece dünyada şu anda iki ülkede sporu devlet yönetiyor Küba ve Kuzey Kore. Bunlar da WADA'nın zaten "uyumsuzlar" listesinde yer alan ülkeler. Yani öyle de bir bağlantı...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Ama olimpiyatlara alınıyorlar.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Olimpiyatlara alınıyor sporcularında doping çıkmıyor ama spor yönetim modelleri ikisinin de bugün çağdışı onu teslim etmek zorundayız. Eğer Çin ve Rusya bile sporu olimpiyat komiteleriyle yönetiyor ise orada bir durup düşünmek lazım, bir. İkincisi: Ülkenin sporunu uluslararası platformda sadece olimpiyat komitesi temsil eder. Bugün Sochi'de kış olimpiyat oyunları var. Türkiye Milli Olimpiyat Komitesinin akredite etmediği hiç kimse oraya katılamaz örneğin. Yani sınırlarımızın dışına çıktığınız anda zaten sporun yönetim yeri belli. O nedenle, Türkiye Milli Olimpiyat Komitesini herhangi bir sivil toplum kuruluşu gibi görmemek lazım, onu bir vurgulayayım.

Öbür taraftan, dünyada 205 tane olimpiyat komitesi var. 205 olimpiyat komitesinin içinde sadece bir tanesinin kendi ülkesinden bir kuruş geliri yok ne devletinden ne iş aleminde sponsor desteği var, o da bizim 3 tane sponsorumuz var, 3'ü de yabancı kuruluşlar. İşte, bugün öğleden sonra 1 tanesinin Türkiye başkanıyla, yine, rica minnet, 2014'te 3 kuruş daha fazla nasıl para alırsanız faaliyetlerimizi yürütürüz diye, İstanbul'da buluşup pazarlık yapacağım. Şimdi, bu da işin bir başka hazin boyutu. İşte "yeni yaklaşım" dediğiniz için, bana çok güzel ortaları o nedenle yaptınız diyorum. Yani, Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi hiç, ülkeden 5 kuruş geliri olmadan, bakın, Soçi Olimpiyat Oyunları için hazırlanan, kış oyunları ile ilgili 17 tane sporcuya biz iki senedir ayda 600 dolar maaş ödüyoruz, hiçbir gelirimiz yok bizim ülkeden. Gençlik ve Spor Bakanlığı bile böyle bir uygulama yapmıyor şu anda.

BAŞKAN – Yasadan kaynaklanan gelirleriniz yok mu? Hazırlık, düzenleme kurulları çerçevesinde o...

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Hayır. O, İstanbul Olimpiyat Oyunları Hazırlık ve Düzenleme Kurulu tamamen ayrı bir tüzel kişilik ve bizimle hiçbir ilgisi yok.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – O başka tüzel kişilik.

BAŞKAN – Yani, sizinle alakası yok.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Ben orada sadece bir yönetim kurulu üyesiyim, o kadar. O da şöyle...

BAŞKAN – Hayır, hayır, zaman zaman basında yer alıyor, işte “Belediyenin borcu vardı, karşılığında tesis yaptı.” falan, bu tip şeyler...

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Hayır, hayır, bizimle hiç ilgisi yok.

BAŞKAN – Yasadan kaynaklanan bir şeyler...

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – İstanbul Olimpiyat Oyunları Hazırlık ve Düzenleme Kurulunun Başkanı Sayın Bakandır. Eskiden İstanbul Valisi, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı, Gençlik Spor Genel Müdürü ve Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi Başkanı, 4’ü asbaşkandı, o da kaldırıldı. Şimdi sadece bir üye pozisyonundayız. O da zaten toplantı yapmaz. İşte, bakanlık bir karar alır, defter elden doluşır, biter gider yani şimdi, konular açıldıkça...

BAŞKAN – Neyse, dopinge dönelim.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Burası araştırma komisyonu, sonsuz söyleyebilirsiniz, istediğini söyleyebilirsiniz.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Hacettepe Üniversitesi ile Gençlik Spor Bakanlığının ne anlaşması olduğunu bilmiyorum ama o bahsedilen proje öyle 50-100 milyonla olacak bir proje değil. Bunun örneklerini yurt dışında görüyoruz. Bakanlığın bütçesi öyle bir merkezi kurmaya yetmez; bir.

İki, doping araştırma laboratuvarı yeniden reakkredite olacak. Onunla ilgili süreci zaten takip eden kişi benim ama hazindir ki, WADA’nın laboratuvarlar direktörünü ben bu süreci hızlandırmak için Türkiye’ye getiriyorum, üniversiteyi yöneten arkadaşımız o direktöre benim akreditasyonu engellemek için uğraştığımı söyleyebiliyor mesela, yani bu da ayrı bir konu. Yani, kişiyi buraya getiren benim, o kişiye ben şikâyet ediliyorum.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – İyi öğretememişsiniz. Öğrencinizdir muhakkak.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Şimdi “Olimpiyat şampiyonuna ceza verilmedi, ceza alırsa...” Şimdi, ceza verilmedi; o, ilgili federasyonumuzun takdiri ama sürecin burada duracağını ben şahsen beklemiyorum. Bu kızımız, atletimiz yurt dışında yarıştırmaya götürüldüğünde sorunlar yaşanacaktır, artı, uluslararası federasyon bunu mutlaka CAS’a taşıyacaktır, oradan çıkacak sonuca bakmak lazım. O nedenle bir şey söylemiyorum şu anda, o süreç devam ediyor çünkü.

Sayın Baydar’ın, doping...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Oradaki soru bu değildi zaten.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Biliyorum da girmiyorum oraya.

Şimdi, doping niçin arttı? Aslında bu soru... Şimdi, Buenos Aires’te, bizim olimpiyat oylaması öncesinde, aşağı yukarı 150-200 kameranın karşısında, ben bir uluslararası medyaya, basın toplantısında, bu sorulara, doping sorularına cevap vermek durumundaydım. İşte, orta sahada top dolaştırıp bir sağdan bir soldan taca atmak durumundaydık, yaptığımız iş oydu. Şimdi, şu tartışılabilir: Biz analiz mi yapmıyorduk ya da yetersiz değerlendirme mi yapıyorduk yoksa sporcularımız doping mi yapmıyordu ya da doping vardı biz üstüne gitmiyor muyduk, yakalayamıyor muyduk ya da yakalama konusunda çok istekli değil miydik? Bunlar tabii çok tartışılabilir ama benim başta da vurguladığım bir tek şey önemli. Biz çok kararlı bir biçimde -aksi takdirde, Türk sporu ağır cezalara maruz kalacaktı, layık olmadığı cezalara maruz kalacaktı- kararlı bir şekilde üstüne gittik, bu sonuçlar doğdu.

Şimdi, bir tespiti doğru yapmak lazım. Dünyanın hiçbir ülkesi, Amerika dâhil, spora bizimki kadar para harcamıyor. Yani, devlet eliyle, Amerika bile, spora bizimki gibi bir para harcamıyor. Türkiye spora çok ciddi kaynak ayırıyor. Bu kaynağı ne kadar iyi yönetiyoruz bu çok tartışılmalı. Şimdi, sizin vurguladığınız bir konu -ben genel olarak ele alayım- Uluslararası Olimpiyat Komitesinin çok önemle üstünde durduğu konulardan birisi, sporda otonomi. Bakın, Hindistan Olimpiyat Komitesi üzerinde devletin bir yarattığı sıkıntı var ve Hindistan Olimpiyat Komitesi Uluslararası Olimpiyat Komitesi tarafından şu anda ambargolu bir şey yani Hintli sporcular Hindistan bayrağıyla olimpiyat oyunlarına katılamazlar. Uluslararası Olimpiyat Komitesi bayrağı altında katılırlar. Sporunun hakkını gasbetmeme adına ama kendi ülkesinin bayrağı... Aynı şey Ekvador’da geçerli. Yani, bizim, sporda otonomi üzerinde çok hassasiyetle

durmamız gerekiyor. Türkiye'nin şu anki federasyon başkanlığı seçim sisteminde bunu sıkıntıya sokacak bir iki madde var, bunların da bir an önce düzeltilmesinde fayda var. Eğer, seçim kaybeden bir federasyon başkanı bunu uluslararası platforma taşısa -bugüne kadar taşınmadı- rahatlıkla kendisine bir hak doğar, mevcut sistemimizle. Bunlara da dikkat etmenizde yarar var. Yani, spor yönetim modelimizi, bizim bu spora ayırdığımız gerçekten önemli kaynak için de daha uyumlu hâle getirmek de gelecek açısından faydalı olur diye düşünüyorum.

Mesut Bey'in bir, amatör sporun... Ya da "sporum" diyelim, artık "amatör", "profesyonel", biliyorsunuz, ifade olarak çok fazla kullanılmıyor.

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Eskiden basketbolcular amatör...

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Bazı federasyonlarımızın gerçekten kaynak sorunları var ama şu anki uygulamamızda analiz bedelleri tamamen Komisyonumuz tarafından ödeniyor yani federasyonların üzerinde bir külfet değil. Analiz bedelleri de her laboratuvarın kendisi tarafından belirleniyor. Bunun, tabii, takdir edersiniz ki bir maliyeti var; çok yüksek bedelli cihazlarla çalışıyorsunuz, kalifiye eleman çalıştırmak durumundasınız. Bizim laboratuvar da yeniden akredite olduğunda -ki yakın zamanda olacak- maliyetler hesap edilecektir, üzerine, işte, belki bir işletme payı konulacaktır ama şu anki uygulamada, yurt dışındaki -işte, ya Köln ya Atina, arkadaşlarımızın gönderdiği- laboratuvarlar, onların belirlemiş olduğu bedeller dâhilinde analiz ücretleri ödeniyor. Bunu da zaten komisyon olarak Anti-Doping Komisyonu ödüyor. İşte, yapılan protokol gereği, İstanbul Olimpiyat Oyunları Hazırlık ve Düzenleme Kurulu bütçesinden aktarılan yıllık 2 milyon TL'dir, ki bu çok yetersiz bir para aslında ama o paranın da son iki yıl 1'er milyonu alınamamıştır. Ona rağmen, çok kısıtlı imkânlarla rağmen, Komisyon bu alanda ciddi sonuçlara ulaşmıştır. Doping'in yapılmaması gerektiği konusunda, şu anda, bizim spor kamuoyumuzda ciddi bir bilinçlendirme oluştuğuna ben inanıyorum şahsen, sporcularımızla ve teknik adamlarımızla.

Federasyonlarımızda geldiğimiz noktada çok ciddi iş birliği var, hepsi son derece pozitif yaklaşıyorlar konuya, bunu da tabii önemli bir aşama olarak düşünmemiz lazım.

BAŞKAN – Yani şu andaki mücadele olumlu yönde mi? Yani sizin görüşünüz, Türk sporunda bu dopinge mücadele konusunda ortaya konulan numune alımı açısından ve yaklaşım açısından, kararlılık açısından olumlu bir...

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Sayın Başkan, bu, zaten, şu anda, gerek WADA'nın 2013 raporunda gerek IOC'nin değerlendirmelerinde, Türkiye'nin dopinge mücadelesi son derece takdir edilen bir mücadele olarak geçer.

BAŞKAN – 2013'teki raporlarında öyle...

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Yani bunun yazılı şeyleri de mevcuttur zaten, Rüştü Bey onları Komisyonumuza takdim eder.

BAŞKAN – Evet, başka sorusu olan var mı?

Çok teşekkür ediyoruz Hocama.

Ben, tabii, birkaç soru daha sormak istiyorum. Hocam, şimdi şunu ifade ettiniz: "Spora ciddi kaynak aktarılıyor, harcanıyor." Tabii, Başbakanımız sporun içerisinden geldiği için -ben yakinen de birlikte çalıştım, biliyorum- ülkenin, gençliğin sporda başarılı olması için kendisinin düşüncelerini, hedeflerini biliyorum hem de spordaki yatırımları görüyoruz yaptığımız uluslararası organizasyonlarda, spor salonlarımızda vesaire. Tesislerimiz, stadyumlar yapılıyor, spor salonları yapılıyor.

Karşılaştığımız sorunlardan bir tanesi de bizde seyircide olsun, özellikle sponsorlarda olsun, olimpiyat ruhuna, olimpiyata olan yaklaşım yeterli gözüküyor galiba. Yani bu noktada Millî Olimpiyat Komitesi olarak, siz, zaman zaman, işte, olimpiik ruhla ilgili, olimpiik yürüyüşler vesaire böyle organizasyonlar da yapıyorsunuz. Gençlerimizde, mesela Millî Eğitim Bakanlığı çerçevesinde olsun, gençlerimiz arasında olsun, olimpiyat ruhunu, olimpizm ruhunu ortaya koyacak çalışmalarınız, önerileriniz, görüşleriniz varsa... Çünkü bu önemli. Çünkü jenerasyonlar gelecek, geliyor ve şu anda da genç bir nüfusa sahip olan ülkemizde tesisler açısından pek çok şey ortaya konuldu, her ile yüzme havuzundan tutun spor salonuna kadar pek çok şey yapılıyor. Bir bunu sormak istiyorum.

İkincisi: Acaba bizim hocalarımız, teknik elemanlarımız dünyayı eksik mi takip ediyor yani orada bir eksiklik var mı sizce? Yani, hocalarımızın sporcularımızı yetiştirmesi noktasında, kendilerini geliştirmeleri noktasında az mı çalışıyoruz yani belki de sporcular az mı çalışıyor? Şimdi, mesela Michael Phelps'in hikâyesini dinlediğiniz zaman, Amerikalılar ona bir proje olarak bakıyorlar; yetenekli sporcuyla seçiyorlar, ona bir proje çerçevesinde, bir ekiple beraber, bunun on yıl sonra veya sekiz yıl sonra büyük bir şampiyon olacağı noktasında bir proje hazırlıyorlar, işte, teknik destek veriyorlar, hocasıyla, sağlık elemanı, başta gıda desteğiyle olmak üzere ve

sağladıkları finansal desteklerle, sponsorlar vasıtasıyla sağladıkları desteklerle bir proje bakımından bakıyorlar ve bunu yürütüyorlar. Böyle onlarca, yüzlerce proje yürütüyorlar. Yani, böyle bir yapı mı gerekiyor sizce ülkemizde? Yani bu önemli bir şey.

Bir de siz de şahit olmuştunuzdur, federasyon başkanlığım sürecinde ve ondan öncesinde de hep şunu söyledim, bizim olimpiik merkezimiz olması lazım. Mesela ben Fransa'da, Paris'te INCEPT'i gördüm, Amerika'da Colorado Springs'i, Rusya'da pek çok yeri gördüm federasyon başkanlığım sırasında onlarda ikili kamplar yaparak.

Sizce hem dünya federasyonu başkanı olduğunuz için... Sporcularımız olimpiyatlar öncesi biliyorsunuz bir kampta bir araya gelirler, birbirlerini orada tanırılar, olimpiyatta kimse kimseyi çok fazla tanımaz. Federasyonlar arasında belki de iletişim eksikliği de var bu noktada. Mesela bir sporcu sakatlıklarla çok muzdariptir. Yani böyle bir merkezimiz, belki de sizin Olimpiyat Komitesinin Bakanlıkla iş birliği çerçevesinde oluşturulabilecek bir yapıyla, elit seviyedeki sporcuların olimpiyatlar öncesinde, daha öncesinde, bizim anlayışımızla üç ay öncesinde değil, yani hedefler belirlenirken...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – İki yıldır para veriyorlar.

BAŞKAN – Bunların, sizin kontrolünüzde veya Spor Bakanlığıyla ortak bir yapı çerçevesinde, uzman hekimler tarafından sağlıklarının, sağlık yapılarının, fiziksel yapılarının ve ne tip besinlerle beslenmesi, ne tip antrenman yapısına ulaşmaları gerektiğini şey yapacak böyle bir kompleks, yapı... Ben Türkler ağabeye de o zaman söyledim, hep her seferinde yinediyorum, yani böyle bir şeye bizim kesinlikle ve kesinlikle ihtiyacımız yok mu? Yani, siz de görüyorsunuz, pek çok ülkeye gidiyorsunuz, olimpiyatlarda başarılı olan ülkelere baktığınız zaman böyle yapılar var. Böyle yapıların bizde de olması gerekmiyor mu? Yani, sizin bu noktadaki görüşlerinizi, böyle bir çalışmayı Spor Bakanlığımızla paylaştınız mı, görüştünüz mü? Bu konuda ben bilgi almak istiyorum. Israrla soruyorum, bu benim belki de 100 defa, 100'üncü soruşum, ilgili toplantılarda ifade ettiğim bir şey, bu konularda bir aydınlatırsanız sevinirim.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Çok teşekkür ederim Sayın Başkanım, şimdi de güzel ortalar sizden geldi yine.

BAŞKAN – Hayır, biz spor adamıyız, spor görüşümüzü aktarıyoruz.

Buyurun.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Şimdi, olimpiyat yaklaşımı, olimpiik felsefenin oluşturulması çok önemli. 75 milyon nüfusa sahip bir ülke spora bu kadar ciddi kaynak ayırırken... Örnek verdim, biz aynı yıl Üniversiteler Kış Oyunları'nı yapıyoruz Erzurum'da, Avrupa Gençlik Olimpik Yaz Festivali'ni Trabzon'da yapıyoruz, nereden baksanız iki organizasyon aşağı yukarı 1,2 milyar doların üzerinde.

BAŞKAN – Evet, kesinlikle.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – İşte, Akdeniz Oyunları'na gidiyoruz, bir buçuk sene kala üstleniyoruz, Yunanistan yapamıyor, onu gayet iyi bir şekilde yapıyoruz.

Şimdi, bunlar bizim büyük artılarımız, ama bizim olimpiik felsefeye, olimpiik yaklaşıma uygun genç yetiştirmede zafiyetlerimiz var.

Bakın, Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi olarak çok güzel anime edilmiş, çok profesyonel bir ekip tarafından desen çalışmaları yapılmış bir spor kültürü, olimpiik yaklaşım kültürü oluşturacak ilköğretim öğrencileri için bir kitap hazırladık, bu Talim Terbiyeden de geçti, bunu bir türlü ilköğretim okullarına sokamadık. Yani, yılların emeği Talim Terbiyeden de geçmesine rağmen, bir türlü bunu realize edemedik. Yani, geliyorsunuz Millî Eğitim Bakanlığının kapısında kalıyorsunuz.

Bizim ilköğretim okullarında yürüttüğümüz bir proje var. Toplam süresi elli dakika. Okulları dolaşan bir ekibimiz var. "Oli" bir maskot, "Oli" olimpiyatın kısaltılması, maskot. Bugün itibarıyla 850 bin öğrenciyi geçtik. İnteraktif bir şey, tamamen soru-cevap ve öğrencilere küçük ödülleri, işte, bir tişört, bir maskot verilmesi gibi bunları içeren, bütün Türkiye'yi dolaşan ekibimizin yürüttüğü bir proje. Bu da Türkiye Millî Olimpiyat Komitesinin çok sınırlı olanaklarıyla yürüttüğü ciddi bir eğitim faaliyeti. İşte, sizin belirttiğiniz gibi, olimpiik gün koşulları, buna benzer işte Boğaziçi kıtadan kıtaya yüzme yarışmaları bunlara örnek verilebilir.

Teknik elemanlarımızın temel sorunu lisan bilmemeleri, yani Türk sporunun temel problemlerinin bence en önemlilerinden birisi, bizim birçok federasyonumuzda görev yapan teknik elemanlarımızın antrenörlerimizin iyi lisan bilmemeleri. Lisan bilmediği için çağın gelişmelerini ya da o alandaki son gelişmeleri izleme şansı olmuyor.

Biz, Uluslararası Olimpiyat Komitesinin değişik programları çerçevesinde, her yıl en az 4-5 spor dalında çok yetkin teknik adamları Türkiye'ye davet ederek birtakım kurs ve seminerler yapıyoruz. Bu çerçevede en azından lisan bilgisi yetersiz olan teknik adamlarımızın da bir parça gündemi takip etmelerine yardımcı olmaya çalışıyoruz. Sizinle sohbetlerimizde de konu olan, örneğin bir

INCEPT gibi bir olimpiik merkezin bizim ÷lkemizde mutlaka ve mutlaka olması lazım. Ama bu bizim her yıl spora ayırdığımız kaynağın içinde birkaç yıllık bir rezervle rahatlıkla finanse edilebilir. Bir kere spor bugün bilimsel bir olgu ve mutlaka ve mutlaka bunu Gençlik ve Spor Bakanlığı "Ben kendim yapacağım." derse döneriz işte yirmi yıl, otuz yıl önce SESAM'ların akıbetine. Bu olmaz. Bunu bilimsel bir çalışma içinde yürütmek lazım. Onu da tek bir üniversiteyle yapamazsınız. Bugün birçok üniversitemizin spor alanında faaliyet gösteren ciddi yapıları var. Bunu üniversiteler arası bir platformda tartışıp en uygun yerde ve üniversitelerin geniş katılımıyla hayata geçirmekte yarar var. Türk sporunun en önemli eksiklerinden birisi. Bugün Colorado Springs'te, işte Amerika'nın diğer birkaç yerinde değişik branşları içeren yapılar var ama Avrupa'daki en başarılı örneği siz verdiniz zaten, Fransa'nın örneği, Paris'teki olimpiik hazırlanma merkezi. Ki yakın zamanda bir açılış nedeniyle Fransız Spor Bakanı davet etti, ben de oradaydım. Ki Fransa'nın bayan Spor Bakanı da bizim WADA'nın yönetim kurulu üyesidir. Biliyorsunuz, WADA yüzde 50-yüzde 50 olimpiik hareket ve devletin temsilcilerinden oluşur. İşte Japonya Spor Bakanı, Fransa Spor Bakanı, Güney Afrika Spor Bakanı, Fildişi Sahili, Peru Spor Bakanları da WADA'nın yönetimindedirler. Onu da bu vesileyle parantez içinde belirteyim.

Çok teşekkür ederim.

BAŞKAN – Ben teşekkür ederim Hocam. Çok faydalı bir görüşme oldu. Verdiğiniz bilgiler için teşekkür ediyoruz. Tekrar bizim komisyonumuzun çalışmalarının tamamlanması neticesinde sizinle de... Bir de eğer bu aktardığınız görüşlerinizi -bize soru-cevap içerisinde aktardınız ama- yazılı olarak da bize iletirseniz çok da faydalı olur.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Tabii, tabii.

BAŞKAN - Bu noktada teşekkür ediyoruz. Bize değerli bilgiler verdiniz. WADA'da, Uluslararası Olimpiyat Komitesinde, Türk sporunun daha iyi noktalara gelmesi için çalışmalarınızın devam edeceğine kesin eminiz. Biz de komisyon olarak...

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Seçim ne zaman?

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Neyin seçimi?

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Olimpiyat Komitesi seçimi.

TÜRKİYE MİLLÎ OLİMPİYAT KOMİTESİ BAŞKANI PROF. DR. UĞUR ERDENER – Türkiye mi? Gel, sana devredeyim ben ya, vallahi. Eczacılar Birliğinden sonra boş kaldın zaten.

BAŞKAN – Hayır, milletvekilliği yapıyor Hocam.

Mehmet Ağabey, sen Millî Olimpiyat Komitesi üyesi misin?

MEHMET DOMAÇ (İstanbul) – Hayır, değilim. Hoca var, yeterlidir.

BAŞKAN – Tamam, peki.

Çok teşekkür ediyoruz.

Şimdi de Türkiye Görme Engelliler Spor Federasyonu Başkanı Abdullah Çetin Bey, sizin sunumunuz var mı?

TÜRKİYE GÖRME ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI ABDULLAH ÇETİN – Ben sözlü olarak vereceğim.

BAŞKAN – Tamam, sözlü olarak vereceksiniz.

Tamam, sözlü olarak vereceksiniz.

Abdullah Bey'i dinleyeceğiz, ardından da Bedensel Engelliler Spor Federasyonu Başkanı Demirhan Şerefhan'ın ve hocamızın sunumunu alacağız.

Abdullah Çetin Bey, buyurun.

TÜRKİYE GÖRME ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI ABDULLAH ÇETİN – Sayın Başkanım, değerli üyeler; Görme Engelliler Spor Federasyonu olarak ÷lkemizde son dönemlerde yaşanmakta olan doping konusuyla ilgili Federasyonumuzun ve şahsi görüşlerimi zatiîlilerinizle paylaşmak üzere huzuruza gelmiş bulunuyoruz.

Yaklaşık 2006'dan beri Görme Engelliler Spor Federasyonu Yönetim Kurulu üyeliği, Sayın Milletvekilimiz Mesut Dedeoğlu'nun başkanlığında yönetim kurulu üyeliği, daha sonra başkan vekilliği ve 2011'den itibaren de başkanlık görevini sürdürmekteyim. Engelliler Federasyonu içerisinde engelli olan ilk federasyon başkanıyım. Kendimde bir görme engelliyim ve yaklaşık yirmi beş, otuz yıldır da Görme Engelliler Sivil Toplum Örgütlerinde yöneticilik görevinde bulundum.

Görme engelliler olarak spora maalesef ÷lkemizde çok geç başlandı. 1993 yılından itibaren sporla görme engelliler okullarda tanışmaya, 1999-2000'lerde yavaş yavaş spor kulübü kurulmaya... Bu alanda da ilk spor kulübü kurucularındanım. 2000'den itibaren, 2004, engelli federasyonlar bölündükten sonra bizim görme engelliler özellikle Sayın Dedeoğlu'nun başkanlığında yapılan planlama

neticesinde kısa, orta ve uzun vadeli planlamalarda ilk başta başladığımız alan körler okullarının bulunduğu alanlardı. Bizler görme engelliler olarak sporu başarının yanında sosyal hayata uyum açısından çok daha önemli olduğunu... Dolayısıyla sporu biz görme engelliler olarak bir kazanç ve bir geçim kaynağı olarak hiçbir zaman görmedik. Hâlen sporcularımız da bir kazanç kapısı ya da geçim kaynağı olarak görmemekte, hem bir sosyal aktivite hem de sporla görme engellilerin neler yapabileceğini kamuoyuna tanıtarak evlerinde görme engelli bulunan ailelerin çocuklarını evlerinden çıkararak spora ve daha sonra da eğitimlerini sürdürmeleri sağlanmaktadır. Son dönemde görme engelli sporcu sayısının artması ve başarıların da gelmesine rağmen biz IBSA, yani uluslararası Görme Engelliler Spor Federasyonları Birliğine bağlıyız. Sayın Dedeoğlu'nun da, Sayın Milletvekilimin, IBSA Merkezinin Genel Sekreterliği görevini Türkiye'ye getirmiş olması... Daha sonra bir iki yıl da ben sürdürdüm. IBSA ile WADA arasında yapılan iş birliği sayesinde oluşturulan havuzda 6 başarılı sporcu havuza alındı, bunlar takip ediliyor, bunlardan birisi de bizde Nazan Akın diye sporcumuz paralimpiklerde judoda 2'nci olarak gümüş madalya aldı ve bizim, şu ana kadar IBSA'da uluslararası alanda yapılan dopingde görme engelliler olarak sadece 2011 yılında dünya oyunlarında halterde yapılmış olan halter şampiyonasında bir İranlı sporcuda dopinge rastlandı. Bu rastlanan sporcunun da 2012 yılında madalyası elinden alındı. Dolayısıyla görme engelliler açısından henüz dopingin ne getirdiğini...

HAMZA DAĞ (İzmir) – Daha görmediler yani.

BAŞKAN – Siz de doping yok yani.

TÜRKİYE GÖRME ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI ABDULLAH ÇETİN – Bizde doping yok. Şöyle efendim: Genelde sporcularımız okul kökenli, yani şu anda ya üniversitede okuyorlar ya üniversite mezunu. Her yıl, biz, WADA'nın yayımlamış olduğu ilaç listesini hocalarımızla birlikte millî takım kamplarında bilgilendiririz. Çocukların bire bir hepsini tanıdığımız için evlerinde dahi en ufak bir ilaç alan kişiden mutlaka hocasının bilgisi olur. Hocalar da genelde görme engelliler okullarında öğretmenler olduğu için ve amatörce bu işi yaptıkları için, gelir düşünmedikleri için, ödül gibi bir kaygıları olmadığı için henüz bizde bu rastlanmadı. İkincisi de bizim genelde görme engelli sporcularımız dar gelirli, herhâlde bu ilacı alacak paraları da pek yok. Onun için şu anda biz de gelişmedi ama esas -ben kendim de Millî Eğitim Bakanlığı'nda şube müdürüyüm- eğitim çok önemli. Bizim çocuklarımız, sporcu çocuklarımız, yani millî takımlara giren çocuklarımız genelde yüksek eğitilmiş ya da dediğim gibi öğrenimlerini devam ettiriyorlar. Bu alana doping yapmamanın gerekliliği anlamında çok iyi durumdadır ama tabii ödül sistemi, Sayın Uğur Hocam belirtmişti, aslında benim şahsi görüşüm -biz olimpiyata bağlı değiliz, paralimpik komiteye bağlıyız ama- bu ödül sistemi Türkiye'de var olduğu sürece, şimdilik bize uğramadı doping ama yakında bize de uğrar, bu ödül sistemi, ödül yönetmeliği sistemi... Çünkü hakikaten inanılmaz ödül veriliyor. Dolayısıyla, bu parayı alan antrenörler de sporcular da dopinge yönelir diye düşünüyorum. Onun için, Ödül Yönetmeliği sistemi yeniden gözden geçirilmeli.

BAŞKAN – Gözden geçirildi, yarıya indirildi bütün ödüller.

TÜRKİYE GÖRME ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI ABDULLAH ÇETİN – En azından o da kademeli verilmeli diye düşünüyorum.

O Ödül Yönetmeliği sistemi de, muhtemelen Demirhan Bey de getirir, engelliler açısından çok büyük problemler taşıyor. Bizim, görme engelliler açısından ülke sayısı ve sporcu sayısına ulaşamadı diye çocuklarımız ödüllere yararlanılmıyor. Örneğin, bizde halter sporcuları, dünyada, son yapmış olduğumuz Dünya Şampiyonası'nda tamamen hep 1'inci veya 2'nci oldular. Hatta ben Tamer Bey'e sunum yaptığımda da "Halterde dopinge rastlanmasın." dedi, orada da "Henüz bizim çocukların doping alacak, ilaç alacak paraları yok, olunca düşünürüz." diye ifade etmiştim.

BAŞKAN – Para olunca alacaklar mı ilaç?

TÜRKİYE GÖRME ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI ABDULLAH ÇETİN – Bu ödül sistemi, bu kadar ödül olursa alırlar çünkü hakikaten para çok şey. Çocuklar artık... Olimpiyat ruhu da henüz bizde sporcu... Az önce belirttiğim gibi, görme engellilerin sosyal hayata uyumu ve görme engellilerin toplumda neler yapabileceğini kanıtlamak için görme engelli sporcular uğraşiyor. Bu uğraştan vazgeçip de para kazanmaya dönerlerse bu gelir diye düşünüyorum.

Son olarak, dediğim gibi, bizde özellikle millî takım antrenörlerimizin öğretmen olması ve sporcuları yakinen, aileleriyle birlikte tanıyor olmasından -aile eğitiminde aileleri de bilgilendiriliyor- o anlamda bizde rastlanmadı. Kendimin de bu görme engellilerin içerisinden gelmiş olmam nedeniyle, aileleriyle çok yakın ilişki kuruyoruz.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyoruz Başkan.

Hilal Bey, buyurun.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Teşekkür ediyorum Sayın Başkan.

Öncelikle Sayın Çetin'e teşekkür ediyorum. Bu hafta Görme Engelliler Haftası olması nedeniyle de anlamlı ve bu nedenle tüm görme engelli yurttaşlarımızın daha iyi bir yaşam sürebilecekleri ortamları onlara vaat edeceğimiz düşüncesiyle teşekkür ediyorum.

Sorum şu: Kocaeli ilinde görme engelli 2 genç kızımız var. Yanılmıyorsam, biri halterde, diğeri, çok emin değilim, judoda olması lazım.

TÜRKİYE GÖRME ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI ABDULLAH ÇETİN – İki de halterde efendim.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – İki de mi halterde?

Dünya şampiyonu oldular, bana kadar geldiler. Bu Ödül Yönetmeliği nedeniyle “Neden biz devre dışı bırakılıyor?” diye bu konuda benden yardım istediler kanun teklifi vermem ya da benzer bir şekilde federasyonla diyaloga geçerek. Bu noktada sizin bir girişiminiz oldu mu? Bunlarla ilgili paralimpik noktadan çıkıp Ödül Yönetmeliği'nden istifade edip, olimpiyatlardan faydalanması noktasında bir öneriniz var mı? Bu Doping Yasası konusu gelmişken belki bir parça yasanın bir noktasına bunu da ilave edebilir miyiz?

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Bir girişiminiz var mı?

Başkan, buyur.

TÜRKİYE GÖRME ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI ABDULLAH ÇETİN – Sayın vekilim, bu 2 sporcu da, biri Meltem Tırıklı, biri de Ayten Özyürük. Maalesef halterin paralimpik branş olmaması nedeniyle dünya şampiyonalarında dereceye giren sporcularımızda ülke şartı var yani belirli sayıda...

BAŞKAN – En az 8 ülke mi?

TÜRKİYE GÖRME ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI ABDULLAH ÇETİN – En az 8 ülkenin katılması... 8 sporcuyla kilosunda yarışması gerekiyor. Dolayısıyla...

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – 8 ülke ve 8 sporcu mu?

TÜRKİYE GÖRME ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI ABDULLAH ÇETİN – Hayır, 8 sporcu efendim. 8 ülke tutuyor da o kiloda 8 sporcu olması gerekiyor. Özellikle bayanlarda görme engellilerde bu sağlanamıyor. Ben, dediğim gibi, bunları çocukluktan tanırım, biz de dönemin Genel Müdürüyle, genel müdür yardımcılarımızla hep görüştük, sizlerin de girişimiyle bizim göndermiş olduğumuz ödül teklifinde “Genel Ödül Yönetmeliği'ne girmiyorsa hiç olmazsa özel ödülünden yararlandırılın.” şeklinde teklifte bulunmuştuk ancak takdir, komisyon kabul etmedi, tekrar iade edildi, tekrar görüştük, izah ettik “Halter görme engelliler açısından Türkiye'de çökme safhasına geldi.” diye ama yine kabul görmedi. Son, Federasyon olarak biz, hiç olmazsa görme engelli Avrupa ve dünya şampiyonalarında dereceye girip de ülke sayısından dolayı bu ödülünden yararlanamayan çocuklara az da olsa Federasyon bütçesinden ödül verme kararını aldık ama henüz uygulamaya geçemedik.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Başkanım, bir de şu soruyu soracağım: Sizin 8 sporcuyla karşılaştırma ya da müsabakayı yapmayı 4'e düşürmek gibi bir öneriniz olabilir mi?

BAŞKAN – Bu yapı uluslararası.

TÜRKİYE GÖRME ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI ABDULLAH ÇETİN – Uluslararası efendim, bizde değil.

Şöyle: O Ödül Yönetmeliği'nde normaller için getirilen kriterler, aynı kriterler engelliler için de geçerli. Burada yönetmelikte engelliler bundan istisna tutulmalı diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Bunu aynı şekilde, pek çok federasyonumuz oluyor, bazen bazı spor dallarında ülke sayısı tutmuyor katılınan şeylerde, turnuvalar da bu işin içerisine katılmaya çalışılıyor. Tabii, bunun mahzurlu yönleri de var ama özel ödül olarak değerlendirilmesi söz konusu olabilir; artı, Federasyonumuzun kendisinin bir yapı oluşturarak, Bakanlığın ona tahsis ettiği bütçeden bu iş için özel bir şey ayırabilir, oradan sağlanabilir çünkü öbür türlü 3 tane sporcuyla katılınan bir şampiyonada herkesin madalya alacağı belli olur. Dolayısıyla, en az 8 diye bir yapı oluşturuluyor.

Mesut Bey bu konuda daha tecrübeli. Mesut Bey bir şeyler söyleyecektir.

Buyurun Mesut Bey.

MESUT DEDEOĞLU (Kahramanmaraş) – Sayın Başkanımıza çok teşekkür ediyorum.

Abdullah Bey, şimdi Görme Engelliler Spor Federasyonu Başkanı, zamanında beraber çalıştık, benim Başkan Vekilimdi. Kendisinin bir eğitimci olmasından -aslında avukattır, hukuk mezunudur ama- Millî Eğitim Bakanlığında eğitimin içerisinde bulunmasından dolayı yıllarca kulüplerimize, antrenörlerimize, yöneticilerimize, hatta ailelerimize doping konusunda eğitimin verilmesi noktasında çok emeği var. Onun da semeresini şu anda görüyor yani 60 tane federasyon başkanlığının içerisinde daha dopinge rastlanmayan herhâlde sayılı federasyonlardan bir tanesi, olimpiyat ve paralimpik olarak söylüyorum. Katkısı çok büyük tabii ki. İnşallah, temenni ediyorum, o başarılı çalışmalarınız her branşta olduğu gibi, her noktada olduğu gibi devam eder.

Tabii, burada önemli olan bir nokta daha var, Başkanım onu çok güzel izah etti. Türkiye’de engelliler camiası, hepsinin adına konuşuyorum ben burada, maddi imkânları çok sınırlı olan, hatta olmayan sporcularımızdan oluşuyor. Onun için de dopinge, o pahalı doping maddelerine ulaşmada hakikaten zorluk çekiyorlar ama dediğim gibi, Başkan, yarın bir gün paralanırlarsa nasıl olur, ne olur, imkânları genişlerse nasıl olur; onu da bilemiyoruz tabii ama hepinizin huzurunda tek bir istihdamım var çünkü “Her şey eğitim.” dedik biz başından beri, bu eğitim çalışmalarına devam eder, temenni ediyorum onu.

Çok teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

BAŞKAN – Mesut Bey’e teşekkür ediyoruz.

Sayın Başkanım, çok teşekkür ederiz. İyi yoldasınız. Sizin gibi eğitime önem veren, sporcularını böyle bire bir takip eden başkanlarımızın olması, Mesut Bey gibi bu işin içerisinden gelen değerli vekilimizin olması... İnşallah, bu camianın da dopingden uzak ama engellilerimize sosyal olarak ve toplumla entegrasyon açısından güzel çalışmalar yapmanızı temenni ediyoruz. Biz de sizin bütçelerinizin daha iyi şekilde değerlendirilmesi için, artırılması için Mesut Başkanla beraber çalışırız. Tamam mı Başkan?

Şimdi de Bedensel Engelliler Spor Federasyonu Başkanı Demirhan Şerefhan...

Başkan, size yirmi dakika süre çünkü zamanımız daralıyor.

Buyurun.

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI DEMİRHAN ŞEREFHAN – Sayın Başkanım, Komisyonumuzun değerli üyeleri; sizleri saygıyla selamlıyorum.

Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu 2000 senesinde kurulmuş bir federasyon. 2000 senesinde 3 spor branşı varken, şu anda 13’ü paralimpik 15 spor branşı faaliyet alanımız içindedir ve Spor Genel Müdürlüğümüzün, Bakanlığımızın paralimpik sportlardaki lokomotif federasyonu sayılabilir. 24 Kasım’da yapılan Genel Kurul sonrası on iki ayda sporcularımız uluslararası müsabakalardan 114 madalya kazanmıştır. Bunlar, Avrupa şampiyonaları, dünya şampiyonaları ve uluslararası puanlı müsabakalardır. Zannediliyor ki, bu müsabakalara giden her sporcuya, her engelli sporcuya madalya veriliyor. Kesinlikle öyle değil. Olimpik kriterler neyse paralimpik branşlarımızdaki kriterler de aynıdır ve günümüzde biliyorsunuz olimpiyatları alabilmeniz için muhakkak paralimpik oyunlarını da düzenlemeyi taahhüt etmek zorundasınız ve ülkeler, şehirler artık “Olimpiyat ve paralimpik oyunlarına adayız.” diye çıkmaktadır.

Tabii ki bunun yanı sıra, sportif başarımızın yanı sıra bir senelik idari olarak da 3,5 milyon lira genel müdürlükten verilen bütçesi olan bir federasyon. 3,3 milyon lira yönetim kurulumuzla beraber aynı ve destek bulmuş bir federasyonuz da. İdari olarak da kendimizi başarılı görüyoruz. Minyatür bir genel müdürlük hüviyetimiz var Sayın Başkanım, değerli Komisyon üyeleri.

Ben sözümü fazla uzatmayacağım, kısıtlı bir zamanımız var. Sağlık Kurulu Başkanımız Profesör Doktor Nevin Ergun akademik bir çalışma yaptı ki 2000 senesinden beri beraber çalışıyoruz ve dopingi önleme konusunda, vakalarının görülmemesi anlamında çok ciddi çalışmalar yapıyoruz. Onları sizlere özetle sunacaktır.

Çok teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Evet, Başkan, teşekkür ediyoruz.

Hocam, buyurun.

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU SAĞLIK KURULU BAŞKANI PROF. DR. NEVİN ERGUN – Sayın Başkan, değerli Komisyon üyeleri; Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonunun doping alanında yaptığı çalışmalar hakkında sizi bilgilendirmek istiyorum. Ayrıca, böyle bir Komisyonun kurulmasından sadece doping konusunda değil sağlık alanında, federasyonların diğer çalışmaları alanında da araştırmalar yapılmasının ve bu alanda gerekli tedbirlerin ve iletişimin sağlanmasının önemli olduğu görüşüyle başlamak istiyorum.

Ben şöyle başlamak istiyorum: Dünya Sağlık Örgütü bir ülkedeki özürllülük oranını, engellilik oranını nüfusun yüzde 10’u olarak belirtmektedir fakat Türkiye’de 2002 yılında yapılan çalışmalarda belki sizlerin de bilgisi dâhilinde olmak üzere Türkiye’deki

engelli nüfusu yüzde 12,29'dur. Biz dünyanın maalesef engellilik oranına sahip en yüksek ülkeleri içerisinde yer alıyoruz. Takdir edersiniz ki böyle bir nüfus içerisinde engelli bireylerde özellikle bedensel engelliler grubunu vurgulamak istersek bugün yaklaşık olarak ülkemizde 2 milyon kadar bedensel engelli var. Toplam 8 milyon engelli var. Bunun 2 milyonu bedensel engelliler grubunu oluşturuyor.

Bizim federasyon olarak görevimiz veya bu ülkedeki önemli görevimiz bu kişilere eşitlik sağlayarak, sporda da bu eşitliği getirerek onların dünyada veya ülkemizde sporcu olma şansı verilmesi gerektiği yolundan çıkarak federasyonumuz çok ciddi çalışmalar yapmaktadır. Sayın Başkanımızın da belirttiği gibi 2000 yılında ayrılmıştır federasyonlar ve biz 2000 yılından beri bu çalışmalara devam ediyoruz. Şu anki en önemli görevimizden bir tanesi bu 15 branşın 13'ü paralimpik branştır. Bizler 2016 Rio olimpiyatlarını hedefledik. Buradaki en önemli görevimiz takdir edersiniz ki sporcu sayısını artırmak, sporculara ve bunları yetiştirecek antrenör eğitimini sağlamak ve önemli bir konuda bu paralimpik oyunlara katılabilmek için dünyada yapılan çeşitli yarışmalarda, müsabakalarda barajı geçmek üzere düzenlenen yarışmalara bu sporcularımızı gönderebilmek gibi önemli bir görevimiz var şu anda. Bu görevi yerine getirebilmek için ve bu başarının elde edilebilmesi için federasyon bütçemizin -sizlerden rica ediyoruz, Başkanımız da belirtti- 15 ayrı federasyonu gibi yöneten bir federasyona çok daha farklı boyutta destek verilmesi gerekeceğini düşünüyoruz ve sizlerden de destek bekliyoruz.

Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonunun içerisinde takım sporları olarak tekerlekli sandalye basketbolda 61 tane kulübümüz var. Sporcu sayımız 1.548'dir. Çok önemli bir yapıya sahibiz çünkü biz Avrupa'daki diğer ülkelerin hepsinden daha fazla kulübe ve sporcu sayısına sahibiz. Bu anlamda da çok ciddi başarılarımız var. Hatta bu yeni dönem için 5 tane yeni kulübümüz daha katılacaklar.

Ampute futbol belki izliyorsunuzdur televizyondan ama biliyorsunuz bir paralimpik spor dalı değil. Bugün paralimpik spor dalı olması için gerekli girişimlerde bulunuluyor ve tahmin ediyoruz ki International Paralympic Committee bu spor dalını da paralimpik oyunlar içerisine alacak. Çok ciddi başarılarımız var. 23 tane kulübümüz var, 546 tane sporcumuz var. Hatta her geçen gün sporcu sayımız ve kulübümüz artmaktadır.

Oturarak voleybolda şu anda resmî olarak müsabakalara katılmıyoruz ama çalışmalarımız devam ediyor, kulüplerimiz var. Ferdî spor branşlarında ise atletizm, atıcılık, badminton, bilek güreşi, boccia, tekerlekli sandalye tenis, masa tenisi, halter bizde "ağırlık kaldırma" olarak geçiyor, kayak, okçuluk, yelken ve yüzmede aktif olarak çalışıyoruz. 1.426 tane sporcumuz var. Ayrıca, kulübü olmayan, direkt bulunduğu ilde il spor müdürlüğüne lisanslı sporcu olarak kaydolun da 788 sporcumuz bulunmaktadır.

Türkiye, Sayın Başkanımın belirttiği gibi, eğer olimpiyat oyunlarını düzenlemek istiyorsa mutlaka bundan on beş gün sonra paralimpik oyunları düzenlemek zorundadır. Paralimpik gruptaki sporcular ve biz engelli spor federasyonu dünyada "IPC" olarak adlandırılan international bir paralimpik gruba bağlıyız veya başkanlığa bağlıyız. Olimpiyat kurulundan ayrıdır, başkanı ayrıdır. Buna bağlı ülkeler ayrıdır, bunun toplantıları da ayrı olarak yapılmaktadır. Bu çerçevede, biz, Bedensel Engelliler Spor Federasyonu olarak 92 Barselona ve 2000 yılındaki Sidney Paralimpik Oyunlarına sadece Bedensel Engelliler Spor Federasyonundan yüzme dalında katıldık. Burada resmî bir başarıımız yok.

Yeri gelmişken bilgi vereyim: 2000 oyunlarında Sidney'de doping kontrolü engelli sporculara yapılmıyordu. Fakat Sidney'de şu görüldü ki bütün müsabaka alanlarında, soyunma odalarında, spor salonlarının etrafında ilaç kutuları, enjektörler bulundu ve çok ciddi olarak engelli sporlarında da doping yapılabileceği konusu gündeme geldi ve o günden itibaren de engelli sporları olarak adlandırdığımız Avrupa, dünya ve paralimpik oyunlarda artık yapılmaktadır.

2004'te biz Atina Paralimpik Oyunlarına atıcılık, atletizm, masa tenisi, yüzme, halter olmak üzere 5 dalda 8 sporcuyla katıldık. Hepinizin bildiği gibi ilk paralimpik altın ve bronz madalyamız atıcılıkta Korhan Yamaç tarafından ülkemize sağlandı. Çin'in başkenti Pekin'de 2008'deki paralimpik oyunlarına 16 sporcuyla katıldık. Atletizm, atıcılık, halter, masa tenisi, okçuluk, tekerlekli sandalye tenis branşlarında ve 15 sporcuyla katılmıştık. Burada da okçulukta altın, biliyorsunuz Gizem Girişmen ve masa tenisinde de Neslihan Kavas bize bronz madalya getirdi 2 sporcu.

ÜLKER CAN (Eskişehir) – Eskişehirlili...

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU SAĞLIK KURULU BAŞKANI PROF. DR. NEVİN ERGUN – Evet, Eskişehirlili kendisi.

2012 Londra Paralimpik Oyunlarına verilen hedef doğrultusunda 21 kadın 46 erkek toplam 67 sporcuyla katılmıştır. Biz Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu olarak burada 42 sporcuyla temsil ettik ülkemizi. Atıcılıkta 5, halterde 6, paralimpik masa tenisinde 6, okçulukta 11, tekerlekli sandalye basketbol 12, yüzmede 2, 16 spor branşında katıldık. Burada dikkatinizi çekmek istediğim bir konu var: Türkiye, Londra olimpiyat ve paralimpik oyunlarına kadar takım sporunda ülkesini temsil etmemiştir, ferdî

sporlarda temsil etmiştir. İlk defa takım sporunda ülkemizi temsil etme hakkına tekerlekli sandalye basketbol takımımız, arkasından golbolda görme takımımız...

TÜRKİYE GÖRME ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI ABDULLAH ÇETİN – Önce biz yalnız Sayın Başkan, önce biz hak kazandık.

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU SAĞLIK KURULU BAŞKANI PROF. DR. NEVİN ERGUN – Ama belirtmediniz Sayın Başkan.

BAŞKAN – Neyse tamam. Olsun, siz belirtmiş oldunuz, tamam.

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU SAĞLIK KURULU BAŞKANI PROF. DR. NEVİN ERGUN – Biz gurur duyuyoruz, ayırmıyoruz engelli federasyonlarını tabii ki.

Arkasından biliyorsunuz olimpiyatlarda bizim voleybol bayan takımımız gitti. Biz ilk defa böyle bir olayı da gerçekleştirdik ve dünyada 7'nci sırayı aldık, önemli başarımız var. Burada 10 tane madalya alındı, bunun 6'sı Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonuna aittir. 2014 Soçi'de biliyorsunuz mart ayında paralimpik kış sporları yapılacak. Biz ilk defa kayak dalında 2 sporcuyla, Esat Bayındırlı ve Mehmet Çekiç'le alp disiplini kayağında engelli sporu olarak ülkemizi temsil edeceğiz. Bundan da çok büyük bir gurur duyuyoruz. Kayak bizim ülkemiz için, biliyorsunuz, yapılan Universiade oyunlarında, kış sporlarında çok önem kazandırıldı ama engelli sporunda da önemli bir noktada olduğunu düşünüyoruz.

Temel sorunlar: Biz de eğitim konusuna hemen...

BAŞKAN – Hocam, şimdi burada ben gözden geçirdim. WADA'yla ilgili... Biz herkesten dinledik, bu tanımları dinledik. Siz, Federasyon olarak dopinge mücadelede neler yaptınız, görüşleriniz, onlara geçelim. Çünkü WADA'yla ilgili, işte, hangisi doping sayılıyor, şöyle kontrol, böyle kontrol. Tabii, bu zamana kadar aşağı yukarı 6-7 federasyonu dinledik, dolayısıyla bunları Komisyon üyelerimiz biliyor, biz de biliyoruz.

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU SAĞLIK KURULU BAŞKANI PROF. DR. NEVİN ERGUN – Tabii, doğru söylüyorsunuz.

BAŞKAN - Dolayısıyla, siz yaptıklarınızı, mesela kaç tane numune aldınız, kaç tanesi pozitif çıktı, nasıl mücadele ediyorsunuz; bunlarla ilgili görüşlerinizi anlatırsanız...

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU SAĞLIK KURULU BAŞKANI PROF. DR. NEVİN ERGUN – Hemen kısaca şunu söyleyeyim efendim: Bizim eğitim konusundaki çalışmalarımız tüm kamplarımızda -ister Türkiye'deki yarışmalarda olsun ister Avrupa'da ister paralimpik düzeyde olsun- aralıksız devam ediyor.

Sağlık Komisyonumuzun şöyle bir uygulaması var: Hangi sporcu çok basit grip ilacı bile alacak olsa mutlaka Sağlık Komisyonunu bilgilendiriyor. Dişini çektireceği zaman -belki biliyorsunuzdur, diş uyuşturmak için yapılan maddenin içerisinde doping maddesi var- bu konuda bilgilendiriliyor. Direkt telefon teması kuruluyor ve biz tedavi eden hekimi ve diş hekimini veya gittiği yerdeki doktor arkadaşımızı bilgilendiriyoruz.

Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonunun web sayfasına girerseniz “doping ve sağlık” başlığı altında bir şey göreceksiniz. Burada WADA'nın tanıtımı ve bütün bu doping maddelerin nasıl yapıldığına dair bilgilendirme var.

Ayrıca, TUE denilen, biliyorsunuz tedavi amaçlı kullanılan ilaçlar var. Bunlar doping maddesi içerebiliyor. Önceden bilgilendiriyoruz çünkü bizim engelli sporcularımızın çok kullandıkları ilaçlar var engellerine bağlı olarak.

BAŞKAN – Kesinlikle. Bu çok önemli, evet.

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU SAĞLIK KURULU BAŞKANI PROF. DR. NEVİN ERGUN – Burada çok dikkat ediyoruz.

Bir defa bizim en önemli şeylerimizden bir tanesi, bizim sporcularımız diğer sporculara göre eğer doping kullanırlarsa kendi engellerine ve komplikasyonlarına bağlı ölüm riskleri çok fazla. O nedenle, bu konunun eğitim kısmına ve bilgilendirme kısmına çok dikkat ediyoruz, bunu sürekli olarak tekrarlıyoruz.

Hukuki düzenlemelerde Federasyonumuzun hem Hukuk Kurulu hem Disiplin Kurulu gerektiği şekilde ortaklaşa çalışıyor.

Bizim şöyle bir şeyimiz var: Efendim, en önemli şey, doping uygulamalarında biliyorsunuz şu anda WADA'nın bir uygulaması var: ADAMS Programı, Whereabouts Programı, nerede sporcu. Bunu istiyor ki WADA... Sayın Başkan da burada, TADA'nın Başkanı. Deniyor ki: “Sporcu kendisi nerede olduğunu bildirecek.” Hatta bu cep telefonuna bile indi yani bu program. Fakat

en önemli konu, bu program İngilizcedir efendim ve İngilizce cevap verilmesi gerekiyor. Gene sporcularımızın tabii ki lisan konusundaki eksikliği nedeniyle Federasyonumuz bunu üstleniyor.

BAŞKAN – Federasyon başkanları dolduruyor, yardım ediyor, ben biliyorum.

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU SAĞLIK KURULU BAŞKANI PROF. DR. NEVİN ERGUN – Evet, biz.

Federasyonda gerçekten bu iş için çalışacak İngilizce bilen elemaya çok ciddi ihtiyaç var bizlerin yetişemediği yerlerde. Biz şöyle yapıyoruz efendim: Üçer aylık programlarla WADA'ya nerede olduklarını bildiriyoruz, bütün kamp yerlerini, adreslerini, telefonlarını.

Burada şöyle ciddi bir tehlike var, belki bilginiz dâhilindedir: Biliyorsunuz, istediği zamanda, istediği yerde sporcudan doping alabilir. Biz bir adres bildirdik.

BAŞKAN – Güncellemesi lazım onu.

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU SAĞLIK KURULU BAŞKANI PROF. DR. NEVİN ERGUN – Sporcu yoksa veya kampta değilse, katılmadıysa ve bu bilgi eksikse direkt dopingli sayılıyor. Bu çok ciddi, önemli bir konu.

BAŞKAN – Doping vermekten imtina etmiş oluyor, yanlış bilgi vermiş oluyor.

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU SAĞLIK KURULU BAŞKANI PROF. DR. NEVİN ERGUN – Evet, kaçmış oluyor.

Bu konu çok önemli ve bunu biz çok ciddi takip ediyoruz tahmin edersiniz.

Ayrıyeten, TADA'yla ilişkilerimiz var, Türkiye Antidoping Komisyonu'yla. Kendileriyle sürekli iletişim hâlindeyiz. Oradaki yapılanma da tabii daha gerçekçi bir şeye kavuştuğu takdirde... Yani, bizimle ilişkilerde ve federasyonlarda biraz kişilerle olan iletişimimizde, bizim yardım istediğimiz alanlarda onlar da bütün federasyonlara yetişmekte zorluk çekiyorlar diye düşünüyorum ama her zaman bize cevap veriyorlar, destekliyorlar.

Burada finansman konusu tabii çok önemli. Bunun mutlaka federasyonlara sağlanması gerek diye düşünüyoruz.

Şimdi, takım sporlarında, efendim, bizler bir şey yapmıyoruz. Takımlar yurt dışı turnuvalara gittiklerinde kura usulü her takımdan 2 sporcu seçiliyor ve orada doping kontrolleri gerçekleşiyor. Bugüne kadar hiçbir sporcumuzda -takım sporlarında- böyle bir şeyle karşılaşmadık.

Ferdi spor dallarında ise efendim toplam 37 sporcudan doping numunesi alınmış. Bunlardan 26 tanesi yurt içi, 11 tanesi yurt dışı turnuvalarda alınmış uluslararası olarak.

Burada sizi bilgilendirmek istediğim, sadece 1 sporcumuzda yasaklı madde kullanımıyla ilgili bir tespit var. Doping maddesi olmayan yani doping olarak sonuçlanmayan bu veriyi sizlerle paylaşmak isterim.

15-16 Mart 2013'te Ankara'da yapılan Türkiye Şampiyonası'nda bilek güreşçimiz -paralimpik spor değildir- Sevdâ Başaran'ın 16/3/2013'te alınan idrar numunesinde yasaklı maddelerden "hydrochlorothiazide" olarak adlandırdığımız bir madde bulundu, bu madde tespit edildi. Bu sporcu on dokuz yıldır tip2 diyabet tanısıyla insülin alıyor. Yüksek tansiyonu olduğu için, esansiyel hipertansiyonu olduğu için de doktor şeyiyle konulmuş beta bloker dediğimiz bir ilaç kullanıyor. Kendisinin 2010 yılına ait gönderilmiş verileri var, TUE formu var. Fakat burada şöyle bir şey var: Bulunan maddenin içerisinde ilaç değişikliğine bağlı diüretik dediğimiz bir madde bulundu, diüretikle ilgili bir maddedir bu. Diüretik madde esasında WADA'nın kodunda doping maddesi değildir, silici maddeler içinde yer almaktadır. Yani doping kullandınız, bununla siz siliyorsunuz olarak adlandırılmıştır. Biz bu konudaki raporumuzu, doktor raporlarını, kullandığı ilaçları TADA'ya, WADA'ya bildirdik. Şu an eğer elinizde böyle bir şey olarak sporcumuzun dopingli olduğuna dair bilgi varsa bunun bu şekilde açıklandığını bildirmek isterim. Sadece tedavi amaçlı kullanılan maddenin içerisindeki bir maddedir, bir doping maddesi yoktur.

Biz WADA kodunu imzalamış bir federasyon olarak şu ana kadar bu başarılarımızın altında hiçbir dopingli sporcumuz tespit edilmemiştir. Gerçekten çok önem veriyoruz bu konuya ve devamlı, sürekli eğitimlerimize de devam ediyoruz. Bundan sonra da olmaması için şeyimiz yok.

Bizde de tabii sporcularımız çok yüksek oranda biliyorsunuz şöyle ödüllendirildiler. Ben bu işin parayla olduğunu değil, eğitimle olduğunu düşünüyorum. Sadece burada bir tek antrenör arkadaşlarımızın bu doping maddesini kullanmadan sporcuya nasıl antrenman verecekleri, bunun yerine geçecek olan doğru ve dengeli beslenmenin ne olduğu... Buradaki ergojenik destek dediğimiz, kişinin performansını yükseltici ama doping içermeyen ergojenik destekleri, enerji içeceklerini nasıl kullanacaklarını bilmedikleri için bu

yola başvurdıklarını düşünüyorum. Gene, eğitim konusunda... Biz bu konuda da bilgilendiriyoruz. Bu konunun da onlara tekrar tekrar öğretilmesi gerektiğini düşünüyorum.

Dinlediğiniz için teşekkür ederim.

BAŞKAN – Hocam, çok teşekkür ederiz.

Siz bayağı yol almışsınız, bu iş çok ciddi takip ediyorsunuz.

Sizin ödülleri yüksek değil, değil mi?

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI DEMİRHAN ŞEREFHAN – Aynı. Olimpiyatlarda ne veriliyorsa paralimpiklerde de aynı.

BAŞKAN – İyi. Ama sizde oran az, demek ki eğitim çok önemli.

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI DEMİRHAN ŞEREFHAN – Bizde rekorlar da var Başkanım. En son Londra'da yapılan 2012 Paralimpik Oyunları'nda Nazmiye Muslu isimli haltercimiz, bayan haltercimiz rekor kırarak 3 bin cumhuriyet altını aldı. Ama orada kalmadı. Ama, tabii, hani tek bir olimpiyat şampiyonluğu değil, paralimpik şampiyonluğu değil, sonra katıldığı Avrupa şampiyonasında da Avrupa Şampiyonu oldu ve rekor kırmaya devam edecek. Biz, tabii, sizlerin söylediği gibi imtina ediyoruz, bu güzelliklere bir leke gelmesin, bir sıkıntı olmasın ki güzel bir şekilde evlerinde ailenin engeli olarak nitelendirilen çocuklarımız da bu sporcularımızı örnek alsın ve evlerinden spor tesislerine aksınlar.

BAŞKAN – Mesut Bey, buyurun.

Siz, tabii, bu konuda...

MESUT DEDEOĞLU (Kahramanmaraş) – Nevin Hocam'a ve Bedensel Engelliler Federasyonu Başkanımıza hakikaten teşekkür ediyorum.

Nevin Hocam, bu işte Türkiye'de sayılı isimlerden biri engelliler ve spor konusunda, dört engelli spor federasyonunu da kanatlarının altına almış ve yıllardan beri bu konuda çalışmaları olan bir hocamız ve kendisiyle beraber de Atina, Çin ve İngiltere olimpiyat ve paralimpik oyunlarında beraber çalıştık.

Şimdi, burada en önemli noktalardan bir tanesi -2 federasyon başkanımız da hakikaten gündeme getirdiler- bütçe konusu. Dünyada bulunan olimpiyat ve paralimpiklere kayıtlı 202 dünya ülkesi içerisinde -kendileri belki biraz mütevazı oldular ama ben biraz mütevazı olamayacağım, kimse kusura bakmasın- Türkiye'deki 4 engelli spor federasyonu aldıkları başarılarla son on yılda, on beş yılda parlayan yıldız. İşte, demin, en son Başkanın söylediği gibi, uluslararası Avrupa, dünya ve paralimpik oyunlarında almış oldukları dereceler. Diyeceksiniz ki: İleride bizim daha nasıl başarılarımız olabilir? 4 tane federasyon başkanımızın da yıllardan beri savunduğu tek bir şey var: Sadece kamp, antrenman sahası, antrenmanın yerinin ve mekânının ayrılması. Bu, Türkiye bütçesinin içerisinde veya hatta da Spor Bakanlığının bütçesinin içerisinde okyanustaki bir kum tanesi kadar. Bunu yıllarca federasyon başkanları olarak bizler dillendirdik, şimdi ben bir milletvekili olarak Parlamentoda defalarca söyledim ama bir yol alamadık. İnanın, 202 dünya ülkesinin içerisinde okyanustaki küçük kum tanesi kadar olan bu imkânlar bu 4 federasyona sağlansın hiçbir madalya dünyada kalmaz, hepsi Türkiye'ye ait olur ve bunu çok büyük bir samimiyetle söylüyorum. Çünkü nasılsa bu sistem yerine oturmuş, engellilerin 4 federasyonu çok büyük bir azim içerisinde, çok büyük bir özveriyle tüm yöneticilerimiz ve başkanlarımız ve Türkiye'deki bütün sporcularımız, kulüplerimiz, velilerimiz, hocalarımız büyük bir özveriyle çalışıyor. Önümüzdeki dönemlerde, inşallah, temenni ediyorum ki bu 4 federasyona bu imkânlar sağlansın ve dünyadaki bütün madalyaları Türkiye alırsın, İstiklal Marşı'mızı söylettirir, bayrağımız göndere çıkar. Ferdi

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Başkan.

Evet, şimdi, Türkiye Paralimpik Komitesi Başkanı Sayın Yavuz Kocaömer'i de davet ettik ama herhâlde yurt dışında oldukları için katılamadılar. Yavuz Bey, biliyorsunuz, köşesinden yazar. Şu anda, gördüğümüz itibarıyla, engelli federasyonlarımızda, paralimpik komiteye bağlı federasyonlarımızda hem eğitim açısından hem de bilinçlendirme ve sağlık komitelerinin çalışmaları açısından çok önemli bir sorun gözüküyor. Bütçelerinin Spor Bakanlığımızca gözden geçirilmesi ve onlara daha fazla destek verilmesi icap ediyor.

Dolayısıyla, biz başkanlara katıldıkları için teşekkür ediyoruz, çok mutlu olduk.

Şimdi, tabii, Komisyon çalışmamıza devam edeceğiz Atletizm Federasyonu eski Başkanı Sayın Mehmet Terzi ve Halter Federasyonu eski Başkanı Hasan Akkuş'u dinleyeceğiz. Çünkü onlar görevdeydiler, sonra dopingle ilgili sorunlar nedeniyle onlardan dinlemek istiyoruz, süreci kendilerinden dinlemek istiyoruz.

Sizlere teşekkür ediyoruz, başarılar diliyoruz. Biz Komisyon olarak sizin bu taleplerinizi yeni göreve gelen Sayın Spor Bakanımız Akif Çağatay Kılıç'a aktaracağız.

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI DEMİRHAN ŞEREFHAN – Son bir şey söyleyebilir miyim?

BAŞKAN – Buyurun.

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI DEMİRHAN ŞEREFHAN – Şimdi, 2016 Rio Paralimpik Oyunları için gerçekten çok kritik bir viraja girmiş bulunuyoruz gerek Görme Engelliler gerek Özel Sporcular Federasyonu gerekse Türkiye Bedensel Engelliler Spor Federasyonu olarak. Biz geçen sene puanlı müsabakaların çoğuna sporcularımızı gönderemedik bütçe sıkıntımızdan dolayı.

BAŞKAN – Kota almak için...

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI DEMİRHAN ŞEREFHAN – Evet.

Ama bu seneden itibaren çok ciddi bir şekilde diğer ülkelerin bizim sporcularımızın ve bizim takımlarımızın önüne geçmesinden endişe ediyoruz. Çünkü bizim gidemediğimiz puanlı müsabakalara onlar giderlerse hem takım bazında hem ferdi bazda sıralamada bizden daha yukarı çıkacaklar...

BAŞKAN – Evet, puanları toplarlar ve avantajlı olurlar.

TÜRKİYE BEDENSEL ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI DEMİRHAN ŞEREFHAN – ...ve dolayısıyla paralimpik oyunlarına daha az branşta daha az sporcuyla katılmamıza sebep olacak bu.

Ben sizlerin de aracılığıyla resmî tutanağa da geçerek bu sıkıntımızın dile getirilmesi ve bu konuya Komisyonun göstermiş olduğu ciddiyetle yaklaşılmasını istirham ediyorum.

BAŞKAN – Daha önce de ifade ettim, biz şimdi Komisyonumuzda hem dopingle ilgili görüşlerinizi aldık hem de bu konularda, dediğim gibi, Sayın Bakanımıza görüşlerimizi aktaracağız. Mesut Bey'le birlikte gideriz. Size bu konuda Sayın Bakanımızın ve Genel Müdürlüğün yardımcı olmasını, destek olmasını isteriz.

Çok teşekkür ederiz.

TÜRKİYE GÖRME ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI ABDULLAH ÇETİN – Ben de son bir şey söyleyebilir miyim?

BAŞKAN – Söyleyin, buyurun, siz de söyleyin Sayın Başkan.

TÜRKİYE GÖRME ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI ABDULLAH ÇETİN – Şimdi, Sayın Başkanım, ben bu konuyu Sayın Başbakana da bir kabullerinde dile getirmiştım ama bir türlü çözüm üretemedik. 4 engelli federasyonunda görev yapan antrenörlerin, hakemlerin büyük çoğunluğu bizim Millî Eğitim Bakanlığında öğretmen arkadaşlar yani ya beden eğitimi öğretmeni ya da özel eğitim öğretmeni. O arkadaşları biz millî eğitim kamplarında görevlendirdiğimiz zaman ek ders ücretleri kesiliyor. Bizim verdiğimiz de Harcırah Kanunu'na göre günlük 9 lira. Dolayısıyla, bir antrenörün bizde görev yaparken millî takım kampına katıldığında bin lira zararı oluyor yani para vermediğimiz gibi bin lira da ücretleri kesiliyor. Bu konuda Komisyon olarak...

BAŞKAN – Başkanım, Mesut Bey'le biz bunu görüşelim. Siz Mesut Bey'e iletin, biz de Sayın Bakanımıza bunu aktaralım, takip edelim çünkü şimdi bunlar önemli konular.

TÜRKİYE GÖRME ENGELLİLER SPOR FEDERASYONU BAŞKANI ABDULLAH ÇETİN – Ben, daha önce de dediğim gibi, öneride de bulundum, sadece bu ek ders ücretlerinde tek maddelik bir düzenleme yani fiilen girme şartı görevlendirmelerde hariç tutulursa yetiyor.

Teşekkür ediyorum.

MESUT DEDEOĞLU (Kahramanmaraş) – Mesut Bey bu konuyu biliyor da yapacak bir şeyi olmadı, maalesef anlatamadık onu.

BAŞKAN – Hayır, hayır, Mesut Bey, bu konuyu biz de şeyde anlatırız arkadaşlarımıza, onun için söyledim ben yani biraz daha şey yaparsa.

Buyurun.

MESUT DEDEOĞLU (Kahramanmaraş) – Başkanım, bir konu var. Şimdi, her 2 engelli spor federasyonumuzun sunumları bitti, 2 tane de çok değerli ki yıllarca beraber çalıştığım, zaten engellilerde büyük yardım aldığımız Halter Federasyonu Başkanı ve Atletizm Federasyonu Başkanımız da buradalar. Eğer siz müsaade ederseniz bir önerim olacak benim. Bugün ben öğlen yemeğine ev sahipliği yapmak istiyorum. 2 tane engelli federasyon başkanımızı o zaman göndermeyelim diyorum. Ondan sonra da tüm misafirlerimize, Komisyonumuza ve tüm çalışanlara eğer müsaade ederseniz ben bugün ev sahipliği yapmak istiyorum öğlen yemeğinde.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Şimdi, tabii, ben de kendilerinin işleri varsa diye söyledim.

Şimdi, Sayın Mehmet Terzi ve Sayın Hasan Akkuş... Önce Mehmet Bey'e söz veriyorum. Yani şöyle daha doğrusu, sizin sunumlarınız yok ama yaşadığınız sorun, sıkıntı, öngörüler... Çünkü siz biliyorsunuz, bir de daldan düşenler var ya ondan dolayı o iş bilenler, daha çok içinde yaşayanlar bize güzel tecrübeler aktarır.

Ben soruyla başlayayım, yolu açayım ve diğer arkadaşlarımız da soru sorarsa... Mehmet Bey'le başlayayım: Şimdi, tabii, ben de sporu takip eden birisi olarak... Mehmet Bey'le olimpiyatlarda da beraber kaldık, hatta aynı odada kaldık Pekin'de, şartlar öyleydi. Tabii, Mehmet Bey, atletizm çok eleştirildi. Şimdi, hele hele bu 2013 yılındaki konular, işte federasyonun tekrar olağanüstü kongre kararı alması vesaire, vesaire... Basında da pek çok şey çıktı, işte sizin de yorumlarınız var "Bizi bitirmek istiyorlar." falan gibi, basında yorumlar filan var, böyle değerlendirmeler. Dolayısıyla, tabii, sizin açıklamalarınız önemli.

Önce sözü Mehmet Bey'e veriyorum, ondan sonra da Hasan Bey'le devam edeceğiz.

Mehmet Bey, neden atletizmde bu kadar dopingli sporcu çıktı, yanlış bir şey var mıydı, mücadele yeterli değil miydi, ne oldu da oldu?

Evet, buyurun.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Sayın Komisyon Başkanım, çok değerli üyeler; hepinizi saygıyla selamlıyorum.

Atletizm çok konuşuldu, başarılarıyla konuşuldu, organizasyonlarıyla konuşuldu ama hiç istemediğimiz, 2013 yılındaki furya gibi çıkan bu doping olayları bizleri içten üzdü ve ülkemiz açısından da iyi olmadığını düşünüyorum.

Ben yirmi üç yıl sporun en ağırını yapan, maraton dalında dünyada birçok uluslararası başarılar kazanan, 1984 Los Angeles Olimpiyatları ve 1988 Olimpiyatlarında sporcu olarak yarışan, 2008 ve 2012 olimpiyatlarında da idareci olarak olimpiyatlara giden bir sporcu ve idareci olarak burada Olimpiyat Komitesi Başkanımızın bana atfettiği şeyi kabul etmem mümkün değil. Ben sporun ahlakını, sporun erdemliliğini yaşamış, birebir yaşamış ve o düsturundan hiçbir zaman vazgeçmemiş ve bugün de maratonda yirmi altı yıllık rekorum kırılmamış ve temiz spor yaparak bunu elde etmemin neticesi de ortadadır. Ben böyle ithamlar karşısında hakikaten üzüntü duydum bu Komisyonunda.

Spor akademisi mezunuyum. Yıllarca spor teşkilatında görevler yaptım. Benim amacım, Türk atletizmine, Türk sporuna hizmet etmektir; birinci amacım bu, sporcu olarak da idareci olarak da.

Şimdi olaylar şöyle gelişti: 2004 seçimlerinden sonra göreve başladım, benden önce Süreyya Ayhan'la ilgili bir problem yaşanmıştı doping numunesi alımı nedeniyle. Cezası bizim dönemde verildi. 2007 yılında tekrar bir numuneyle yakalandı, 2009 yılına kadar da sürdü. Yani, göreve başladığım günden itibaren dopingle ilgili sorunlarla boğuşmaya çalıştım, birçok da eleştiri aldım "Sporcunuzu niye korumadınız?" diye. Antidoping Yönetmeliği ne diyorsa Disiplin Kurulumuz ona göre vermiştir cezalarını ve CAS'a gidilmiştir, CAS'ta da onaylanmıştır. Bununla ilgili bile biz basında ve diğer yerlerde hep "Sporcusunu niye korumadı?" diye şey yapılırken, şimdi "Doping destek veriliyor, direnç gösteriliyor." imajında olmak... Hakikaten ikisini bir arada tutmanın mümkün olmadığını görüyorum.

BAŞKAN – "Federasyonlar direnç gösteriyor." diye ifade etti.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Cümlesi öyleydi.

BAŞKAN – Evet.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – İsmen söyledi.

BAŞKAN – Söyledi. Tamam, buyurun, cevap veriyorsunuz Sevgili Başkanım.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Evet.

Başta, millî takım antrenörlüğüne yönelik uygulamalar, kurslar, seminerler verildi 2004'ten itibaren. Sonra bir Etik Kurul kuruldu rahmetli Profesör Doktor Yaşar Sevim Başkanlığında. Bu Etik Kurul ilk toplantısında, sporculardan sorumlu olarak antrenörleri sorumlu tuttu. Onlara, bu konuda ne yapmalarıyla ilgili birçok seminerler, kamplar düzenlendi.

Ankara Hacettepe Üniversitesinin laboratuvarlarına bakıldığında en çok numune aldırın federasyon Atletizm Federasyonuydu. Akreditasyonu iptal edildikten sonra belirli bir dönem boşluk oldu. Bu dönemde de "Yasaklı madde kullanan, ceza alan antrenör ayrıca Disiplin Kuruluna sevk edilmekte ve cezalandırılmaktadır. Bu uygulamalar yakın gelecekte Dünya Anti-Doping Ajansı eklenecektir." diye ibaremiiz var. Bu bir sonraki şeyimiz.

Burada boşluktan yararlanma konusu olabilir bu dopingle sporcularımızın çünkü çok az numune alabildik o bir yıllık dönemde. Bunun üzerine tabii ki bizim Doping Mücadele Komisyonu kurulması aşaması gelince buna çok büyük destek verdik ve ilk imzayı atan Federasyon Başkanı olmaktan da memnuniyet duyuyorum. Yani dopinge ne kadar önem verdiğimiz buradan belli oluyor.

İki tane konu yaşadık, Sayın Başkanımızın bahsettiği konular. Genel Koordinatörümüz Muharrem Or'un, Ankara'daki müsabakada doping vermeme konusuyla ilgili... Bu çok yazıldı, çizildi ama şu olay var: O konuda hakikaten kişisel bir şey yaşandı orada. Doping Mücadele Komisyonundan numune almaya gelen kişilerin resmî yazısı ve kimlik kartları olmadığı için orada hoş olmayan bir şey...

Onun dışında, Doping Mücadele Komisyonu... O ilk başlardaydı. Hatta şöyle bir konu da oldu: 2012 yılında Genel Müdürlükte yapılan toplantıda Voleybol Federasyonu Başkanımız Ünal Karabıyık'ın serzenişleri oldu, işte "Haber vermeden gelip maçın arasında numune almak için uğraşıyorlar." diye.

İkincisi, Basketbol Federasyon Başkanımız -biliyorsunuz Olimpiyat Komitesi Başkanımız da açıkladı- son anda bu komisyona katıldı, "Benim de endişelerim var, bunun için girmek istemiyorum." dendi. Başta böyle şeyler yaşandı ama ondan sonra bütün kamplarımızla ilgili bütün bilgiler, faaliyet programımızda bulunan ulusal yarışmaların tümü verildi ve hiçbir federasyonda olmayan, 850 sporcunun her an her yerde numune alınabilir durumunda olmasıyla ilgili bilgiler Doping Mücadele Komisyonuna verildi. 124 sporcumuzun doping havuzunda yer almasıyla ilgili tüm belgeler verildi. Kamplarda yer alan sporcular ve faaliyet programımızdaki bu yarışlarla ilgili söylemişim.

Şimdi, bu kadar açık, bu kadar rahat çalışma hâlinde nasıl bir direnç sağladığımıza ben inanmak istemiyorum tekrar. Yani bu şeyden dolayı da son derece üzgünüm.

1/1/2003 tarihinden itibaren 1/8/2003 tarihine kadar Doping Mücadele Komisyonunca -benim görevden ayrıldığım tarihtir- Türkiye'de tüm federasyonlardan alınan sporcu numune sayısı 640'tır. Bu sayının 277 numunesi atletizmden alınmıştır. En çok numune alınan federasyondur. Alınması için de biz bu gayretleri göstermişiz. Nasıl bir direnç sağlıyoruz, onu anlamıyorum yani.

Sadece bu Doping Mücadele Komisyonunun değil, WADA'nın da havuzunda bulunan 20 tane sporcumuz her zaman, her yerde numune alınabilir vaziyettir.

Süreyya Ayhan'dan sonra bütün sporcularımızla ilgili uluslararası gittiğimiz her yarışmada, takım hâlinde bütün sporcularımızdan numune alınmıştır yurt dışında.

Bir dönem vardır -belki hatırlarsınız Sayın Vekilim siz de- uluslararası yarışmalara gitmeden millî takıma giren sporcuların tümünden numune alma şeyi vardı, onları aldırıyorduk. Yönetim Kurulu kararıyla, rekor kıran sporcunun numune sonucu gelmedikten sonra biz rekoru kabul etmeyeceğimizi söyledik. 2007 yılından -buna dikkat etmek istiyorum- itibaren Yönetim Kurulu kararımızla, sporcusu dopingli çıkan ve ceza alan antrenörün de Disiplin Kuruluna verilerek ceza alması sağlanmıştır. 2004'le 2012 yılları arasında 8 tane antrenöre ceza verilmiştir. Şimdi Antidoping Yönetmeliği'ne konuldu. Bu, hiçbir federasyonun ve hiç kimsenin uygulamadığı bir şeydir. Bu da caydırıcı olmuştur.

Ancak, 2004'le 2012 yılları arasında 11 tane dopingle ilgili sorununuz olmuştur. 2013 yılında Türk atletizmi öyle bir yere geldi ki eskiden 70-120 kişi arasında uluslararası yarışmalara giden atletlerimiz vardı, bu sayı 850 civarına ulaştı -millî takıma giren sporcular- ve uluslararası yarışmalarda 2004 öncesi olimpiyat madalyamız 2 taneydi, 1 gümüş, 1 bronz olarak 2 tane de Avrupa Şampiyonluğu vardı. Şimdi 2004-2012 arasında -bugün de baktım, 2013'ün listesini getirdim- 26 tane Avrupa Şampiyonluğu var, 2012 öncesi de bizim dönemiimizde 55 tane var. Böyle bir durumdayız madalya sayısıyla.

35'inci sıradayken Avrupa Şampiyonalarında, 2 Avrupa Şampiyonasında da ülkemiz 5'inci sırayı almıştır. 2004 Olimpiyatları'nda ülkemiz 35'inci sıradaydı, 2008 Pekin Olimpiyatları'nda 27'nci sıraya geldik. 2012 Olimpiyatları'nda 213 ülke arasında 9'uncu sıraya geldik.

Yarı final, final koşan sporcularımızın sayısı arttı, katılımlar arttı, 2004'te 13 sporcuyla gitmiştik, 2008'de 16 sporcuyla gittik, 2012'de tüm federasyonlar içinde en fazla 33 sporcuyla giden federasyonuz ve 2012 Olimpiyatları'nda 1 gümüş, 1 altın madalya, bir 5'incilik ve ilk 9'da 6 sporcumuz var. 12 final yarışıldı, 7 yarı final yarışıldı.

Türk atletizminin geldiği nokta: İkinci Liglerdeydik Avrupa'da, üç yıl Birinci Lig'de kaldık, son Süper Lig'de yükseldik ve geçen yıl o Süper Lig'de 6 tane sporcumuzun numunelerinde problem olması nedeniyle ve Londra'ya gittiğimiz hâlde -vize alımlarına bir ay önceden müracaat edilmesi gerekiyordu- oradaki o sporcuları yarıştıramadık ve yine Süper Lig'de kaldık. Yani Türk atletizmindeki altyapıyı belirtmek istiyorum.

İkinci konu, 2013 yılında alınan madalya sayıları burada, 360; 5 tane Dünya Şampiyonası'ndan, 26 tane Avrupa Şampiyonalarından, Akdeniz Oyunlarını da sırasıyla söylersek 5; 10 ve 19 madalya aldık 2013'te. Orada da artışlar var. Bütün numune alımlarına, bütün şeylere rağmen bu sporcularımız bu madalyaları kazanmışlardır. Numuneleri pozitif çıkan sporcularımızla Türk atletizmini görmek, 44 kişiye indirmek çok yanlış bir olaydır. 33 sporcunun 6 sporcusu olimpiyata giden bu listede vardır, diğerleri, 33 sporcu içinde başka kimse yoktur. Bazıları biyolojik pasaportludur, bizim onları takip etmemiz, bir yere varmamız mümkün değildir çünkü bilim adamları ve onlar çok uğraşıyorlar ve ancak onu meydana çıkarabiliyorlar ama bizim mücadelemizin ne kadar doğru olduğu ve bunları çıkarmamız tabii ki, bizim için gurur vericidir. Biraz önce Olimpiyat Komitesi Başkanımız dedi ki: "Uluslararası Olimpiyat Komitesi Başkanı bizim mücadelemizde bizi takdir ediyorlar. "O takdirin içinde federasyonlar da var bu desteği sağladıkları için. Onu arz etmek istiyorum.

Şimdi, 44 sporcunun analizini yaptım; 34 yaşında 1 kişi, 33 yaşında 1 kişi, 31 yaşında 1 kişi, 29 yaşında 1 kişi, 28 yaşında 2 kişi, 27 yaşında 2 kişi, 26 yaşında 1 kişi, 25 yaşında 6 kişi, 23 yaşında 5 kişi, 22 yaşında 3 kişi, 21 yaşında 4 kişi, 20 yaşında 3 kişi. 30 sporcu 20 ve 20 yaşın üstünde. Bunların antrenörleri ve sporcular da yıllarca bu numunelere girmişler, birçok eğitimler almışlar. Yani ne kadar eğitim verseniz de eğer beyinlerinde varsa bunu yapmak buradan kaynaklanıyor, siz istediğiniz kadar eğitim verin. Burada antrenörleri de, olimpiyat madalyası alan sporcunun antrenörü var burada ve yıllarca Türk atletizmine hizmet etmiş sporcular var burada. Sadece eğitimle değil bu, mantalite meselesi, sosyoekonomik ve kültürel meselesi ülkemizin, bunu böyle görmek lazım. Doping bitmeyecektir, asgariye inecektir. İnşallah, antrenörlerimiz ve sporcularımız 2013 yılında yaptığımız ciddiyeti anlamışlardır.

BAŞKAN – Ders çıkarmışlardır diyorsunuz.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Ders çıkarmışlardır ama bu bir sektör.

2008 Olimpiyatlarında 100 metrede 1'inci gelen, Carl Lewis'i geçen kim biliyor musunuz? Doping'e yakalanan, Kanada'da...

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – Ben Johnson.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Ben Johnson. Doktoruyla birlikte çalışıp... Sonradan açıkladılar. "Performansı nasıl artırabiliriz?" diye doktorlarla çalışan sporcular var. Ben Johnson'un ben 88 Olimpiyatları'nda otelden nasıl gittiğini bilen ve nasıl bir psikolojik şeyle gittiğini bilen birisiyim. Bu bir sektör; tıp ilacı çıkarıyor, müsaade ediyor, yakalıyor, tavşan kaç, tazi tut, taziye "tut" diyor. Ama son teknolojiler, analizler şimdi saç kılıyla ilgili de testler yapılacakmış. Bunlara artık müsaade etmeyecekler, bunlar, her yapan meydana çıkacak bu seviye ama bizim Türkiye'de altyapımız yok. Biz Hacettepe'ye gidiyoruz, Eskişehir Anadolu Üniversitesine gidiyoruz, GATA'da sağlık kurullarımız var, oralarda sporcuların performanslarıyla ilgileniyoruz ama atletizm 47 branş, kadınlar ve erkekler, üstüne olimpiik sporcularımızı da bir yerde toparlamamız mümkün değil, hepsinin ayrı dalı var, hepsinin antrenörü ayrı, branşlaşma antrenörleri. Biz Rusya'ya da gönderdik, Belarus'a da gönderdik, Amerika'ya da gönderdik, Etiyopya'ya da, yüksek rakımlara, nerede o sporcular rakipleriyle hazırlanabilirlerse oralara gönderdik, oralarda hazırladık. Ha, gönderemediklerimiz, 8 tane yurt dışından antrenör getirdik hem sözleşmeli antrenör hem -takviye için yani danışman antrenör diyelim- danışman antrenör getirdik. Birisi Tore, Sotamayor'un antrenörünü getirdik, dünya rekortmeni, 2.45, beş yıl ülkemizde kaldı. Vladimir Kevo'yu getirdik atmalarla ilgili hem ekipler hâlinde oraya gittiler memleketi Slovenya'ya, onlar buraya geldiler ve dünyadaki yeni bilimi o şekilde getirmeye çalıştık.

Şimdi, doping'e mücadele eğitimi tamam ama biz dağınık bir vaziyetteyiz, altyapılar daha yeni yapılıyor, olimpiik merkezler açılıyor Bakanlığımız tarafından, işte, Olimpiyat Enstitüsü açılıyor. Bunlar tabii altyapıdır ama biz neyi yaptık biliyor musunuz Başkanım? Biz dünyada 9 tane olan, Uluslararası Atletizm Federasyonunun, yüksek antrenman merkeziyle ilgili çalışmalar yaptık. Sayın Bakanımızla birlikte Turkcell'le protokol imzaladık. Burada ne olacak biliyor musunuz? Performansla ilgili, beslenmeyle ilgili, spor sakatlıklarıyla ilgili bütün laboratuvar çalışmalarının ve eğitim çalışmalarının yapıldığı...

BAŞKAN – Nerede kuruyorsunuz? İzmir de mi kuruyorsunuz?

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – İzmir’de evet. 14 milyon Turkoeli veriyor, 14 milyon da Bakanlık veriyor. Biz bu merkezi açtığımız zaman -şurada yazdırmıştım ben- “Yüksek performans merkezi, Türk atletizminin ışığı olacak.” Olimpik merkezlerle birlikte biz oradaki o şeyi sağlayabiliriz, dopingle ilgili gereksiz gıdaları, doping maddeleriyle ilgili şeyler yapılacak ve Ege Üniversitesiyle de protokol imzalama aşamasına geldi, ben görevden ayrıldım, bunun yapılması lazım.

İkinci konu, olimpik merkezlerle ilgili bir çalışma yaptım ben. Görevde olmasam da bizim heyecanımız devam ediyor. Orası bizim istediğimiz şekilde destek programları uygulanan bir vaziyette değil. Oraya atanan antrenörler alt kademe antrenörleri. Hâlbuki küçük yaştaki sporculara eğitim verecek antrenörlerin en iyi antrenörler olması lazım. Birer tane antrenör, ikişer tane antrenör atandı, fiziki yapıları da yok. Bunların çok güzel bir şekilde, destek yapılarıyla yapılması gerekir diye düşünüyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum.

Evet, Hasan Bey’i de dinleyelim çünkü Hasan Bey de şey yapacak, ondan sonra soruları alırlar.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Öyle mi yapalım? Soruları diye düşünmüştüm.

BAŞKAN – Öyle yapalım çünkü zaman olarak da şimdi Genel Kurul ikide başlayacak, ikiye beş kala bitirmeyi planlıyorum çünkü herkes Genel Kurula...

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – İkiyi on geçte bitirelim.

BAŞKAN – Olmaz, ikiye beş kala bitireceğiz.

Hasan Bey, buyurun size söz veriyorum. Süreniz yirmi dakika, maksimum tabii ama daha kısa olursa soru-cevap alırlar.

Hasan Bey de beraber çalıştığım bir arkadaşımız. Benim dönemimde Halter Federasyonu Başkanı olarak görev yaptı ve tabii, dopingle çok ciddi mücadeleler sergiledi. Kendisi aynı zamanda bir akademisyen. Dolayısıyla kendisinin görüşlerini almak istiyoruz çünkü hem akademik olarak hem de Uluslararası Halter Federasyonunda da görevleri vardı. Sizce Türk halterinde yaşanan doping sorunu nasıl çözülebilir? Siz bu konuda çok uğraş verdiniz, bedeller de, çok yoğun şeyler oldu. Tabii, o yüzden, sözü size verelim.

Buyurun.

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – Sayın Başkan, değerli üyeler; teşekkür ediyorum öncelikle davet için. Tabii, bugüne kadar ben basında ulu orta konuşmayı hiç tercih etmedim. Hatta bu durum çoğu zaman aleyhime anlaşıldı fakat bunun bence bir üst yapılanmayla çözüleceğini düşünen birisi olduğum için bu Komisyonun da mutlaka bu konuda fayda sağlayacağını düşünüyorum.

2004 yılının 28 Aralığın da Halter Federasyonu Başkanlığına başladım ve hemen 2005 yılında dopingle ilgili sorunlarla karşılaştık. Hatta o dönem istifa etmeyi düşündüm fakat görüştüğüm, konuştuğum kişiler bana şunu söylediler: “Yani bunlar senin sorunun değil.” Çünkü 2004 Olimpiyatlarından sonra WADA aktivitesi bütün dünyada başladı ve Türkiye de buna imza atan ülkelerden bir tanesiydi ve biz bunu camiamıza anlatmaya çalıştık. Hatta benim 2004’teki seçim broşürümde bir sloganım vardı “İllegal ilaç kullanımıyla her aşamada mücadele edilecektir.” diye. 2005’te bu sorunları yaşayınca yeniden dopingle mücadelede yeni bir örgütlenme yaptık. Bunun birinci ayağını da yoğun eğitim çalışmaları... Eğitim çalışmalarını aktif sporculara uyguladık, antrenörlere uyguladık ve kulüp yöneticilerini de bu eğitim çalışmalarının içerisine davet ettik. Hatta o dönem çok enteresandır, Sivas’ta yaptığımız antidoping çalışmasına 350 kişi katıldı çünkü bizim planladığımız 100-120 kişilik bir ortamdı. Daha sonra ortamı değiştirmek zorunda kaldık çok kalabalık olduğu için.

Bunun yanında, eğitimin yanında yoğun olarak da müsabaka dışı kontroller almaya başladık ve 2005 yılından, 2006 yılından 2011 yılına kadar neredeyse her yıl 400 ila 500 arasında müsabaka dışı kontroller aldırıldık ve her dedikodunun peşine düştük. Yani birisi işte, sporcusuyla ilgili bilgi koyuyor bir yere, İnternet’e. İşte, bu adam 120 kilo yapmış. Ben hemen federasyona söylüyordum, bu çocuk müsabakada kaç yapmış bir ay önce? Bir ay önce 105 kilo yapmış. Peki, bir ayda bu kadar artar mı? Artması mümkün değil. Dolayısıyla sürekli sporcuları takip ettik, kontrol altında tuttuk ve ADAMS’tan önce bu sistemi ilk kuran federasyonlardan biriydik. Aynı şekilde, biz, sene başında doping havuzu oluşturduk. Üst düzey sporcuların hepsi buraya katılmak zorunda; katılmayan sporcunun, kendi isteğiyle katılmayan sporcunun o yıl hiçbir millî takım müsabakasına, kampına dâhil edilmeyeceğini anons ettik. Sporcular kendi istekleriyle buraya katıldılar, bizimle sözleşme imzaladılar; adres değişikliklerini bize verecekler, telefon vesaire şu bu.

Yine o dönemde dopingden yakalanan birkaç sporcu basında şunları söyledi. “İşte yemeğime karıştırdılar.” vesaire ya da “Grip ilacı aldım, bundan çıkmış.” Tabii, bilen biliyor bunların bu kadar kolay olmadığını. İşte “Şampuanla saçımı yıkadım, içerisinde

bu varmış, efendim, oradan benim vücuduma geçmiş.” gibi ama bunlar sonuçta kamuoyunda kayda değer mazeretler olarak görüldü. Federasyonumuza şöyle tepkiler geldi: “Yani siz bunların ne yediğini içtiğini kontrol etmiyor musunuz?” Oysa bunların, dopingli çıkan her bir sporcunun böyle acayip hikâyeleri var. Bu hikâyeleri tabii size bize anlatmıyorlar ama gazeteciler bunları yazdığı için bu hikâyeler kamuoyunda rağbet görüyor ve biz yine bunları engellemek için her sporcuya, doping havuzuna giren her sporcuya şöyle bir anlaşma imzalattık, orada sporcu diyor ki: “Federasyonun denetimi ve onayı olmadan hiçbir ilaç kullanmayacağım.” ve Federasyon Tıp Komitemiz bu konuda da görevliydi. Herhangi bir çocuk hastaneye gittiği zaman, örneğin Van’da, Kars’ta, doktor ona ilaç yazdığı zaman onu bize fakslıyor -gecenin herhangi bir saati, mühim değil- biz o fakstaki reçeteyi hemen doktorumuza iletiyoruz, doktor da bize beş dakika sonra geri dönüyor, diyor ki: “Bunları kullanabilir, bir mahzuru yok.” ya da “Şu ilaçların yerine şunlar kullanılması gerekir.” Dolayısıyla sporcular için böyle bir açık kapı da bırakmadık.

Bunun yanında, destekleyici ürünlerle ilgili, yine sporcular bize bunu garanti ettiler, imza karşılığında, federasyonun onayı olmayan hiçbir destekleyici ürünü kullanmayacaklarını garanti ettiler çünkü gerçekten piyasada etkin olan destekleyici ürünlerin içerisinde birtakım karışımlar var. Her ne kadar kutusunda, kapağında, içeriğinde yazmasa bile bu tür ürünler piyasada var ancak piyasada, içerisinde hiçbir doping maddesini içermediğini garanti eden firmalar da var. Dolayısıyla, biz, sürekli, destekleyici ürünlerimizi bu firmalardan aldık ve yoğun olarak, söylediğim gibi, 400-500 arası kontrol uyguladık sporcularımıza. Özellikle 100 civarında üst düzey sporcumuz vardı. Bunlar neredeyse her iki ayda bir, her altı haftada bir kontrole girdiler. Hatta o dönem bir gazeteci bizim sporcuya sordu, dedi ki: “WADA kaç kere geliyor size?” Sporcunun cevabı şuydu: “Yani WADA nedir ki? WADA gelse gelse senede bir kere gelir ama bizim başkan her ay bize birilerini gönderiyor.” Tabii, bir süre madalyamız düştü. Hatta gazeteler o zaman şunu yazdı, birkaç gün önce aynı başlığı yine bir gazetede gördüm. “Doping bitti, madalya bitti” diye ya da “Doping gitti, madalya bitti” gibi.

Gerçekten, bu konuda başlangıçta biz bir dirençle karşılaştık. Hatta aleyhime kampanyalar yürütüldü, şudur budur ve birçok ortamda da bende doping paranoyası olduğu söylentisi yayıldı çünkü ne zaman sporcularla bir araya gelsem ben, önce “Sakin... Bakın, bunlarla ilgili dikkatli olun.”, önce doping konuştum, ondan sonra “Kaç yapıyorsun?” ya da “Müsabakada kaç yapabilirsin?” Tek motivasyonun madalya olmaması için biz bütün müsabakalara tam takım hâlinde katıldık. Yani tam takım hâlinde şudur: Erkeklerde 8 sporcuyla katılırsınız ama atletizmin bazı branşları gibi halter de ölçülebilir bir branş olduğu için aslında siz giderken biliyorsunuz, bu sporcu 1’inci, 2’nci olabilir, bu 3’üncü olabilir, diğerleri 6’ncı, 8’inci, 10’uncu... Biz bunları da millî takıma dâhil ettik ki tek motivasyon madalya olup şeytana uyup bir şeyler kullanmasınlar diye ve o dönemde uluslararası federasyondan biz de çok takdir gördük, kısa sürede bu konuda yol aldık, bir süre sonra da madalyalarımız gelmeye başladı. Çünkü sporcular ve antrenörler bir süre bizi dinlediler yani “Ne yapacağız, nereye kadar direneceğiz?”, sonra herkes pes etti, dediler ki: “Bunun başka yolu yok.” ve başka antrenman yöntemleri, daha uzun antrenman vesaire buna yöneldiler ve bir süre sonra da madalya grafiğimiz nitekim tekrar yükseldi. 400-500 numune o zaman dünyada gerçekten sansasyondur çünkü Uluslararası Halter Federasyonu, tüm dünyadan o yıllarda bin civarında kontrol alıyordu. Oysa biz sadece kendi ülkemizde 100 civarındaki üst düzey sporcudan 400 ila 500 arası numune alıyorduk ve bu konuda etkili olduk, uluslararası hiçbir sorunumuz çıkmadı. Yine bazı sporcularımızda doping çıktı ama biz yakaladık ve biz buna övündük yani dedik ki “İşte, biz yakalıyoruz.” Uluslararası bir skandala yol açmadan bu sporcuları sporun dışında bıraktık. Fakat emin olun bu mücadele hiç kolay değil çünkü maalesef ülkemizde her şey çok kısa sürede unutuluyor.

Tabii, başkanlığı bıraktıktan sonra da -şimdi Mehmet Terzi Bey bana katılacak, Sayın Başkan bana katılmayabilir, hâlâ işin içerisinde- gerçekten federasyon başkanlığının yapılacak bir iş olmadığı kanaatindeyim. Çünkü bir federasyon başkanı, bakın, emin olun, skandalı tercih etmez ve ben her zaman antrenörlere ve sporculara şunu söylüyordum: Bu kadar yoğun baskı yapıyoruz sporcuların üzerinde yani ne oluyor, Çinlilere kim bakıyor, Ruslara kim bakıyor? Diyordum ki: “Beni ilgilendirmez, ben Türkiye’de başkanlık yapıyorum.” Türkiye’deki olay şudur: Bir sporcunuzda doping çıkarsa üç ay boyunca gazeteler yazar. Hatta sekiz ay sonra bir müsabakaya gideceksiniz, takım listenizi medyaya vermişsiniz, işte buradan takım 2’nciliği, 4 tane sporcumuzdan madalya bekliyoruz, gazeteci bunu yazar, altına da der ki “İşte altı ay önce de Avrupa şampiyonası hazırlık kampında şunda doping çıktı.” vesaire ve ben kendi antrenörlerime, sporculara ve kulüp yöneticilerine bunu söylüyordum. Siz olsanız, madalya aldığınız zaman, altın madalyanız üç gün yazılır. Eğer o gün ya da ertesi gün derbi varsa zaten küçük bir yerde çıkar, zaten hiç şansınız yok. Peki, ben onlara şunu söylüyordum: “Siz başkan olarak bir madalyayı mı tercih edersiniz, yoksa skandal çıkmamasını mı tercih edersiniz?” Tabii ki skandal çıkmamasını tercih edersiniz. Kaldı ki ben spor adamıyım, kesinlikle sporun temiz yapılmasını savunan bir insanım çünkü dopingin olduğu ortamda spor gelişemez. Neden? Çünkü bütün sporcuların doping kullanması mümkün değildir. Bir kısmı, cahil cesareti vardır,

kafalarında birtakım formüller vardır, işte Ukrayna'da şöyle bir şey kullanılmaya başlanmış, yirmi günde çıkıyormuş yani o kadar hazır ki insanlar buna inanmaya. Oysa diğer sporcular daha temkinli ya da daha ahlaklı, açıkçası böyle, o tercih etmezken diğer sporcu yakalanana kadar -ki gerçekten birkaç müsabaka da yakalanmadan devam edebilir- diğer sporcuyla baskılar çünkü siz ölçerek seçiyorsunuz, atletizmde olduğu gibi, yani 101 kilo kaldıran adam her şartta 100 kilo kaldıran adamdan daha iyidir. Bizim millî takımlarımıza hiç seçme sorunu olmaz ama eğer öteki adam doping kullanarak bunu yapıyorsa ya da birtakım illegal yollarla yapıyorsa diğer sporcu üç beş müsabaka bekler ve der ki: "Bu adam olduğu sürece, bu rakip sporcu olduğu sürece bana bir gelecek yok." Dolayısıyla kendine başka gelecek arar. Bu, yetenekli sporcuların hep geride kalmasını engeller. Sonuçta...

BAŞKAN – Evet, bağlayalım da birkaç tane soru alacağız ve tamamlayacağız.

Buyur Başkanım.

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – Sayın Başkan, yirmi dakikayı kabul etmiyorum.

BAŞKAN – Doldurdunuz.

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – Bakın, hiç konuşmadım ben bugüne kadar, istifamdan sonra. Bunu kullanmam gerekiyor.

Bakın, benim istifa etmemin sebebi korkaklık ya da şudur budur değildir. Ben istedim ki bir sansasyon olsun yani ülkede bu iş gündeme gelsin çünkü bakın, birkaç federasyonla biz sürekli doping konuşmaktan ve sürekli bu konuda yol alamamaktan, bütün mesaimizin büyük çoğunluğunu ve federasyonun maddi gücünü bu işe ayırmaktan yorulmuş, bıkmıştık artık.

Dolayısıyla şimdi benim fırsatım var, Sayın Başkan, rica ediyorum, lütfen beni kesmeyin, hızlı konuşacağım.

BAŞKAN – Tamam, hızlı konuşun.

Beş dakika daha vereyim size.

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – 2011 yılına kadar bizim bu işleri sorunsuz yürüttüğümüzü düşünüyorum. 2011 yılında Anti Doping Komisyonu kuruldu. Rüştü Bey'le o gün tanıştık biz ve Terzi Bey birinci imza atansa sanıyorum ben de ikinci imza atanım. Ve ilk açıklamam şuydu: Bu gerçekten beni çok mutlu etti çünkü bunun bir sorumlusunun, bir sahibinin olması gerekir. Bunun bir kurum olması gerekir, kurumsal olması gerekir. Bugün ben varım bu kadar uğraşıyorum ama çok fazla yol alamıyorum çünkü dışarıda başka şeyler konuşuluyor, bunlar açık sistemler, kapalı bir sistem değil maalesef ve çok sevindim, emin olun çünkü dedim ki: Bundan sonra bizim doping ile ilgili bir gündemimiz yoktur. Neden? Sorumluluk buraya aittir ve bütün dünyada bu böyledir, böyle olması gerekiyor. Hatta çok ilginç, Anti Doping Komisyonu kurulduktan sonra Genel Müdürlükte bir toplantıya gittik biz. Orada Genel Müdürlük bizden şunu talep ediyor, birtakım maddeler var -Mehmet Terzi Bey hatırlayacaklar- onlardan bir tanesi de doping ile ilgili taahhüt vermemizi istiyorlar. Dedim ki: "Bakın, şimdi siz bir komisyon kurdunuz. Federasyonların artık doping ile ilgili hiçbir yetkisi yok." Gerçekten de bu Komisyon kurulmadan önce bağımsız numune alıcılarını biz arıyorduk, istediğimiz zaman, istediğimiz yerde ve isim veriyorduk. Diyorduk ki: "Van'da şu adam var." O sormuyordu "Niye?" Çünkü biz, ondan şüphe ediyoruz. "Millî takım kampında şu kadar adam var, Türkiye şampiyonasında şu kadar adam var, şunlardan alacaksınız." Neden? Beni ilgilendiren ilk üçteki adam, beşinci olan adamın zaten uluslararası bir kapasitesi yok. Ama ne zamanki bu komisyon kuruldu, biz buna imza attık, ondan sonra bizim hiçbir yetkimiz kalmadı. Hatta ilk defa Rüştü Bey'i söylüyorum şu anda, ben, Türkiye Doping ile Mücadele Komisyonunu baypas etmek için uluslararası birtakım firmalarla da görüşmeler yaptım. Son başkan seçiminde 31 ekimde, Kasım ayındaki ilk toplantımızda Yönetim Kuruluna dedim ki: "Henüz bu Komisyon halteri anlayamadı." Bilemiyorum. Bu cümleleri kurdum. Çünkü Rüştü Bey... Bir de şunu görüyordum yani Rüştü Bey burada tek başına. Gerçekten sürekli ben onu rahatsız ediyordum telefonla, şununla bununla hatta bir federasyona gittikleri zaman oradan bana geldi. O federasyon demiş ki: "Niye buradasınız haltere gitsenize." Rüştü Bey dedi ki: "Siz, bizi her gün çağırıyorsunuz ama bu insanlar da böyle düşünüyor." İsmi vermek istemiyorum. Belki basın olmasa size çok daha uzun, güzel hikâyeler anlatabilirim. Fakat Komisyon çalışmaya başladıktan sonra halteri anlamakta güçlük çektiler ve gerçekten halter ve ölçülebilir sporlarda şöyle bir risk vardır: Bakın, voleybolcunun başarısı rakibine bağlıdır. Rakip iyi değilse başarılı olursunuz ama halterci her gün kendini ölçüyor adam her gün. Dün 80 kilo kaldırıyordu, bugün 75 kaldırdı. Adam diyor ki: "Ne oluyor bana? Performansım mı azalıyor?" Bu paniği yaşıyor. Ve birisi diyor ki: "Şöyle bir şey kullanırsan bu seni toparlamana yardım eder." Dolayısıyla böyle bir kanser, hücre vücutta var ama aşırı kontrolle ve baskıyla bu hücrenin sayısını siz kontrol altında tutabiliyorsunuz ama bu belli bir yaygınlığa ulaştıktan sonra -işte son olanlar buydu- kontrolden çıkabilir her an. O dönem numune sayısının artırılması hatta bütçesinin yine bizim tarafımızdan karşılanması, bütün bunları ben Rüştü Bey'le defalarca konuştum. Tabii

Rüştü Bey'in de uluslararası yükümlülükler ve standartlar gereği birtakım kaygıları vardı. Hatta şunu söyledim: "Badmintondan almayın halterden alın" yani onlara ayırdığınız rakamı da bizden alın. Bunu da basın önünde söyledim. Sonra Badminton Başkanı bana dedi ki: "Niye bizi dopinge gündeme getiriyorsunuz?" Ya bu sizi gündeme getirmek değil çünkü badmintonda böyle bir alışkanlık yok. Sembolik iki tane alırsın biter. Oraya beş tane ayırıyorsanız üçünü lütfen bize kullanın bu kotayı çünkü belli kotalar dâhilinde çalışıyorlardı. Ve nitekim sonuçta olimpiyatlara geldik. Olimpiyatlardan sonra biz çok eleştirildik. Bunların hepsini kabul ediyorum. Sportif olarak ülkenin madalya beklediği sporlardan bir tanesi fakat bu, camiamızda farklı anlaşıldı, emin olun. Bu şöyle anlaşıldı: "Bu başkanın izlediği politika iflas etti." Herkes madalya istiyor, ne pahasına olursa olsun madalya istiyor çünkü bizden giden bir antrenör Kazakistan'a 4 tane madalya aldırıldı. Hatta Sayın Başbakan'a yanlış bilgi verdiler. Dedi ki Sayın Başbakanımız: "Bizim kovduğumuz antrenör." dedi. Kovan kim? Benim. Ben kovmadım adamı. Çünkü bakın, 2004 yılının 28 Aralığında başladığımı ısrarla söylüyorum çünkü işin bir de bu yönü var. Benden önce millî takım antrenörü bu adamdı ve ben, bu seçim broşürümü hazırladım "İllegal ilaç kullanımıyla her aşamada mücadele edilecektir." diye. Bu esnada millî takım kampı var ve oturuyorlar, benim aleyhimde millî takım kampında konuşuyorlar. Seçim dönemine girildi. 28 Ağustosta ben göreve başladım. İlk işim kampa gitmek oldu, bu antrenör kampta yoktu. 2 tane antrenör, millî takım hocası olmasına rağmen millî takımı terk etmişler. Niye? Başkan değişti sana ne oluyor? Yani sen başkanın antrenörü müsün, millî takımın antrenörü müsün? Tabii ki, başlangıçta ilaca karşı bu tür peşin beyanlarda bulunmam bazıları rahatsız etti. Ve sonra Federasyona geldim, evrakları karıştırdım. Benden önce, ben göreve başlamadan önce zaten Dubai, Katar, Kazakistan bu tür ülkelerle bu adam Federasyon üzerinden yazışmış, oralara gitmek için. Ve nitekim...

BAŞKAN – Yerini hazırlamış yani.

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – Tabii ki. Çünkü benimle yüz yüze hiç görüşmesi olmadı. Ancak her müsabakada bu çıktı dedi ki: "Beni kovdular." Bakın evraklar hâlâ Federasyonda duruyor. Şimdi, son olimpiyatlarda bunların nasıl madalya aldığını ben Sayın Bakana anlattım. Bakın, ben Uluslararası federasyonda As Başkanım o dönem ve Anti Doping Komisyonu üyesiyim ve icra kurulu üyesiyim. Ve orada bende bütün dünyadaki sporcuların, uluslararası yarışmalarda yarışan bütün sporcuların ne zaman kontrole girdiklerinin listesi var. Ve anlattım, dedim ki: "Bakın, bizim sporcularımız 2011 Dünya Şampiyonasından 2012 Olimpiyata kadar en az üç kere kontrole girmişler. Bunlardan 3 tanesi uluslararası kontrol." Bunun yanında da arada bir Rüştü Bey bizi ziyaret etmiş.

Şimdi, bakın, bu adam şu kiloda birinci olmuş Kazakistan'a altın madalya kazandırmış. Basından rica ediyorum, lütfen, burada ülke isimlerini yazmayın. O yüzden ben aslında basının olmamasını tercih ederdim, başka şeyler de size konuşabiliirdim. Bu adam 2011 Dünya...

BAŞKAN – Bize ilemediniz, iletseydiniz ona göre tedbir alırdık başlangıçta.

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – Yani uluslararası bir krize yol açmak istemem ben.

BAŞKAN - Olmaz öyle bir şey.

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – İnşallah.

Oradaki listeyi çıkardım, dedim ki: "Bakın, adam 2011 Fransa Dünya Şampiyonasında altın madalya almış, ondan sonra temmuz ayının sonuna kadar hiç kontrolü yok." Zaten temmuz ayının sonunda halter başlıyor. Yani adam ülkesinden ayrılmadan üç gün önce gelmiş, kontrole girmiş. Dedim: "Ama bir de bizimkilere bak." Peki, biz bunu tercih eder miyiz? Biz etmeyiz, olacaksa temiz olsun. Madalya alıp üç gün sonra skandal patladığı zaman zaten bunun altında kalıyorsunuz.

Şimdi, bununla ilgili mücadeledeki zorluklara geleceğim. Ben, bundan yorulduğum için dedim ki: "Bir sansasyon olması gerekir." Bakın, ilk defa bir sporcu, ilacı kimden ve nasıl aldığını bana itiraf etti, 2012 yılı olimpiyattan sonra. Çok güzel bir delil. Dedim ki: "Buna şahit oluşturabilir misin?" "Kimse şahit olmaz." dedi. Gerçekten de dopingli çıkan adam pılını pırtısını toplayıp gidiyor, derdi sıkıntısı size kalıyor.

Şimdi ben, Ankara Adliyesine gittim. Bundan yazılı aldım dokümanı. Diyor ki: "Ben ilacı şundan şundan aldım." Çocuğa da dedim ki, garanti verdim, "Bakın, bu suçun tekrarlanmasını engelleyecek bir yardımda bulunursan -uluslararası kod budur- uluslararası federasyon WADA senin cezanı indirecektir, aksi hâlde senin spor hayatın bitti, dört yıl ceza aldın, dört yıl sonra sen kimsin." Bu isimlerle beraber savcı beye gittim ben, Ankara'da bir savcıya. O savcıyı da başka bir savcının kanalıyla ikna ettim beni dinlemek üzere. Ona anlattım, dedi ki: "Bu ilaçlar nerede satılıyor?" Eczanede, şurada burada. "Ya hocam, spor başka bir şeydir. Sokakta bir adam birini

vurursa, şikâyetçi olursa biz onu alırız ama tekvandocular, boksörler sürekli birbirine vuruyor ve hiçbir şey olmuyor.” dedi. Gerçekten, bakın, boşluğu anlıyor musunuz, bir kanun yok.

Şimdi, Marion Jones ve Armstrong ne diye itiraf etti biliyor musunuz? Çünkü birçok ülkede doping nitelikli suçtur. Cezayı aldım, ülkenin başını derde soktum, rezil ettim, çek git yoktur. Onu çağırırlar derler ki: “Gel bakayım. Bunun yolu nedir, nasıl yaptın?” Bunun hapis cezası var. Ondan dolayı bu insanlar, 7 dünya şampiyonluğunun sonunda itiraf ettiler. Neden? Çünkü, mahkeme ona dedi ki: “İtiraf edersen senin cezanı yarıya indiririm.” Oysa, bizde, bakın, dopingli çıkan adamlar hâlâ ortalıkta dolaşıyorlar ve konuşuyorlar, sizin aleyhinize konuşuyorlar, sisteminizin aleyhine konuşuyorlar ve bunlara da “dur” diyen yok. Her gün de gazeteci, televizyoncu bunları çıkarıyor, sizin başınıza orada sıkıntı yaratıyor. Bunlar iyi örnekler değil. Savcı beyle konuştum, sonra ikna ettim zar zor, o zaman “Bu ilaçların içinde ne var?” dedi. Uyarıcı var, şu var, bu var vesaire. “Aa, uyarıcı narkotik olabilir.” dedi, beni narkotik şubeye gönderdi. Hepsinin ismi var bende, kimlerle yüz yüze görüştüm. Narkotik şubeye gittim, anlattım. “Hocam, bu ilacın satılması yasak mı?” dedi, yasak değil dedim, bunların alım satımı var. “Peki, ben ne yapacağım?” Sonuçta ona şunu dedim ki: Bu ilaçların bir kısmı yurt dışından valizlerle geliyor. Bakın, bu gümrük kaçakçılığına girer dedim. Yani, niyetim, oradaki insanları ikna etmek bu olaya el koymaları için. Sonra “Tamam, tamam, o zaman ben bununla ilgileneyim.” dedi. Ona şunu söyledim: Bakın, delil üretmeniz çok kolay çünkü bu adamlar telefonla sipariş alıyorlar, banka kanalıyla parayı alıyorlar, kargoyla da bu aleti gönderiyorlar. Siz Isparta’ya gidecek kargoya Isparta’da ya da Ankara’da el koyduğunuz anda ve açtığınız anda deliliniz ortada. Bakın, bu öyle güzel bir örnek olacak ki bundan sonra hiç kimse buna cesaret edemeyecek. Narkotik şubede bir süre bizim dosya kaldı, avukat gitti geldi vesaire bilmem ne. Neyse, o günlerde çok operasyonumuz var, bu işle ilgilenemiyoruz, bir şey çıkmadı. Sonra, biz mali şubeyi ikna ettik, dedik ki: Böyle bir şey var, ilgilenir misiniz, adamın yazılı beyanı var. Bana dedi ki: “Siz niye soruşturma yapmıyorsunuz?” Dedim ki: Soruşturma yapsam benim birilerini çağırıp şahitlik yaptırmam gerekir. Bugüne kadar dopingle ilgili yaptığımız soruşturmaların hiçbirinde bir şey çıkmadı, kimse bir şey itiraf etmiyor ki. “Patlıcan yedim oldu, birisi ilacıma, vitaminime şunu karıştırdı...” Yani böyle şeyler, tamamen basit senaryolar. Bu mali şubede de kaldı bir süre. Tabii, o insanlar da ne yapacağını bilmiyorlar, gerçekten, çünkü bir kanun yok, yönetmelik yok, mevzuat yok, şu yok bu yok. En önemlisi, o dönemde bir toplantıya çağırdı bizi genel müdürlük, dedi ki: “Oradaki maddelerden bir tanesi, dopingle mücadelede bize taahhüt verin.” Dedim ki: Bakın, siz bilmiyorsunuz, dopingle mücadele artık Federasyonun kontrolünde değil. Ben numune alıramıyorsa ne yapacağım, nasıl mücadele edeceğim? Bakın, burada bir komisyon kuruldu, bağımsız çalışıyor. Sizin onlarla bunu görüşmeniz gerekirken bu konuda nasıl bizden taahhüt istersiniz? Bana şunu söylediler: “Aa, biz bunun farkında değildik, bunu çıkaralım.”

Nitekim, Sayın Başkan...

BAŞKAN – Bağlıyor musunuz Başkanım, süre...

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – Bağlıyorum, yani çok tabii...

BAŞKAN – Soru şey yapabilirsiniz.

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – Tabii, şu var, şuna inanıyorum ben: “Sizi dinleyen yoksa sesinizi yükseltmeye uğraşmayın.” Böyle bir atasözü var. Her zaman buna inanıyorum.

BAŞKAN – Yok yok. Hasancığım, biz seni, mücadeleyi biliyoruz. Şimdi, Genel Kurula arkadaşlarımız gidecekler, biz devam edeceğiz.

Sana şimdi soru da sorabilirler arkadaşlarım, biz devam edeceğiz yine.

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – O zaman hemen bağlıyorum.

Ben de 31 Ekimdeki seçimden sonra antrenörleri topladım, dedim ki: Bakın, bizim Federasyonumuza hiçbir şeyle uğramazlar, sadece dopingdir. Çünkü, bizim Federasyonumuz tamamen bir kamu kurumu gibi çalışıyor, mali yükümlülüklerini şu şekilde vesaire vesaire... Lütfen buna dikkat edin. Fakat, buna rağmen, bir müsabakada dopingli sporcu çıkınca, artık yeter dedim. Yani, bununla neredeyse tek başıma mücadele etmekten... Rüştü Bey’i de o dönemde gözlüyorum. Her ne kadar bizim açımızdan, halter açısından uygulanan sistem yeterli olmasa da ben komisyon üyesi olarak Rüştü Bey’in de tamamen yalnız olduğunu gördüm çünkü çoğu yere çantasıyla kendisi gidiyor. Bir şeyler oluyor, bakıyorum, kendisi bir... Yani, etrafında kimse yok, bir kurum yok, bir büro yok, bir sekreteryaya yok vesaire vesaire. Dedim ki: 31 Ekimde seçimi kazanmış olmama rağmen, ocak ayında, bu yeter, birinin gürültü yapması gerekiyor. Bu gürültü nasıl olur? Bu gürültü istifa. Neden? Doping varsa biz yokuz, temiz spor, artık yeter. Benden sonra da Mehmet Terzi Bey beni takip etti ve bugünlere geldik.

Bakın, bizim acilen kanuna ihtiyacımız var. Bunun nitelikli suç olması gerekir. Aynı zamanda, Rüştü Bey, bilmiyorum, kendi çalışmalarını nasıl anlattı ama ben izledim, emin olun böyle bir komisyonla çok fazla yol alamayız. Bakın, bir tane insan, emin olun bir kişi var. Yani sekreteryası yok, sekreteri yok, telefonu yok, bürosu yok vesaire. Kesinlikle, antidoping komisyonu olması gerekir, hâlâ desteklenmesi gerekir, hem bütçe olarak hem... Ama mutlaka bir ofis olması gerekir, bir ekip olması gerekir. Yani, dünyada kâğıt üzerinde böyle bir komisyon var ama ben inanmıyorum yani İngiltere'deki bir antidoping komisyonuyla bu kıyaslanabilir mi? Bakın, bizim sporumuz onlardan geri değil, bunu gösteren çocuklar var.

BAŞKAN – Evet, kesinlikle doğru.

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – Ama, bunu da kesinlikle ihmal etmemek gerekir.

BAŞKAN – Hasan Bey'e teşekkür ediyoruz.

Hasan Bey, şimdi, biz sizi ve Mehmet Bey'i özellikle davet ettik. Komisyonumuz sizi dinlemek için, ben sizi eskiden de tanıyorum, mücadelenizi de biliyorum, onun için sizin görüşlerinizi almak için davet ettik. Ayrıca, özel de bazı şeyleri paylaşıyoruz. Basınla paylaşmak istemediklerinizi benimle paylaşabilirsiniz, hatta Komisyon üyeleriyle.

Şimdi, soru için Hilal Bey, buyurun.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Başkanım, geç kalıyorsanız soru sormayabiliriz.

BAŞKAN – Yok, yok, soralım, toparlayalım, şey yapalım.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Peki.

Ben öncelikle teşekkür ediyorum her iki Federasyon Başkanına, samimi düşünceleri nedeniyle.

BAŞKAN – Kısa sorarsanız toparlayabiliriz.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Öncelikle Sayın Terzi'ye sorum şu: Sizi biz, spor camiasında örnek bir sporcu ve hepimize hemen hemen idol olan spor adamı olarak bildik. Federasyon sürecinizde yaptığınız çalışmaların artısını, eksisini bırakıyorum bir tarafa ama bir gerçeklik var, yaşadığımız, ortada bir gerçeklik var. Türkiye'nin, ülkenin itibarını uluslararası alanda düşüren bir realite var. Adı "doping". Sonucu kim tarafından, nasıl sağlandığı, o başka bir çalışma ama ülkenin itibarını uluslararası alanda düşüren bir konu. Bu, teknik yapıdan olabilir, bahsettiğiniz gibi bir sektör alanından kaynaklanabilir, eğitim yetersizliğinden kaynaklanabilir, düşündüğünüz bir yüksek performans merkeziyle kısmen bunu azaltmak söz konusu olabilir ama önemli değil. Bunun için ne yapılacağıyla ilgili bir alınganlık göstermemeniz gerekiyor. Sanıyorum, Olimpiyat Komitesi Başkanımızın söylediği bir haksızlık var size karşı, şahsınıza karşı ama ortada olan bir gerçek var; atletizm, halter Türkiye'de şu anda uluslararası itibarın yok olduğu noktalardan bir tanesi. Dolayısıyla buna bir çözüm bulmak lazım. Sayın Başkan da diyor ki: "Ben sansasyonel olsun, dikkat üzerine çekilsin, bir çözüm bulunsun diye böyle bir yol buldum." Dikkatlice dinledim Hasan Başkanımı, diyor ki: "Bizim dönemimizde bir doping havuzu kurduk. Doping havuzunda, kayıtlı olan sporcuların yiyecekleri, ilaçları, rahatsızlandıklarında doktor tarafından kontrolü, eksojen bir besin maddesi aldığında tarafımızdan biliniyor olmasına rağmen, dönem dönem spontan kontroller yapıyor olmamıza rağmen biz uluslararası arenada rezil olduk." Demek bir yerde yanlış var. Yani, bu şahsınız, federasyon başkanları anlamında değil, bir yerde bir yanlış var. Zaten, başkanların da ve diğer arkadaşların da Meclis komisyonunun kurulup bir yasal düzenleme, peşinden de bir yönetmelikle ya da diğer alanlarda eksikliği gidermesinin amacı bu.

Ben düşüncelerinizden dolayı teşekkür ediyorum, katkı sunduğunuzdan dolayı teşekkür ediyorum.

Bir şey dikkatimi çekti Hasan Bey. Federasyon süreci içerisinde havuza aldığınız sporcuların uluslararası müsabakalar dışında kontrollerini hiç yaptınız mı?

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – Evet, işte 400-500 kontrolden bahsediyorum.

BAŞKAN – "400 numune" dedi, evet.

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – Bu budur. Bu sadece kampa değil, kampın dışında olan ya da kampa gelmesi muhtemel sporcular için de böyledir. Kaldı ki bakın, size, uyguladığımız önlemlere rağmen meydana gelen açıkları anlatıyorum. Şimdi, çocukların bir dönem kampa destekleyici ürünlerle geldiklerini gördük ve bizim ilk işimiz şuydu, ben bunu sözlü talimat olarak antrenörlere verdim: Bayan sporcuların odasını 1 bayan antrenör kampın ilk gününde, erkek sporcuların odasını da 2 erkek antrenör, onlar antrenmandayken gidip arayın, bulduğunuz şeyleri bir yere biriktirin ve bunların hepsini gözlerinin önünde tuvalete dökün. Vitamin, kreatin, protein tozu vesaire, ne olduğunu bilmiyoruz ama bunlar destekleyici ürün olarak geliyorlar. Bakın, buna rağmen, otelcilere talimat verdik, buraya, bizim bu kalan sporcularımızın herhangi birine dışarıdan bir kargo geldiği zaman

bunu bize haber verin. Nitekim, biz dışarıdan gelen kargoların içerisinde de birtakım doping ilaçları yakaladık, destekleyici ürünler yakaladık ve buna rağmen, bunlar yine de gelebilirler.

Bakın, Voleybol Federasyonunun doktoru Profesör Doktor İbrahim Yanmış ilk bizim federasyonumuzla başladı, daha sonra voleybolda başladı ve ikisini beraber götürdü. Biz bu destekleyici ürünleri çok konuştuk. Ben spor adamıyım. Bunların gerçekten faydalı olup olmadığı da tartışılır, bunlar ticari ürünlerdir. Voleybol Federasyonu radikal bir karar aldı ve destekleyici ürün alımını, kullanımını yasakladı ve hiçbir sorun çıkmadı. İbrahim Bey bana dedi ki: "Biz de bunu yasaklayalım." Dedim ki: "Bak, biz yasaklarsak bu insanlar bunu İnternet'ten, şuradan buradan... Çünkü bu halter camiasında bir şey kullanma alışkanlığı var. Hiç olmazsa bunu biz aldığımız zaman, kim burada en güvenilir marka? Şu..." Buna rağmen, tabii ki sporcu savunmasında bunları yazmadı ama daha sonra yüz yüze konuştuk biz, dedim ki: "Ya, arkadaş, olay bitti, iki yıl ceza aldın, gürültü patırtı da bitti, başımı da derde soktun ama sende azıcık hakkım varsa bana bir söyle, bu nedir?" İşte, dedi ki: "İnternet'te ben okudum, şuradan şu kadar paraya şunlar geliyor." Yani bunları bu şekilde engellemenin mümkünatı yok. Kaldı ki bakın ama en önemli şey şudur: Dopingli çıkan bir sporcu hâlâ ortalıkta çıkıp konuşabilir, hâlâ açılışlara davet edilebilir, hâlâ kafası estiği zaman sizin aleyhinize konuşabilir ve utanıp bir köşede sinmesi gereken insanlar ulu orta konuşurlar ve suçlamalar yaparlar. Bakın, bunun da engellenmesi gerekir. Bu suçtur, bu ahlaksızlıktır, bu hırsızlıktır. Kamuoyunun bunu böyle algılaması gerekir.

BAŞKAN – Teşekkür ederim Başkan.

Evet, Mehmet Bey, buyurun.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Şimdi, 277 tane numune alındı demiştim, benim dönemimde, yani yedi ayda diyelim, aralığa kadar da belki bu 400'ü bulmuştur.

KOMİSYON UZMANI – 387.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – 387, 400 civarındır. Bizim sporcularımızın dopingli, yasaklı madde yakalanan tüm numune alımları Türkiye'de yapılmıştır. 1 tanesi hariçtir, Nevin Yanıt, Düsseldorf'taki uluslararası bir yarıştıdır. Yani biz mücadele edip yakaladık.

Beni geçen yıl Lamine Diack, Uluslararası Atletizm Federasyonu Başkanı, onur konuğu olarak Senegal'e davet etti. Orada sohbet ederken dedim ki: "Biz çok mücadele ediyoruz ve çıkıyor da bunlar. Olimpiyatlara aday bir ülkeyiz, buna bir zararı olabilir mi?" "Hayır, mücadele ettiğiniz sürece bir zararı olmaz." dedi, onu söyledi.

Sadece Nevin Yanıt'ın 2013'te Avrupa salon yarışmalarıyla ilgili madalyayı geri vermesi gerekiyor, diğerleriyle ilgili hiçbir madalyamız şu ana kadar geriye gitmiş değildir. Yani 59 tane veya 80 tane, kaç taneyse Avrupa Şampiyonasında aldığımız madalyalar, diğer dünya şampiyonalarında aldığımız madalyalar, hiçbir sorun yoktur, hatta gelen vardır. 2012 yılında 23 yaş altı Avrupa Şampiyonası'nda Merve Aydın 800 metrede 2'nci olmuştu, Tuğba Karakaya da 1.500 metrede 2'nci olmuştu; ikisinin önünde 1'inci gelenler de dopingli çıktı, bizim madalyalarımız altın oldu. Burada uluslararası bir şeyimiz olmaması gerekiyor çünkü mücadele eden bir ülkeyiz. Yani ben böyle görüyorum.

İkinci şey de tabii ki benim görevden alınmamla ilgili bazı şeyler oldu, onlarla ilgili birkaç söz söylemek istiyorum. 2012'de en başarılı federasyon Atletizm Federasyonu seçildi ve birçok kurumdan, basından en iyi spor yöneticisi seçildim. Altı ayda ne değişti de ben görevden ayrıldım? Yani bunu da irdelemek lazım.

Şimdi, dedi ki Olimpiyat Komitesi... Ben ona şey yapıyorum yani. 2 tane yazı geldi, 2012 yılında ve 12 Temmuz 2013'te Uluslararası Atletizm Federasyonundan. Dedi ki: "Şu şu sporcularda numuneler pozitif çıkıyor, yasaklı madde ve yasaklı yöntemlerle ilgili eğilim var, bununla ilgili çalışma yapın." 2013'te gelende de "Daha durmadı bunlar, devam ediyor." ile ilgili, bir de Muharrem Or'la ilgili bir şey geldi. "Niye cezalar eksik verildi?" diyor. Tabii o arada alınan kararlar var, burada 3-4 madde var. O maddelerle ilgili, ben fazla girmeyeceğim.

Yalnız, bizim davetimiz nedeniyle Gabriel Dollé ve Thomas Capdevielle -birisi Doping Departman Başkanı, birisi de Departman Sonuç Yönetim Müdürü- Ankara'ya geldiler, sabahın Atletizm Federasyonu toplantı yaptılar, öğleden sonra da Doping Mücadele Komisyonumuzla yaptılar. Bizimle yaptıkları toplantıda IAAF'ın devam etmekte olan cezai soruşturma için bir önerisi olduğu, testleri pozitif çıkan çok sayıda atletin her biriyle ayrı ayrı görüşülmesi, kendilerine dört yıl ceza verileceği tehdidiyle yasaklı maddeyi kimden ve nasıl temin ettiklerinin itiraf ettirilmesi, itirafta bulunan sporcuların iki yıl ceza ile kurtulacağını vurgulanması istendi. Ancak mevcut kurallar çerçevesinde, anılan antidoping suçlarında ceza iki yıl olduğundan önerinin uygulanabilirliği şüpheli görüldü. IAAF kurallarında öngörülen dört yıllık ceza süreleri yasaklı madde satışı yapan kişilere ya da örgütlü suç işleyenlere

uygulanabilmektedir. Bir ceza verilecekse, eğer antidoping yönetmeliği talimatında yoksa, Türkiye Atletizm Federasyonu disiplin talimatında yoksa veya Doping Mücadele Komisyonunun talimatında yoksa sizin böyle ceza vermeniz sadece bir tavsiye niteliğinde olabilir. Disiplin Kurulumuz da hukukçulardan oluşan bir kurul, Başkan olarak ben onu tayin etmiyorum, kararını vermiyorum. Böyle bir karar çıktı, iki yıla indirdi. Böyle bir şey yok ki, bir defa yakalanan -zaten belli- her yerde iki yıl ceza alıyor. Yani fazla ceza vermediğimizle ilgili...

Bir konu daha var, bunu da açıklamak istemiyorum ama 2 tane olumsuz mektuba ve biz çağırdığımız zaman olumlu şekilde şey yapan bir cümleyi de burada şey yapmak istiyorum. "Sabah toplantısında TAF tarafından verilen bilgiler Doping Mücadele Komisyonuna teyit ettirildi. Rüştü Güner 124'ü elit düzeyde, 850 civarında atletin kayıtlarının TAF tarafından iletilmiş olmasına teşekkür etti. Rüştü Bey, ayrıca Avrupa Takımlar Şampiyonası'yla Akdeniz Oyunlarının hemen öncesinde haber verilen pozitif numuneler nedeniyle atletlerin TAF tarafından, süreci beklemeden, derhâl yarışmalarından çekilmiş olmasını da takdirle karşıladım..." Doping sorunu olan hiçbir sporcu uluslararası yarışmalarda da yarıştırmadık. Hep diyorlar ya işte, "Akdeniz Oyunlarında dopingli çıktı." Hayır, çıkan sporcu zaten biz sorunlu olduğu zaman hemen şey yaptık, kestik ve millî takımdan çıkardık.

Böyle bir mücadele sonucunda, böyle bir başarılı Başkan, sadece tek söze, "43 kişi dopingle ilgili pozitif çıkmıştır atletizmde, bu da 2020 Olimpiyatlarına aday olan bir ülkeye zarar veriyor." denildiği için -ben dört yıl seçilen bir başkanım- 4 seçim kazanan bir başkan olarak da, bu kadar da Türk atletizmde yapılanlar da ortada, etik olarak, ben eğer zarar veriyorsa ülkeme diye istifa etmiş bir başkanım; bunun başka bir sonucu yoktur efendim.

Saygılar sunuyorum.

BAŞKAN – Evet, teşekkür ediyorum.

Mesut Bey, buyurun.

MESUT DEDEOĞLU (Kahramanmaraş) – Başkanlarımıza çok teşekkür ediyorum.

Şimdi, benim sorum Hasan Akkuş Başkanına. Basından da takip ettiğimiz kadarıyla, sizinle de sohbet ettiğimiz, bildiğim kadarıyla ve şu anda da sizin açıklama yaptığınızdan güç alarak şunu sormak istiyorum ben: "Bir radikal karar alıp, Türkiye'deki dopingi tam bir masaya koyup, istifa etmek gerektiğine inandığım için istifa ettim." dediniz. Şimdi, istifa süresinden şu ana kadar geriye dönüp arkaya baktığınızda sizin istifanız bir anlam ifade etmiş mi, yoksa her şey bıraktığınız yerde duruyor mu? Olumlu yönde bir gelişme olmuş mu veyahut da daha mı kötüye gitmiş?

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Hasan Bey, buyurun.

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – Tabii, ben istifa ettikten sonra yeni Başkana da şunu söyledim: "Bizim maliyede ve narkotik büroda bir dosyamız var, lütfen bunu takip edin." Ama o bana bir süre sonra dedi ki: "Bundan bir şey çıkmaz." Sonra, daha sonra basından neler okudum ben? İşte, Bakan Bey dopingle mücadelede kararlılığı ifade etti, efendim "Sadece sporculara değil, antrenörlere de ceza verilecek." dedi. Bakın, bu çok önemli çünkü bana dilekçe veren sporcudaki ilaç satan kişi 2 tane antrenördü. Ayrıca, daha sonra, okuduğumu zannediyorum, atletizmde oldu, emin değilim; 7 tane antrenörün lisansı iptal edildi. Sonra, Medise kanun teklifi iletilmesine ilişkin bir haber okudum, doğru mudur değil midir, bilmiyorum ve en önemlisi de bu Komisyon, eminim ki bunun akabinde bir şey çıkacaktır.

Tabii, öncelikle ben kendi adıma böyle bir jübile yapmak istemezdim yani çünkü ben çok zaman harcadım haltere, Türk halterine ve dünya halterine. Bunu övünmek için söylemiyorum ama görev yaptığım dönemde uluslararası federasyonda 5 pozisyonum vardı, Avrupa Federasyonunda da 2 pozisyonum vardı. Bunun yanında 6 kişi, yine ülkemizden insanlar uluslararası federasyonların değişik pozisyonlarında oturuyorlardı. Daha iyi şartlarda jübile yapmak isterdim ama işte, yoruldum, gençlere bırakıyorum filan... Ama öncelikle, şu aşamada şunu düşünüyorum: Öncelikle, başkanlığı bırakmış olmaktan çok mutluyum yani şu ya da bu sebeple. Dolayısıyla, kendi hayatıma bu vesile olduğu için iyi bir karar verdiğimi düşünüyorum. Bu Komisyonun da çalışmalarından ya da Türkiye'nin gündemine bunun bu şekilde gelmesinden dolayı bununla ilgili yol alınacağından eminim ben. Yani, çünkü bu şekilde yola devam edemedik. Yani, bakın, ben kendi çabamı takdir ettiğim kadar Rüştü Bey'in çabasını da takdir ediyorum. Ha, bu önemli midir? Değildir ama birinin orayı anlaması gerekiyor. Yani, o komisyonunun hangi şart... Bu çok prestijli bir komisyon bütün dünyada, bağımsız, bütçe sorunu yok, doğrudan karar verebilir, doğrudan kişileri, sporcu, antrenörü, federasyonu etkileyebilir ama benim zamanımda -sonradan ne değişti bilmiyorum- çok da güçlü bir komisyon olarak durmuyordu.

BAŞKAN – Mehmet Bey, buyurun.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Şimdi, atletizmde bütün pozitif çıkan sporculara cezası verildi. Ben ayrıldıktan sonra da -bizim zaten yönetmelik şeyimiz vardı- 22 antrenöre cezaları verildi. Başka spor dallarında böyle antrenörlere ceza verildi mi onu bilmiyorum. Doping Mücadele Komisyonunun pozisyonunun -oradaki arkadaşlara saygısızlık etmek istemiyorum, hepsi benim ağabeyim ve değer verdiğim insanlar- olimpiyat komitesi başkan yardımcısı, olimpiyat komitesi genel sekreteri, sağlık daire başkanı gibi bağımlı bir yer olduğunu düşünüyorum. Parayı veren de Spor Bakanlığı, bağımlı bir yerdir. WADA Dünya Antidoping Ajansının komisyonlarında ve şeylerinde yaptırıyordu önceden, kendi bünyesindeydi, sonradan bağımsız bir ajans olarak şey yapıldı. Türkiye’deki Doping Mücadele Komisyonunun da bağımsız bir yapıda olması gerekir. Parayı verenler -planın öyle olduğunu söylemiyorum- planlamaya da karışır, başka şeylere de karışır, birileri hakkında da değişik şeyler yapabilirler. Ama bunun, parası sadece Bakanlıktan değil bağımsız bir komisyon olması gerekir. Ben ona inanıyorum.

BAŞKAN – Teşekkür ederiz Mehmet Bey.

Hilal Bey, buyurun.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Sayın Başkanım, Hasan Bey buradayken... Biraz önce de konuyu böyle biraz kısa bir parantez içerisinde Sayın Erdener’e de sorduk. Erdener’e sorduğum soru şuydu, siz yoktunuz o zaman Başkanım aracılığıyla: Reklamlarda bir haltercimizin, Halil Mutlu’nun reklamı geçiyor, hemen hemen tüm televizyon kanallarında geçiyor.

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – Bugünlerde mi?

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Tabii.

Sayın Başkana dedim ki... Doping ilgili bir soruşturma geçirdiğini biliyorum, acaba emin miyim diye. Sayın Erdener’e sordum. Erdener’in cümleleri şöyleydi: “Türkiye Millî Olimpiyat Komitesi olarak bizim bu konuda öyle bir çalışmamız var ki uluslararası herhangi bir müsabakaya giden sporcu bizden habersiz bir yere gitmiyor.” yani sporu biz idare ediyoruz anlamında bir cümle kullandı.

BAŞKAN – Hayır, o cümleyi şöyle kullandı: “Olimpiyata giden sporcular bizde akredite olur.” Uluslararası müsabakaların yapısı biraz farklı, olimpiyat şeyini söylüyor.

Buyurun.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Gelmek istediğim nokta şu, aynı zamanda önerim, kamuoyu buradayken de. Kamuoyu, Doping Araştırma Komisyonu kurulduğunda çok büyük bir beklenti içinde, hâlâ da beklentisi devam ediyor. Acaba bir yasal düzenleme yapılacak mı, acaba yeni bir yönetmelik yapılacak mı, uygulamaların biçimi ne olur diye de kamuoyu böyle dört gözle bekliyor. Şimdi, reklamda geçen hadise, Sayın Erdener’in söylediği cümleyi de hatırlayın. “Ben de her geçerken üzülüyorum, yapacak bir şeyim yok.” cümlesini kullandı. Benim size önerim şu: Doping Araştırma Komisyonu olarak bu işin yetkilisi federasyonsa, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü ise -biz bunu şiddet komisyonunda da uyguladık- şimdi bir mektup yazabilirsiniz Genel Müdürlüğe. Hem Doping Araştırma Komisyonunun yaptığı çalışmaların kamuoyunun dikkatini çekmesi açısından hem de doping soruşturması geçiren bir sporcunun Türkiye’de sporculara örnek olmaması adına bir müdahale edildiğinin kamuoyu tarafından bilinmesi lazım. Bunun sonrasında belki biz oturup raporumuzda geniş ifade ederiz, ayrı. Ama bir mektup olarak -arkadaşlarla bu yetkiyi size verdim, bir sakıncası yok- Doping Komisyonu Başkanı olarak ilgili yere yazıyı yazın, hatta bunu gerekiyorsa medyaya da yazın. Bu yetkiyi de arkadaşlar uygun görür diye düşünüyorum. Böyle doping soruşturması geçiren, Türkiye’de gençlere örnek olmaması gereken kişiler, reklamıyla hâlâ Türkiye’de -sizin de söylediğinizden denk düşüyor- bir yerlerde açılış yapıp ve hâlâ el üstünde taşınıyorlarsa burada bizim de bir an önce bir adım atmamızda yarar var diye düşünüyorum. Bu önerimi değerlendirirseniz sevinirim.

Teşekkür ederim.

BAŞKAN – Teşekkür ederim.

Tabii, bu konuyu ben de siz gündeme getirdiğinizden beri kafamda düşünüyorum. Hatta, şunu ifade ettim biliyorsunuz: Medyada ve televizyonlarda görev yapan arkadaşlarımızın da bu konularda gerekli hassasiyeti, onların da düşünmesi gerekiyor. Biz tabii, sizin de ifade ettiğiniz gibi bu konudaki uyarımızı Komisyon olarak, bizim yetkilerimiz çerçevesinde ilgililerle görüşerek temin etmeye çalışacağız, çalışalım daha doğrusu.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Yazılı olarak.

BAŞKAN – Tabii, yazılı olarak diyorum.

Tavsiye niteliğinde ilgili yerlere bu konuda yazı hazırlayalım ve hemen iletelim. Burada tabii, Türkiye Doping Mücadele Komisyonuna bayağı söz hakkı doğdu.

Hocamıza da toparlaması için bir söz verelim.

Buyurun.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Ben çok teşekkür ediyorum sayın başkanlara, dört başkanımıza çok teşekkür ediyorum.

Biz gerçekten Sayın Akkuş'la son derece uyumlu olarak bir çalışma yürüttük, mümkün olan kontrollerimizi beraber yürütmeye çalıştık çünkü federasyonlarla iş birliği olmadan bu olmuyor.

Bütçemiz olmadığı hâlde Türkiye Halter Federasyonuna ilk kontrolleri başlatan yine biziz. 2011 yılında toplam 55 örnekle başladık, onu her yerde söylüyoruz ve ondan sonraki aşamada da kendileriyle bilgi alışverişinde bulunarak dopinge mücadeleyle epey bir ilerlettik. Tabii, bizi engelleyen bazı prosedürler vardı, onları da zaman içinde aşmaya çalıştık. Bunu hem Uluslararası Halter Federasyonu'yla görüşerek hem de WADA'yla görüşerek mümkün olduğunca daha fazla örnek alımına yöneldik. 2012 yılında aldığımız örnek sayısı 227, normalde bizim "Test Distribution Plan" dediğimiz planda öngördüğümüz rakam 150. Yani, tüm ülkedeki federasyonlar için uyguladığımız bir test dağılım planımıza göre 150 iken 227. Yine 2013 yılında 180 iken bu rakam 313'e çıkmış. Yani, biz Türkiye Halter Federasyonundan diğer federasyonlardan daha fazla örnek almışız.

TÜRKİYE HALTER FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI HASAN AKKUŞ – Özür diliyorum, ben istifa ettikten sonra çok artırmışsınız.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Sizden önce de yani siz istifa etmeden önce de kontrollerimizi artırdık. Ancak burada örnek analiz yöntemlerinde bir ilerleme oldu -siz de biliyorsunuz- özellikle, stanozolol ve klorodehidrometiltestesteronla ilgili bir gelişme oldu. O gelişme tabii bizi de çok şaşırttı, uluslararası camiayı da çok şaşırttı yani bu kadar şey beklemiyorduk, açıkçası fazla örnek analizi beklemiyorduk ama onu tekrar yaşamamak için örnek sayısını giderek artırdık, 2 katına çıkardık.

Ben Sayın Terzi'ye de çok teşekkür ediyorum, bizimle ilgili olumlu ya da olumsuz söylediklerine teşekkür etmek istiyorum, en azından bizim çalışmalarımızla ilgili de bu Komisyonu da bilgilendirmiş oldu. Ancak, söz hakkı doğru tabii ki bu konuyla ilgili. Sayın Erdener'in belirttiği konulara biraz daha açıklık getirmek istiyorum Sayın Terzi'nin o sözlerinden sonra.

Maalesef, 2012 yılındaki Türkiye Atletizm Federasyonunun Komisyonumuza karşı basın bildirileri, sosyal medyadaki kampanyaları bizi çok yıprattı açıkçası, bizi çok zor duruma düşürdü. O dönemde Ankara'da yapılan Süper Lig müsabakalarında bizim örnek alamamamız bizi çok etkiledi, onu söylemem gerekiyor ve hemen onun peşine, 6 Haziranda bir basın açıklaması oldu, bu basın açıklamasında "Tüm atletlerimiz IAF ve WADA'nın gerek yarışma içi gerek yarışma dışı kontrollerine açık olup kurallara uygun bir şekilde talep edildiğinde numune vermekten kaçınmamaktadırlar." denmesine rağmen, bize örnek verilmedi. "Resmî numune alımı hakkında federasyonumuz bilgilendirilmemiş, yarışmanın bir gün öncesinde düzenlenen teknik toplantıda kurallara ve uygulamalara uygun bir şekilde bir antidoping görevlisi hazır bulunarak idarecileri bilgilendirmemiş, numune verecek atletlerin hangi kriterlere göre belirleneceği açıklanmamıştır." gibi bir açıklama var burada. Biz bunu "Acaba biz yanlış mı biliyoruz?" diye IAF'a sorduk, IAF dedi ki: "Olur mu öyle şey? Bütün doping kontrolleri önceden haber verilmeksiniz yapılır, böyle bir kural olamaz." "IAF ve WADA kurallarına uyulması kaydıyla atletlerimizin her an her yerde doping kontrolü numunesi verebileceğini kamuoyunun dikkatine sunarız." Tabii, bu bütün spor kamuoyunun kafasını karıştırdı. Yani biz burada çok çok zorlandık, bu konuyu anlatmakta çok çok zorlandık. Sayın Terzi özellikle bunu tekrar gündeme getirerek, burada gündeme getirerek bizi gene suçluyor. Ben çok açık ve net -sayın basın, yazılmamak koşuluyla- söylemek zorundayım: Biz bu kontrolleri yapmadan on beş gün önce İzmir'de yaptığımız kontrolde çok büyük sıkıntılar yaşadık Sayın Terzi, hatırlarsanız. O kontrole gittiğimiz gün beni Teknik Kurul Başkanınız telefonla aradı, "Niye kontrol yapıyorsunuz?"

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Teknik Kurul Başkanımız değil, Emin Ergen Bey aradı.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Hayır, Teknik Kurul Başkanınız beni telefonla aradı, "Niye kontrol yapıyorsunuz?" Lütfen, basın mensupları... "Niye kontrol yapıyorsunuz olimpiyat öncesi?"

BAŞKAN – Çıkarabiliriz Hocam.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Yazmayacaklarına ben inanıyorum.

BAŞKAN – Sayın basın mensupları, bakın, söz verdik Hocama.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – "Olimpiyatlara öncesi kontrol yapılır mı? Sporcular ağızlarına kadar ilaçlı." Evet, aynen bu cümlelerle.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Teyit edebilir misiniz Hocam bunu?

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Ederim, ben bunu her yerde söylüyorum.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Yok, teyit edebilir misiniz bunu?

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Ederim, her yerde teyit ederim. Beni telefonla aradıysa bu Turkcell kayıtlarından da net olarak çıkar.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Onu çıkarın Hocam, lütfen.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Araştırılırsa Turkcell kayıtlarında o telefon net olarak çıkar.

Ben dedim ki: “Sayın Or, kiminle konuştuğunuzu düşünüyorsunuz? Ben bir Doping Mücadele Komisyonu üyesiyim. Bunu benimle konuşamazsınız. Böyle bir teklif...” “Hocam, bizim niye haberimiz yok?” Doping mücadeleye habersiz yapılır.

Daha sonra, yine biliyorsunuz örneklerimizi aldık.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Örneklerinizi aldınız zaten, 26 tane.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Tabii, örneklerimizi aldık.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Orada bir engel yok, var mı?

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Ancak ondan sonra engeller arttı. Bakın, ama örneklerimizi aldık...

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Hocam, aldınız örnekleri, engel falan olmadı orada, ben oradaydım.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Doğru, doğru, olmadı, biliyorum Sayın Terzi. Ama siz de çok net biliyorsunuz ki o örneklerin analiz edilmemesi için bana baskı yapıldı. Doğru mu?

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Birileri bir şey söylemiş olabilir.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Hayır, lütfen... O örneklerin Atina'ya gönderilmemesi için...

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Hocam, ilk numune alımı mı o?

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Evet.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – 2011'den itibaren...

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – 2012.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – ...ekim ayından nisan ayına kadar Doping Mücadele Komisyonu gelmemiş, hiçbir çalışma yapmamış...

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Tabii, gelmeyebilir. Bakın, gelmeyebilir.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – ...ve önemli bir müsabakada, Süper Lig'de ENKA ile Fenerbahçe'nin yarıştığı bir müsabakada bir defa Fenerbahçeyle geliyor, bir defa... Biz onun tedirginliğini yaşadık. Burada o var, başka bir şey yok.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Bakın, amaç bu; Sayın Terzi, amaç bu. Amaç burada doping mücadeleyse habersiz gitmek...

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Hocam, aldınız mı numuneleri?

BAŞKAN – Aldı, aldı.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Tamam, sorun yok.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Hayır, “Sorun yok.” değil Sayın Terzi. Bakın, bunu net bir şekilde burada söylemek zorundayım.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Hocam, bakın, bizim size...

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Konuşabilecek miyim Sayın Başkanım?

BAŞKAN – Tabii, Hocam buyurun.

Başkanım, bekle de söz vereceğiz.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Net olarak söylemem gerekiyor, bunu bu Komisyon'da dile getirmem gerekiyor çünkü ben 1 Mayıs kontrolleri sırasında konuşamadığım için zona geçirmiş bir kişiyim. Konuşamadım çünkü benim konuşmamam gerekiyordu. Atletizm Federasyonunu, Türk atletizmini daha fazla yıpratmamak için konuşmadım ama burada konuşmam gerekiyor.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Biz de konuşmadık efendim.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Lütfen Sayın Terzi...

BAŞKAN – Karşılıklı konuşmayalım.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – O örneklerin analiz edilmemesi için bana baskı yapıldı. Benim üniversitedeki odama kadar gelinip “Lütfen, bu analizleri yapmayalım.” Neden? “Çünkü 4x400 takımım bozuluyor.” Ben de şunu söyledim: “Bakın, bu örnekler alındıysa eğer, bu örnekler analiz edilecek, analiz edilmesi gerekiyor.” ve analiz edildi, sonuçta 2 sporcu da dopingli çıktı. IAF’ a da bizi şikâyet ederek -o şikâyet dilekçeleri de federasyondan gönderildi çok net olarak, onları da size dosyamızın içinde ilettik- “Bu örnekler uygun bir şekilde alınmadı.” düşüncesiyle yani sporcuların cezalarını düşürmek amacıyla şikâyetler yapıldı. Ama sonuçta gelinen noktada sporculara bir yıl ceza verildi ama tahkim kurulu onu bozdu.

İkincisi: IAF’ ın 5 Temmuzda burada yaptığı toplantıda... Tabii ki ben atletizm federasyonu ile ortak çalıştığımı söylemek durumundayım. Yani ben sizi yıpratmak için uluslararası kurumlara niye Türk bir federasyonu kötüleyecek bir şey söyleyeyim? Aramızdaki problemleri kendimiz çözeriz ama öğreniyorum ki sabahki toplantıda bizim son derece uygunsuz bir şekilde doping ile mücadele yaptığımız kişilere şikâyet edilmiş. Evet, ben onları söyledim ama her türlü olumsuzluklara rağmen, aramızda herhangi bir olumsuzluk yok diye söyledim, bunu söylemek durumundayım bir Türk olarak. Orada söylenen bir şey vardı, “Biz doping ile mücadele iyi yaparken federasyonların da uygun bir şekilde hareket etmesi gerekiyor ki doping ile mücadele yapalım.” diye bir şey söylemişim. Onların da, sizin de kabul ettiğiniz bir şey vardı. Ceza alan sporcuların çok ciddi bir şekilde analizlerinin, örnek analizleri değil ama soruşturma analizlerinin yapılması konusunda ve doping ile mücadele talimatında çok net bir madde var, bu hem IAF’ ın hem de Türkiye Doping ile Mücadele Talimatı’ nda var -IAF’ ın 40,6’ ısı, bizim de 10,6’ ımız- orada şöyle diyor: “Sporcunun veya diğer kişinin doping ile mücadele kural ihlalini bilerek bireysel olarak ister doping amaçlı komplo veya ortak girişimle birlikte bir doping planının parçası olarak işlenmiş olması ya da normal bir kişinin doping ile mücadele kural ihlalinin performans artırıcı etkilerinin daha uzun süre olması ya da bunun tespitini zorlaştırıcı olması durumunda sporcuya ya da diğer kişiye dört yıl ceza verilir.”

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Ben mi vereceğim Hocam onu?

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Disiplin Kurulu verecek. Ama siz de dediniz ki: “İki sene ceza verilir.” Hayır, bu talimatta dört sene verilebileceğiyle ilgili madde var. Bunun amacı neydi? Sporcuların dört yıl ceza alabileceklerini düşünerek bize bilgi vermeleri idi. Ama şu aşamada ne oldu? Disiplin Kurulu bunu işletemedi ve şu anda Atletizm Federasyonu, bununla ilgili çalışma yapmadığı düşüncesiyle IAF tarafından da zorlanıyor, yani sizden sonra da zorlanıyor, şu anda zorlanıyor. Yani bu çok çok önemliydi. Doping ile mücadelede eğer sporcuyu konuşturamazsanız zincirin halkası kopuyor bir yerde. Bizim amacımız zincirin halkasının kopmamasıydı.

Benim şimdilik söyleyeceklerim bu kadar. Bunu söylemek zorundaydım.

Teşekkür ediyorum.

BAŞKAN – Tamam, Hocam.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Hocama teşekkür ediyorum.

Biz federasyon olarak hiçbir zaman “Numune alma.” veya “Şu kadar şey...” İki tane olay var, onlar zaten pürüzlü olaylar, biri Ankara biri İzmir, o da ilk başlayan olaylardır. Ondan sonra, Hocam söylesin, herhangi bir şeyimiz oldu mu Hocam?

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER - Sizin direkt değil ama...

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Olmamıştır, zannetmiyorum.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER - Bakın, sizin direkt değil ama diğer yöneticilerinizin oldu Sayın Başkanım, kamp müdürünüzün oldu.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Rüştü Hocam, şuna cevap verir misiniz? Bizim itiraz ettiğimiz konu neydi? Biz, federasyon olarak bir ulusal müsabaka yönetiyoruz. Sahaya gireceklerde akredite lazım, onunla ilgili bir şey.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER - Siz akredite edecektiniz bizi.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Bakın, şey Gabriella Doll ilgili yaptığımız toplantıda, çok önemli Başkanım bu, Doll, yarışma dışı kontrollerin her an, her yerde yapılabileceğini söyledi ancak yarışma içi kontrolleri için federasyon ile iş birliği yapılarak uygun koşulların sağlanmasını önerdi. Rüştü Güner, Türkiye’ de tüm stadyumların zaten uygun koşullara sahip olduğunu belirtti. Federasyon Başkanı seçilmiş bir başkan, bir kurum. Sen saymıyorsun, ulusal yarışta geliyorsun... Siz de şu kadar numune alın, şunu yapın demiyoruz ki biz. Hocam bizi saymadınız siz, kurum olarak saymadınız. Ne diyor Gabriella Doll?

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER - Bakın, yanlışınız var orada.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Ne yanlış. İşte o aynı şeyi söylemedi mi size?

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER - Hayır, hayır yanlışınız var.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Stadyumlarda pistler yok ki, müstakil atletizm pistler var. Stadyumlarda zaten müsabaka yapmıyoruz biz.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER – Bakın, çok net, siz ilk olarak imzaladığınızı söylediniz, ilk değilsiniz. Yani ilk ben şu anda Hasan Bey'i söylemek istiyorum. 7/10/2011 tarihinde ilk imza atan federasyonumuz halter federasyonu, sizler 6'ncı federasyonunuz, ben şu anda çıkardım onu. O talimatın da sizin kabul ettiğiniz talimatın 21'inci nokta 1'inci maddesi var, ulusal federasyonun görev ve sorumlulukları. Burada diyor ki: "Dopingle mücadele konusunda federasyonlar komisyonla iş birliği yapmak ve gerektiğinde Dopingle Mücadele Komisyonu tarafından görevlendirilen doping kontrol görevlileri ve dopingle mücadele eğitimcilerine yardımcı olmak zorundadır."

İkincisi, federasyona bağlı olarak faaliyet yapılan ya da faaliyete ev sahipliği yapılan kulüp ya da diğer kurumların spor tesislerinin Dopingle Mücadele Komisyonu tarafından hazırlanan talimatlara uygun doping kontrol odaları tahsis etmelerini sağlamak zorundadır." diyor. Bu, size verilen bir yükümlülük. Siz müsabakada, biz gelelim ya da gelmeyelim, bunu yapmak durumundasınız. Bunu uyguladınız mı? Uygulamanız gerekiyordu Ankara'daki müsabakalarda. Bakın, o kontrollere daha önce giden arkadaşım Tuğba burada. Daha önce federasyonun sizin döneminizde giden arkadaşım burada. Onların da doping kontrolünü yaptığı yer, o arkadaki iki katlı binanın yeridir. Bütün doping kontrolleri orada yapılır. 1992 yılında da ben doping kontrolüne gittiğim zaman orada yaptım, 1993 yılında da orada yaptım, her zaman orada yapılır. Sizin söylediğiniz burada "Doping kontrol odası yok." Hayır, doping kontrol odasını biz herhangi bir yerde yaparız.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) - Ben araya girebilir miyim, bir soru soracağım, merak ediyorum. Başkanım izninle Başkanımıza bir soru sormak istiyorum. Sizin, yasalara dayanarak herhangi bir müsabaka öncesi ve sonrasında, müsabaka içinde numune alma yetkiniz var.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER - Var.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Ancak karşıda da bir federasyon var. Etik değer gereği, bir müsabaka esnasında numune alırken federasyona bilgi verip "Ben gelip numune alacağım." demenin ne sakıncası var?

BAŞKAN – Müsabakaya girmez.

MEHMET HİLAL KAPLAN (Kocaeli) – Hayır, hayır müsabaka esnasında alınmak esasında.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER - Tabii, tabii, müsabakaya gittiğimizde bizim bir görev belgemiz vardı, bu görev belgesi her zaman yanımızdadır. Ancak oraya gittiğimizde bizden şu istendi: Hayır, biz bunu kabul etmiyoruz, bunu federasyona göndermek zorundaydınız. Biz de müsabakadan hemen önce gönderdik. Müsabaka saat 14.30'da başlıyordu -faks şeyi yanımızdadır- 13.11'de federasyona bu fakslandı. Elimizde olmasına rağmen, biz bunu federasyona faksladık. Müsabaka başlamadan önce, bizim görevli olduğumuz oradaki kişiler tarafından biliniyordu. Bakın, daha önce, çok net olarak söyleyeyim, bizim o kampüse, o Naili Moran'a sokulmayacağımız belirtilmiş.

BAŞKAN – Atletizm pisti.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER - Evet.

Ama biz erken giderek bir yerden girdik içeriye.

BAŞKAN – Neyse, tamam.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER - Ama orada odadan çıkarmadılar bizi. Özür dilerim, bunu söylemek istiyorum, bizi o odadan çıkarmadılar. Tuğba... Bizi o binadan çıkarmadılar, ta ki faks gelinceye kadar. Dışarıya çıkabildik ama çıktıktan sonra artık bizi engelleyemediler. Engelleme sadece bir kişi tarafından yapıldı, o da tribünler tarafından alkışlandı ve biz de çok zor durumda kaldık.

BAŞKAN – Başkanım, çok büyük mücadeleler yapmışsınız.

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER - Bu konudaki görüntüler, Doğan Haber Ajansı tarafından yayınlandı, onu da en kısa zamanda size ileteceğim.

BAŞKAN – Hocam, bunları biz zaten...

PROF. DR. RÜŞTÜ S. GÜNER - Bunları söylemek zorundaydım, özür dilerim.

BAŞKAN – Başkan, buyur.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Yazı gelmemişti ve sahaya görevliler giriyordu, kartları yoktu.

BAŞKAN – Başkan, yazı gelmesine gerek var mı?

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Tabii, görevli yazısı gelmesi lazım. Hocam, siz federasyon başkanı değil misiniz?

BAŞKAN – Ben Başkanım, sadece aldırmayız. Öyle bir şey yok.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Niye böyle o kurumu şey yapıyorsunuz? Biz aldırmazsak o zaman ondan sonra...

BAŞKAN – Başkanım, bak, ben de yaşadım, olimpiyat öncesinde de Mersin Marina tesislerine geldi görevliler. Hiç haber filan yok, hiç haber yok, kimsenin haberi yok, ben de kampta değilim. Bana haber verdiler, geldim. 2 doktor geldi, kimliğini gösterdi, “Ben şu sporculardan numune alacağım.” dedi. Ben de Millî Takım Teknik Direktörüne “Sporcuları hazırlayın...” Bakın, belge filan yok, yazı mazi yok. Adam belgesini gösterdi, ben baktım, işte doktor falanca. Kendisinde bir belge var, verilmiş bir belge var, okudum.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Komisyonun belgesi mi?

BAŞKAN – O zamanki değil daha önceden, o zaman komisyon momasyon yok.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – Peki, Başkanım, bir doktor gelse kimliğini gösterse...

BAŞKAN – Uluslararası ya adam uluslararası, bu, ADAMS’ ta olan adamlar.

TÜRKİYE ATLETİZM FEDERASYONU ESKİ BAŞKANI MEHMET TERZİ – O zaten geliyor.

BAŞKAN – Uluslararası. Adam geldi, bakın dedi “Bana ADAMS’ tan, WADA’ dan gelen bir yazı var.” Okudum İngilizce olarak, WADA’ dan gelen yazıyı okudum, yetkilendirilmiştir, Doktor Erhan bilmem ne, neyse şu anda ismi aklıma gelmedi, örnek veriyorum. Baktım, kimliğine de baktım. “Buyurun.” dedim. Tam 16 sporcudan numune aldı, 16. Oturdu adam, “Bana şurayı hazırlayacaksınız.” dedi. İçeceklerini koydu, şeyini koydu. 16 sporcudan numuneyi aldı, birer kopyasını size veriyor sporcu imzalı - biliyorsunuz hepsini, prosedürü biliyorsunuz- ve gitti adam, yani öyle bir şeyi yok.

Dolayısıyla, tabii bu tartışma sürer. Çok verimli oldu.

Toplantıyı kapatıyorum.

Kapanma Saati : 14.39